

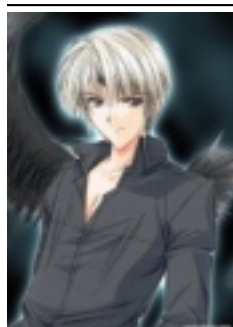
Devil's Love (Tình Yêu Của Ác Quỷ 2)

Contents

Devil's Love (Tình Yêu Của Ác Quỷ 2)	2
1. Chương 1: Trở Về Và Quyết Định Đi Học	2
2. Chương 2: Chạm Trán Bất Ngờ	5
3. Chương 3: First Kiss	8
4. Chương 4: Kí Ức Đau Buồn Và Nhấn Tâm	12
5. Chương 5: Daisy Tức Giận	16
6. Chương 6: Cuộc Gặp Gỡ Tại Bar ...	18
7. Chương 7: Đẹp... Âm Áp	21
8. Chương 8: Arle	23
9. Chương 9: Bí Mật Tòa Tháp	27
10. Chương 10: Người Quan Trọng	30
11. Chương 11: Kiss...hotel...	35
12. Chương 12: Music... Tha Thứ	40
13. Chương 13: Kiss... Tin Đồn	45
14. Chương 14: Đi Chơi... Hẹn Hò Một Mỗi	48
15. Chương 15: Quá Khứ Sáng Tỏ	52
16. Chương 16: Tha Lỗi	54
17. Chương 17: Thiệt Không	57
18. Chương 18	60
19. Chương 19: Đồ Đáng Ghét... Dưa Chuột Muối...	66
20. Chương 20: Kết Thúc Và Khởi Đầu	68
21. Chương 21: Buổi Tiệc Đính Hôn (1)	73
22. Chương 22: Buổi Tiệc Đính Hôn (2)	73
23. Chương 23: Trở Về Và Xuất Hiện	74
24. Chương 24: Sự Xuất Hiện Khiến Ai Cũng Phải Sợ Hãi	75
25. Chương 25: Chấp Nhận Đính Hôn	76
26. Chương 26: Chấp Nhận Đính Hôn (2)	77
27. Chương 27: lạnh Lùng... Tàn Nhẫn Và Vô Tâm	78
28. Chương 28:bài Học Của Nó Dành Cho Vị Hôn Phụ	79
29. Chương 29: Gặp Lại	80
30. Chương 30: Đi Chơi	81
31. Chương 31: Gặp Lại Lần Nữa	82
32. Chương 32: Đính Hôn	83
33. Chương 33: Xung Đột	85
34. Chương 34: Show Thời Trang	86
35. Chương 35:	88
36. Chương Giới Thiệu Nhân Vật Mới Một Chút Nhak	89
37. Chương 36: Tính Cách Thật Sự	90
38. Chương 37: Mất Tích (1)	93
39. Chương 38: Mất Tích (2)	94
40. Chương 39: Những Ngày Ngọt Ngào (1)	97

41. Chương 40: Những Ngày Ngọt Ngào (2)	98
42. Chương 41	99
43. Chương 42: Nhấn Tâm	100
44. Chương 43: Có Chút Tình Cảm (1)	101
45. Chương 44: Có Chút Tình Cảm (2)	103
46. Chương 45: Sự Trả Thù	105
47. Chương 46: Mang Thai	108
48. Chương 47: Kết Hôn	109
49. Chương 48: Đau Khổ	111
50. Chương 49:kết Thúc Ngọt Ngào (ngoại Truyện)	114
51. Chương 50: Ngoại Truyện: Đám Cưới Sao? (the End)	115

Devil's Love (Tình Yêu Của Ác Quỷ 2)

Giới thiệu

Cô là một tiểu thư lạnh lùng, một sát thủ máu lạnh, ác độc và tàn nhẫn. Hẳn một thiếu gia lạnh lùng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/devils-love-tinh-yeu-cua-ac-quy-2>

1. Chương 1: Trở Về Và Quyết Định Đi Học

Nơi lạnh lẽo, u ám, cuộc đời như ác quỷ chỉ tồn tại với từ một sống hai chết đối với một cô gái mà nói là hết sức nguy hiểm nhưng với tính cách mạnh mẽ thì không gì là không thể. Chuyến bay ấy, trong một khoang dành riêng cho khách vip một cô gái xinh đẹp với dáng vẻ lạnh lùng khiến bao nhiêu người sợ hãi lại đang nói chuyện cười đùa với cô bạn dễ thương đang ngồi đối diện

‘Nè, cậu nói xem mình sẽ nói gì với ba mẹ trong 2 năm mình ở Mĩ đây ?’_ cô gái ấy hỏi

‘Nói hết đi, sự thật mình tin mẹ cậu sẽ hiểu thôi’_ cô bạn nói

‘Hi vọng như cậu nói mà nè cậu có nói với mẹ cậu là cậu đến Paris không ?’_ cô gái hỏi

‘Rồi, nói đi với cậu nên đồng ý rất nhanh nhưng có một chuyện mình không thích chút nào’_ cô bạn nói

‘Chuyện gì. Đính hôn à’_ cô gái hỏi

Cô bạn gật đầu thất vọng. Lúc này tiếp viên nói

‘Quý khách vui lòng thắt dây an toàn, bịt tai lại, máy bay sắp hạ cánh’

Ngay lập tức hai người vệ sĩ mặc vest đen bước đến đưa cho hai cô gái hai cái bịt tai để máy bay hạ cánh rồi họ cũng trở về chỗ ngồi thắt dây an toàn.

Tại sân bay một cô gái dáng như người mẫu bước ra với ánh nhìn ngưỡng mộ của mọi người. Chiếc áo thun màu xanh đậm, cái quần Jeans màu xanh đen rách vài chỗ, khoác bên ngoài là chiếc áo khoác dài màu đen, đeo cái kính đen, đội chiếc nón đen có hình đầu lâu. Bên cạnh là chàng vệ sĩ với đôi kính đeo, đồ vest đen, găng tay đen (toàn tập đen). Đi ra sau đó là một ngôi sao được mọi người yêu mến. Họ lập tức bu lại khiến cô gái ấy khó chịu

‘Wendy, cô sang Paris để làm gì vậy?’ _ PV

‘Xin hỏi cô sẽ đính hôn, là ai vậy?’ _ PV

‘Cô sẽ tiếp tục là người mẫu chứ!’ _ PV

‘Cô là công chúa của Anh vậy gia đình cô có phản đối chuyện cô tham gia hoạt động giải trí không?’ _ PV

Hàng ngàn câu hỏi của PV khiến Wendy ngộp thở, vệ sĩ và bảo vệ của sân bay phải ra bảo vệ cô (nổi tiếng cũng khổ ghê). Còn nó giờ đây vẫn lạnh lùng, bước đi nhưng với dáng vẻ của nó cũng khiến nhiều người ngưỡng mộ và tò mò.

‘Tiểu thư, ông bà chủ kêu tôi ra đón cô’ _ một người đàn ông đứng tuổi đi tới nói

‘Được rồi’ _ nó nói

‘Chị về cẩn thận’ _ hai tên vệ sĩ nói

‘Về đi’ _ nó nói với hai tên vệ sĩ rồi đi theo người đàn ông đứng tuổi đến chiếc Limous màu đen để về nhà. Vệ sĩ của nó thấy nó đi an toàn cũng vào sân bay bắt chuyến sớm nhất để về Mỹ. Cô bạn thân của nó phải mất gần 1 tiếng đồng hồ mới ra được xe và trở về nhà.

Tại căn biệt thự Dream House.

Thiết kế của Dream House là do một tay Jan thiết kế đó. Biệt thự gồm ba bên và một phòng khách lớn. Ba mẹ nó ở lầu 2 bên tay trái còn JR thì ở lầu 2 căn nhà ở giữa còn nó ở lầu 2 căn bên phải. Mỗi một bên có một khẩu khác nhau và được trang trí theo sở thích của từng người. Người giúp việc trong nhà thì ở nhà dưới. Xung quanh nhà trồng hoa hồng trắng, đỏ và hồng, còn có cả hoa tulip tím, hoa lan và một số cây cảnh. Kan rất thích chim nên cũng có vài con chim hót líu lo. Nhà nó có thang bộ và thang máy, thang máy chỉ có gia đình mới sử dụng còn thang bộ là do người giúp việc đi. Nó rất thích sạch sẽ nên nhà nó rất sạch, hầu như không có một hạt bụi cho dù nó đi vắng. Không được phép của nó là không ai được bước vào phòng ngủ “phòng ngủ chỉ có quần gia mới được vào dọn dẹp thôi” (còn ba mẹ là khác nha).

“Em hai về rồi sao. Nhớ quá?” _ anh hai thấy nó liền chạy ra ôm nó khiến nó sắp ngất luôn

Nó cùng hai bước vào nhà. Người hầu hai bên đứng xếp hàng chào nó “Cô chủ, chào mừng cô trở về”. Nó không thèm để ý chỉ lạnh lùng nói “Tiếp tục làm việc đi”. Ngay lập tức đường ai nấy đi, người thì xuống bếp, người thì ra vườn, người thì dọn dẹp, ai làm việc nấy. Ba mẹ của nó ngồi ở phòng khách uống trà không nói câu nào. Nó bước tới

“Ba mẹ khỏe chứ” _ nó nói

“Con làm gì trong 2 năm?” _ mẹ nó hỏi

“Con ở Mỹ” _ nó nói

“Em hai ở Mỹ á. Sao hai qua đó không thấy?” _ hai nó hỏi

“Con làm gì ở đó?” _ ba nó hỏi

“Đại học Harvard, tấm bằng xuất sắc, 1 sát thủ trong thế giới ngầm” _ nó liệt kê những gì mình làm trong 2 năm

“Con ngồi xuống đi đừng đứng” _ mẹ nó chỉ vào cái ghế đối diện. Nó cùng hai nó ngồi xuống

“JJ à, con đừng vì mẹ mà trở thành sát thủ được không?” _ mẹ nó nói

“Con muốn bảo vệ gia đình mình. Con nhất định sẽ không để một ai đụng đến mẹ đâu. Con nhất định phải là một nữ hoàng như mẹ” _ nó nói

“Nữ hoàng... mẹ cũng đã trở thành nữ hoàng khi người mẹ yêu quý nhất mất.. mẹ cũng đã lạnh lùng như con nhưng cái giá mẹ phải trả cho việc trở thành nữ hoàng đó là không thể đi lại”__ mẹ nó nhìn nó mà nói

“Con biết điều đó nhưng con muốn làm... con muốn giúp đỡ mẹ...”__ nó nói

“2 năm nay mẹ đã trị liệu để đi được nhưng mẹ không muốn con phải vì mẹ mà ép chính bản thân mình trở thành nữ hoàng trong thế giới ngầm con gái à”__ mẹ nó nói

“Mẹ à.. con thích công việc ấy. Con cũng đã có tấm bằng đại học thứ 5 như anh hai rồi... con sẽ là chủ tịch của Dream một cách xứng đáng và được mọi người tôn trọng, con sẽ không giống như cô gái lúc kia chỉ biết ăn chơi mà không màng đến sự nghiệp”__ nó nhìn mẹ nó

“Em cứ để con làm đi... em nên nghỉ ngơi đi Jan à”__ ba nó nói

“Nhưng em không để nó trở thành một người mà cả thế giới phải gọi là ác quỷ như em lúc ấy được. Tính mạng của con bé sẽ gặp nguy hiểm một khi mọi người biết con bé là nữ hoàng... là sát thủ của thế giới bóng đêm”__ mẹ nó nói

“Anh biết nhưng chúng ta sẽ giấu... con bé sẽ có vệ sĩ... anh tin con bé sẽ bảo vệ được mình mà... con bé kiên cường hơn em rất nhiều”__ ba nó nhìn vợ mình nói

“Mẹ à... em ấy có võ tới đai đen luôn rồi với lại có con em ấy sẽ không sao đâu”__ hai nó nói

“Được, con cứ làm những gì mình thích nhưng con phải đi học... lớp 11”__ mẹ nó nói

“Con có bằng đại học... con muốn toàn tâm quản lí Dream”__ nó nói

“Con sẽ vừa học vừa làm... sẽ an toàn nếu con là học sinh”__ mẹ nó nói

“À mà JR này con đi học cùng với em con đi hai đứa mới 17 tuổi mà. King Dom có ba sẽ không sao đâu?”__ ba nó nói

“Đi học sao? Vui đó... con cũng muốn xem coi lớp 11 học như thế nào... dạo này đi du lịch với lấy mấy tấm bằng đại học mệt quá... coi như vô đó giải stress”__ hai nó nói

“Hai đi thì em đi”__ nó lạnh lùng nói

“Ngày mai là chủ nhật con nên đi shopping mua đồ mình thích đi. Thứ hai sẽ bắt đầu đi học. Trường mẹ sẽ nói sau”__ mẹ nó nói

“Con biết rồi”__ hai anh em đồng thanh

“Tối rồi các con đi ngủ đi. JJ con có đói bụng thì kêu quản gia lấy thức ăn nha”__ ba nó nói

“Ba mẹ ngủ ngon”__ nó đến hôn bên má mỗi người rồi cười tươi

Jan nhìn nó “ Con gái ngủ ngon nha”. Thấy mẹ mình nhìn JJ thân thiết, JR giả bộ ghen “Mẹ này... thương em không thương con”

“Ai nói... con là con trai nhường em tí không được sao... mẹ chúc con ngủ ngon nha! con yêu”__ Jan nhìn JR cười

“Mẹ ngủ ngon”__ JR chạy đến ôm mẹ rồi hôn bên má

Tiếng ho vang lên không ai khác là của người cha “Thương mẹ còn người ba này bỏ đi chắc”

“Tức nhiên là còn có ba nữa”__ JR cũng quay sang ôm ba mình

“Kan à, em mệt chúng ta đi nghỉ ngơi thôi”__ Jan nói

“Ba mẹ đi nghỉ ngơi trước đây, các con cũng nghỉ sớm nhá”__ ba nó nói rồi dìu mẹ nó vào thang máy đi lên lầu.

Không khí nhà nó dễ chịu nhưng bên căn biệt thự Happy House ở ngoại ô thì khác. Happy House là vui vẻ mà thấy giống sad house còn có lí. Nó u ám, buồn bã. Bên trong một người con trai cầm tách trà uống, tiếng chuông điện thoại reo

“Alo, papa con nghe”_ người con trai đó trả lời

“Tại sao con lại nghỉ học”_ người ba tức giận

“Con 19 tuổi rồi, bằng đại học con cũng có 5 cái xuất sắc, ba cho con đi làm đi. Ngày nào cũng tời trường con không thích chút nào”_

“Nhưng có ai biết con 19 tuổi đâu, trong hồ sơ học sinh con là 17 tuổi. Con đã vào trường học thì phải ra học chứ. Trường mới gọi điện nói con đã nghỉ học 2 tháng rồi nếu con mà không có mặt tại trường vào ngày kế tiếp coi như con sẽ bị đuổi học đó”_ ba tức giận

“Cho họ đuổi, con đâu muốn đi học”_ hấn nói

“Nhưng con nên có bằng phổ thông sẽ tốt hơn, con là hội trưởng hội học sinh... là người thừa kế của William... con nên có nhiều bạn”_ ba nó nói

“Bạn con có Kun rồi”_ hấn nói

“Kun... vậy con nghĩ xem con giấu thân phận vào trường... con cũng là một người mà được nhiều người để ý... họ biết con 17 tuổi chứ không phải 19, con nghĩ học rồi con xuất hiện tại King Dom họ sẽ nghĩ sạp? Con lừa dối họ... uy tín con sẽ giảm”_ ba nó nói

“Nhưng bấy lâu nay con vẫn quản lí tốt King Dom đó thôi”_ hấn nói

“Họ không biết con quản lí King Dom”_ ba nó nói

“Thôi được... con sẽ suy nghĩ về chuyện đó nhưng con muốn ba đồng ý một chuyện”_ hấn nói

2. Chương 2: Chạm Trán Bất Ngờ

“Con đi học thì chuyện gì ta cũng đồng ý, không nên quá đáng là được”_ ba hấn nói

“Con sẽ đến trường như ba muốn nhưng con mong ba đừng hứa hôn với Daisy”_ hấn nói

“Daisy... con bé là thanh mai trúc mã của con mà”_ ba hấn nói

“Con chỉ xem Daisy là em thôi... tại mọi người nói vậy chứ con không thích em ấy... con mong ba đừng hứa hôn với họ”_ hấn nói

“Ta hiểu ý con.... Nhưng ta nhắc con Daisy rất tốt... con bé cũng giúp con che giấu thân thế... con nên cho con bé cơ hội đi”_ papa hấn nói

“Con mong ba giữ lời hứa... còn Daisy con sẽ có cách làm cho em ấy hiểu”_ hấn nói

“Ta hi vọng con sẽ sáng suốt và sẽ mở rộng trái tim mình đừng giống ta hồi trẻ”_ papa nói

“Con hiểu... chúc ba ngủ ngon”_ hấn nói

“Được rồi... khi nào rảnh về Anh thăm ta... chúc con ngủ ngon”_ pa pa nói

Tít...tít...tít

“Thiếu gia, cơm tối của cậu”_ quản gia nói

“Ta không đói... ta muốn nghỉ ngơi... ngày mai đừng nấu cơm... ta không ăn đâu”_ hấn nói

“Thiếu gia... mai cậu định đi đâu”_ quản gia hỏi

“Mai cuối tuần ta muốn đi dạo một vòng Paris”_ hấn nói

“Chúc thiếu gia đi chơi vui vẻ... khi nào cậu đói cứ nói tôi sẽ đem thức ăn lên phòng cho cậu”_ quản gia nói

“Cảm ơn bác... bác đi ngủ sớm đi cũng khuya rồi”_ hấn nói rồi bước về phòng ngủ của mình

.....

Khác với không khí nhà hân là một cuộc đại chiến đang xảy ra trên đường cao tốc.

“Nè, cậu đừng xe tôi mà không nói tiếng xin lỗi sao” _ giọng nói đầy tức giận của một cô gái

“Tôi đừng cô hồi nào chứ, ai kêu cô đậu xe ở đây làm chi” _ nam thanh niên đang say xỉn

“Nè, anh uống rượu lái xe đã vi phạm luật giao thông rồi còn ở đây nói lí với tôi sao. Anh tin tôi gọi cảnh sát không” _ Wendy tức giận

“Cảnh sát.... Cô gọi đi, tôi không tin họ sẽ bắt tôi đâu. Cô biết tôi là ai không?” _ cậu ta nói

“VẬY chắc anh là hoàng tử Pháp quá à. Vậy tôi nói cho anh biết nha anh mà là hoàng tử Pháp chắc tôi là công chúa Paris quá” _ Wendy cười

“Tiểu thư à, cô đừng gây chuyện với hân ta nữa, để phóng viên thấy sẽ không hay đâu” _ tài xế nói

“Nhưng anh ta đã đừng xe chúng ta mà không xin lỗi còn ở đó cãi nữa chứ... bác nói xem tôi có tức không chứ” _ Wendy nói

“Cô là Idol, xung quanh sẽ có rất nhiều người để ý... chắc cô không muốn mình lên trang đầu tin với tin tức này đâu nhĩ... để nữ hoàng biết chắc sẽ không để cô ở Paris đâu mà có thể ép cô đính hôn sớm hơn đó” _ tài xế nói

“Thôi được rồi... để anh ta đi... tôi cũng mệt rồi, về thôi” _ Wendy nói rồi bước vào trong xe. Chiếc xe phóng nhanh trên đường cao tốc. Người thanh niên ngó chiếc xe đi rồi cũng lên xe mình rồi đi với tốc độ chưa từng có. Không khí Paris về đêm hơi lạnh nhưng cũng ấm áp với những đèn đường màu cam, trắng. Những tấm biển lade màu trong màn đêm làm cho đường phố càng thêm lộng lẫy, nguy nga và tráng lệ. Trên đỉnh tháp Épphen cao kia là những ngôi sao tỏa sáng. Khung cảnh thật đẹp và thơ mộng.

.....

Tại trung tâm mua sắm Dream World, một cô gái với mái tóc dài xõa xuống gần tới eo, chiếc áo thun xanh đậm có dòng chữ Black Devil, cái quần jeans trắng rách vài chỗ ở đầu gối, tay cầm một chiếc túi xách màu hồng, tay kia thì nắm tay một chàng thanh niên cao 1m84, áo thun trắng, quần jeans đen. Họ nắm tay đi vào trong trung tâm mua sắm với ánh mắt ghen tị của mọi người nhưng họ cũng phải công nhận rằng rất đẹp, đẹp như những thiên thần. Có cái gì đó khiến người ta đáng sợ khi nhìn vào đôi mắt đó, ánh mắt sắc bén, lạnh lùng và khó hiểu của hai người. Trung tâm Dream World là trung tâm lớn nhất Paris cũng như nằm trong top 5 của thế giới. Nó cùng hai nó đi và trong trung tâm, anh em nó phải công nhận rằng rất đẹp, tráng lệ và ấm áp như một gia đình. Cách bài trí không thua gì những trung tâm khác nhưng đặc biệt hơn là nó không hề lộn xộn, đồ đạc được sắp xếp rất ngăn nắp, dễ thấy và rất lấy. Tầng 1 dùng để bán thức ăn nhanh như KFC, Lotte, pizza ... tầng 2 là sách, vở, các thiết bị như laptop, mp3, điện thoại,..., nói chung là dụng cụ học tập, những cuốn sách giải trí, truyện,... tầng 3 là đồ dùng gia đình, máy lạnh, tivi, lò vi sóng,..., tầng 4 là đồ ăn đóng gói, tầng 5 là các sản phẩm dưỡng da, nước hoa dầu gội, trang sức, tầng cuối cùng là quần áo. Nó cùng 2 nó vào 1 quán lotte, ai cũng nhìn họ. Hai nó hiểu ý nó nên đã đi gọi đồ ăn, thức ăn của hai anh em nó không nhiều chỉ là 2 đùi gà rán, 2 ly coca sau đó còn kêu thêm 2 ly kem socola và 1 cacao sữa cho nó. Anh em nó ăn không hề nói tiếng gì, muốn nói gì thì nhắn tin qua điện thoại. Ai cũng nhìn... rồi bàn tán nhưng họ nhận lại đó là 2 cặp mắt lạnh lùng đang ngồi ăn, tay thì lướt điện thoại, mặc kệ cho những lời bàn tán. Rồi khỏi Lotte nó thì lên tầng 5 còn hai nó thì ở lầu 4. JR lướt khắp một lượt với toàn thức ăn nào là bánh, kẹo, trái cây, nước ngọt, sữa chua, sữa hộp,... Khiến cho ai cũng phải nhìn vì thức ăn chất thành đống. Nhân viên bán hàng còn phải sợ lần đầu tiên có người mua nhiều hàng như thế. Nhưng không may trong lúc đẩy xe đồ, JR đụng phải một cô gái

“Xin lỗi anh, tôi không cố ý” _ cô gái nói

“Không sao” _ JR lạnh lùng nói, không thèm nhìn cô ta một cái, lạnh lùng nhặt đồ lên rồi kéo xe đi, để lại sự ngỡ ngàng cho cô gái ấy.

Khác với đồng đồ ăn của JR thì nó lại đang nhìn xung quanh với những mẫu trang sức mới nhất. Nó dừng ánh mắt lại tại sợi dây chuyền có hình trái tim đính kim cương trắng

‘Lấy cho tôi cái đó’__ giọng của hai người con gái vang lên

Nó thấy có người nói ngược lên thì thấy một cô gái cũng đang nhìn sợi dây chuyền như nó

‘Hai vị...’__ nhân viên bán hàng khó xử

‘Cô có thể nhường nó cho tôi... tôi rất cần nó’__ cô gái xinh đẹp kia nói

‘Nếu cô cần cứ lấy đi’__ nó nói rồi đi sang gian hàng đồng hồ nam.

‘Cảm ơn cô’__ cô gái ấy cúi đầu vui vẻ cảm ơn nó.

Sau 2 tiếng đồng hồ lượn khắp trung tâm mua sắm, hai anh em nó trở về nhà với một xe đồ. Ba mẹ nó thì bất ngờ

‘Hai con mua gì nhiều thế’__ Kan nhìn nó hỏi

‘Ba hỏi anh hai đi’__ nó nhìn qua JR

‘Anh không biết sao, JR một khi đi mua đồ là mua rất nhiều, nói chung là có thể dùng trong nửa tháng, lâu hơn thì 1 tháng’__ Jan từ nhà đi ra, Kan thấy vậy chạy lại đỡ

JR gật đầu ‘Tại con thấy cái gì cũng ngon nên mua thôi, với lại gia đình mình trong tủ lạnh cũng gần hết đồ ăn vặt rồi mà’__ JR cười

‘Mẹ con có món quà tặng chi mẹ’__ nó chạy lại Jan đưa một hộp quà màu nâu đậm

‘Quà sao... là gì vậy?’__ Jan hỏi

‘Mẹ mở đi’__ nó nói

Jan mở ra, rất bất ngờ, là sợi dây chuyền

‘Sợi dây chuyền này là do con thiết kế đặc biệt ẹ đó’__ nó nói

‘Nó thật đẹp, có chữ J và K nè nhưng hình như là có tới 2 chữ J nhỏ khắc lên chữ J lớn’__ Jan nhìn sợi dây chuyền nói

‘J là tên của mẹ, 2 chữ J nhỏ là tên của con và anh hai, K là tên của ba. Nó được bao bọc bởi trái tim tượng trưng cho gia đình hạnh phúc’__ nó nói

‘Cảm ơn vì món quà của con’__ Jan nhìn nó cười

‘À mà ba cũng có quà nữa đó’__ nó quay sang Kan

‘Là gì vậy con yêu’__ Kan hỏi

‘Đồng hồ’__ nó đưa cho Kan một cái hộp

Kan mở ra ‘Woa ! nó thật đẹp’

‘JJ có quà cho ba mẹ mà con không có chỉ toàn là đồ ăn thôi , à mà cũng được, con tặng ba mẹ hộp socola này tượng trưng cho tình cảm của con’__ JR lục lọi trong đám thức ăn lấy ra hộp socola mới nhất

‘Cảm ơn con trai, ba mẹ sẽ ăn ngon’__ Jan và Kan đồng thanh

‘Thôi được rồi, thiếu gia để tôi mang đồ ăn vặt của thiếu gia vào nhà’__ quản gia nói

‘quản gia John nè, ông đem đồ ăn qua bên nhà JR đi cho thằng bé ăn cho tiện. Bên đó cũng có tủ lạnh mà’__ Jan cười

‘Dạ, thưa phu nhân’__ quản gia nói rồi đem thức ăn qua bên nhà cho JR

‘Hai đứa về nhà thay đồ đi rồi qua ăn cơm cùng với ba mẹ’__ Kan nói

‘Dạ, con xin phép’__ hai anh em nó đồng thanh rồi trở về nhà của mình.

Sự nhí nhảnh của một ngôi sao khiến không khí trong nhà cũng vui hơn

‘Bác lấy con chiếc váy đó đi’__ Wendy chỉ chiếc váy hồng

Đợi bà quần gia lấy ra rồi cô lại đổi ý

‘Cái đó không được, lấy cái kẻ bên đi’__ Wendy chỉ chiếc váy dài kẻ bên

‘Tiểu thư, cô đã nhìn hàng chục chiếc váy rồi đó, cô định đi đâu vậy?’__ quần gia hỏi

‘Đi đâu hả. Đến bar’__ Wendy nói

‘Vậy cô nên mặc quần shock hay jeans kết hợp với áo vôn hoặc thun là đẹp rồi’__ quần gia nói

‘Bác nói cũng đúng đó, vậy kiếm tôi quần cụt với cái áo vôn đi, làm sao đừng để người khác biết tôi là được rồi’__ Wendy nói

Quần gia nhìn một lượt quanh tủ áo, lấy 1 chiếc áo vôn màu trắng hồng, cái quần cụt màu xanh, đôi giày cao gót màu đen và chiếc mắt kính tròn màu đen

‘Cô thử mặc đi, trông cô sẽ khác rất nhiều’__ quần gia nhìn

Wendy nhận đồ rồi vào phòng vệ sinh thay đồ. 10 phút sau Wendy bước ra ngoài với dáng vẻ cực dễ thương.

‘Được rồi, tôi không nhận ra cô luôn rồi đó’__ quần gia nói

‘Bác giỏi thiệt đó, mà tôi nên cột tóc không?’__ Wendy hỏi

‘Không, cô xõa tóc sẽ dễ thương và fashionable hơn nhiều’__ quần gia nói

‘Được rồi, chuẩn bị xe đi’__ Wendy nói

3. Chương 3: First Kiss

Rầm... một người con trai đang đè lên người con gái xinh đẹp, họ trong tư thế kiss nhau

1..2...3 s

‘Anh ấy hôn cô ta kìa?’__ người con gái son môi đỏ chét, đánh đá nói

‘Trời ơi, nụ hôn đầu của anh ấy’__

‘Anh ấy chưa hề hôn ai, cô ta cướp nụ hôn đầu của anh ấy’

Người thanh niên nhìn người con gái trước mặt, họ nhìn nhau... mắt đối mắt.

‘Nhìn đủ chưa’__ bồ của chàng thanh niên nói, tay kéo bồ mình đứng dậy

‘Anh không sao chứ’

‘Không sao’__ thanh niên đó nói

Người con gái tự đứng dậy

‘Nè, đi không nhìn đường sao?’__ người con gái đó nói

‘Cô không nhìn đường mới đúng đó, dám kiss anh ấy’__ bồ của anh ta nói

‘Ừa, là anh ta kiss tôi mới đúng đó, anh ta đè tôi mà’__ con gái nói

‘Nhưng ai bảo cô không nhìn đường, đó là nụ hôn đầu của anh ấy’__ bồ chàng thanh niên nói

‘Nụ hôn đầu sao? Vậy anh ta chưa bao giờ hôn cô à. Cô phải xem lại mình đi’__ con gái nói

‘Cô... cô quá lắm’__ bồ anh ta nói

‘Em tên gì?’__ chàng thanh niên vừa mới kiss xong hỏi

‘Tên gì anh hỏi làm chi. Mà nhìn anh rất giống một người’__ cô gái nói

‘Nhìn cô cũng rất giống một người’__ chàng thanh niên nói

‘Không lẽ là cô/ anh’__ cả hai đồng thanh

‘Anh quen cô ta sao ?’__ nhỏ ta hỏi

‘Ừ, cô ta là người đã đụng xe anh’__ anh ta nói

‘Anh đụng xe tôi mà nói tôi đụng xe anh là sao ?’__ Wendy tức giận

‘Là cô đụng tôi trước’__ anh ta nói

‘Là anh’

‘Là cô’

‘Là anh’

‘Là cô’

.....

‘Có chuyện gì vậy ?’__ quản lí bar đi ra

‘Chị.. chị về rồi sao ?’__ quản lí nói

‘Ừ, Alex em mới qua Paris à’__ Wendy hỏi

‘Chị JJ và anh JR kêu em qua giúp họ một tay. Còn chị sao chị ở đây ?’__ Alex hỏi

‘Chị qua đây chơi’__ Wendy nói

‘Nhóc con. Em quen cô ta hả ?’__ anh ta hỏi

‘Dạ... anh cũng biết chị ấy sao ?’__ Alex hỏi

‘Chỉ là tình cờ thôi’__ anh ta nói

‘Không phải đâu là cô ta gây chuyện trước đó’__ nhỏ bồ của anh ta nói

‘Nói lại đi đó nha. Là bồ của cô đề tôi... dám cướp nộ hôn của tôi mà còn ở đó không xin lỗi’__ Wendy nói

‘Hả, nộ hôn... nộ hôn đầu của chị sao ?’__ Alex hỏi ngu ngơ

‘Nộ hôn đầu của cô sao ?’__ anh ta hỏi

‘Ừ, anh tính sao đây’__ Wendy nói

‘Xin lỗi’__ anh ta nói

‘Anh, anh việc gì phải xin lỗi cô ta chứ. Anh cũng là lần đầu thôi’__ bồ anh ta nói

‘Cô đừng có nhiều lời. Anh ta không hôn cô thì cô nên coi lại phẩm chất của cô đi.’__ Wendy nói

‘Chứ cô không có ai hôn, chắc cô cũng ở giá mà thôi’__ nhỏ ta nói

‘Thôi được rồi, mà chị nè, chị đã đến đây thì vô chơi đi’__ Alex xóa bỏ căng thẳng chứ không một cuộc đại chiến diễn ra thì khó mà khó mà kết thúc lắm

‘OK’__ Wendy nói rồi bước vào bar mặc kệ hai người kia

Wendy vào bàn vip

‘Nước của chị đây ?’__ Alex cầm một ly rượu đổ ra

‘Ồ, là cherry đỏ. Em vẫn còn nhớ sao ?’__ Wendy hỏi

‘Tức nhiên’__ Alex cười

‘Mà JJ kêu em qua đây làm gì vậy ?’_ Wendy hỏi

‘Em không biết’_ Alex nói

‘Em không định đi học sao ?’_ Wendy hỏi

‘Em có bằng đại học rồi, ba kêu em về Anh tiếp quản A Pink nhưng em muốn đi du lịch một thời gian’_ Alex nói

‘Cũng tốt, nhóc cũng giống JJ vậy lúc nào cũng cắm đầu vào học và làm nên giành thời gian đi đâu đó giải tỏa đi’_ Wendy nói

‘Mà chị biết anh Kun sao ?’_ Alex hỏi

‘Không, chỉ là đụng chạm 2 lần thôi’_ Wendy cười, nụ cười hớp hồn mọi người trong bar

‘Chị đừng cười nữa, em sợ mọi người vô viện vì chị mất’_ Alex nói đùa

‘Để họ vô đi. Không chừng bác sĩ lại giàu hết thì sao’_ Wendy nói

‘Chị định khi nào về Lon Don’_ Alex hỏi

‘Tạm thời chị không muốn gặp mẹ nên sẽ ở đây một khoảng thời gian khá dài’_ Wendy nói

‘Why ?’_ Alex hỏi

‘Em biết ba mẹ chị mà. Chị là công chúa Anh nhưng cũng là một Idol, chị luôn phải theo quy định, chị ghét nhất là sự gò bó. Họ muốn chị đính hôn nhưng chị không thích... nên bỏ trốn qua đây thôi’_ Wendy nói

‘Ba mẹ chị đồng ý sao?’_ Alex hỏi

‘Không nhưng nói đi cùng JJ nên họ cũng Ok’_ Wendy nói

‘Chị muốn nhảy không?’_ Alex hỏi

‘Ừ được đó. Lâu ngày không nhảy cũng thấy ngứa ngáy. Em nhảy cùng chị nhá’_ Wendy nói

‘OK. Em hôm nay sẽ cùng chị chơi cho đã. Đi thôi’_ Alex giơ tay mời Wendy

Wendy cười, rồi nắm tay Alex lên sàn nhảy

Nhạc được bật lên. Mọi người đều nhường vị trí chính giữa cho Alex và Wendy. Họ nhảy thật đẹp, ai cũng nhìn và khen. Đang có cặp mắt âm thầm theo dõi nhường như rất tức

‘Anh nhìn gì đó’

‘À, đâu có gì’

‘Anh thích cô ta rồi phải không?’

‘Đâu có’

‘Anh nói dối... anh hôn cô ta mà anh chưa bao giờ hôn em cả’

‘Chuyện đó chỉ là sự đụng chạm thôi mà’

‘Đụng chạm... anh xem nó là đụng chạm sao? Anh chưa từng hôn em cũng chưa từng ôm em lấy một lần... anh nói yêu em mà mắt anh nãy giờ nhìn ai.. là nhìn con nhỏ đó’

‘Vậy em muốn phải làm sao? Nếu không thích thì chúng ta chia tay... em tưởng tôi không có em là không sống được sao?’_ Kun tức giận bỏ đi

‘Anh... nè anh đứng lại cho tôi’_ nhỏ ta đứng đó kêu, bộ mặt đầy tức giận

Một chiếc Limous đen dừng trước cánh cổng trường Star, hàng ngàn con mắt đang nhìn họ. Một cặp nam nữ đang bước ra với sự ngưỡng mộ cũng như ghen tị với mọi người

‘Woa, cô ấy đẹp quá’_ nam sinh một

“Còn hơn cả hot girl của trường mình luôn”__ Nam sinh 2

“Em ấy trông thật đẹp”__ nam sinh 3

“Làm bồ anh đi”__ nam sinh 4

‘Anh ấy đẹp trai quá”__ nữ sinh 1

‘Ngang ngựa với độ đẹp trai của BJ luôn”__ nữ sinh 2

‘Đẹp trai hơn anh Kun và ngang ngựa với BJ”__ nữ sinh 3

‘Hình như họ là bồ của nhau. Họ nắm tay nhau kìa”__ nữ sinh

‘Hả, cái gì họ yêu nhau sao ? Mình còn tưởng sẽ đến và nói em thích anh chứ”__ nữ sinh

Họ bước vào trường với ánh mắt đầy ghen tị của mọi người nhưng mặc kệ. Những con người nhiều chuyện chỉ nhận lại được đó là cặp mắt lạnh lùng đang thẳng tiến về phía phòng hiệu trưởng. Mặc kệ những lời bàn tán và ồn ào

‘Chào ông”__ JR nói

‘Xin chào thiếu gia JR và tiểu thư JJ”__ HT đứng lên chào

‘Không cần phải vậy đâu”__ JJ lạnh nhạt nói

‘Phu nhân Frances đã kể cho tôi nghe về cô cậu rồi. Cô cậu có thể học lớp 11A1 VIP với danh phận là du học sinh nhận học bổng”__ HT nói

‘Cảm ơn, chúng tôi đi”__ JR nói, rồi nắm tay JJ đi

HT nhìn họ rồi cũng ngồi xuống tiếp tục làm việc

Anh em nó đi đến lớp 11A1 Vip, cái lớp như cái chợ vỡ

‘Nè, các cậu mới thấy hot girl mới đến trường mình không ?”__ Nam sinh

‘Có, cô ấy thật đẹp”__ nam sinh

‘Đẹp gì chứ”__ nữ sinh chu môi

‘Hai người đó sẽ vào lớp nào vậy ?”__ nữ sinh

Rầm

Tiếng cây thước gõ của giáo viên chủ nhiệm trên bục giảng

‘Các em trật tự”

‘Cô là giáo viên mới sao”__ hs hỏi

‘Đúng vậy. Từ giờ tôi sẽ là GVCN mới của các em”__ bà cô nói

‘Cô kia đâu rồi”__ hs hỏi

‘Cô ấy đã chuyển công tác đến Thụy Sĩ”__ bà cô nói

‘Cô giới thiệu đi”__ hs nói

‘Tôi tên là Ana. Tôi hi vọng các em sẽ tôn trọng tôi. Luật lệ cứ như của trường mà làm”__ bà cô nói

‘Cô xin giới thiệu với lớp chúng ta là có 2 bạn mới. Các em vào đi”__ bà cô nói

‘Có phải là 2 người hồi sáng không ?”__ hs

Họ bước vào

‘Các em giới thiệu đi”__ bà cô nói

‘JJ”__ nó nói

‘JR’__ anh hai nó nói

‘Hai em này là học sinh mới cô hi vọng các em giúp đỡ bạn’__ bà cô nói

‘Gia đình làm nghề gì vậy?’__ hs nam nói

‘Biết quá nhiều sẽ không tốt đâu’__ JJ nói

‘Du học sinh nhận học bổng, ghét nhất người nhiều chuyện’__ JR lạnh lùng nói

‘Họ là du học sinh sao ? Sao vô được lớp này’__ hs

‘Hả, anh ấy nghèo sao ?’__ nữ sinh

‘Tình yêu không phân biệt giàu nghèo. Anh ấy học giỏi mới vô được đây mà’__ nữ sinh

‘Các em toàn trường nghe rõ’__ loa phát thanh từ phòng HT cắt ngang cuộc bàn tán

‘Trường chúng ta vinh dự có hai em học tập xuất sắc chuyển về nên mong mọi người sẽ tôn trọng hai em đó cũng như tôn trọng tôi. Hội học sinh có 5 thành viên nhưng chúng ta chỉ mới có 2 đó là em Ben Jamin William và em Kun Wales của lớp 11A1 Vip . Giờ trường xin công bố hai em mới vào sẽ là thành viên tiếp theo của hội học sinh’__ HT nói

‘Cái gì ? Họ được gia nhập hội học sinh sao ?’__ HS bàn tán

“Được rồi, các em có thể vào chỗ ngồi để chúng ta tiếp tục học”__ bà cô nói

Hai anh em nó xuống bàn cuối ngồi

“Cô ơi, JR ngồi chỗ bạn BJ rồi”__ nữ sinh nói

“BJ, hôm nay em ấy nghỉ học sao ?”__ bà cô hỏi

“Bạn ấy nghỉ học mấy tháng rồi, bạn ấy ghét nhất là người nào đụng vào chỗ đó”__ nữ sinh nói

“JR em cứ ngồi đó đi. BJ đến thì em ấy ngồi chỗ khác với lại nghỉ học mấy tháng nếu khôn đi học thì sẽ bị đuổi”__ bà cô nói

“Bị đuổi sao ?”__ Nữ sinh nói

‘Trường có quy định học sinh nghỉ quá 2 tháng nên sẽ bị đuổi học đó. BJ mà tuần này không đi học nữa sẽ bị out’__ nam sinh nói

“Mọi người im đi. BJ sẽ không bị đuổi đâu”__ Kun lên tiếng

“JR em cứ ngồi đó đi”__ bà cô nói

JR vừa ngồi xuống

“Biến đi”__ tiếng từ ngoài cửa vọng vào

4. Chương 4: Kí Ức Đau Buồn Và Nhấn Tâm

“Em là ai ?”__ bà cô hỏi

“Bạn ấy là BJ đó cô, cô mới đến nên không biết”__ hs nói

“BJ, em đến muộn nên em hãy ngồi chỗ khác đi”__ bà cô nói

BJ không nói gì liền bước xuống chỗ JR, ném cái ba lô lên bàn

“Vui lòng đi ra, nó là chỗ của tôi”__ BJ nói

“Tôi thích ngồi kế JJ, cậu có thể nhường chỗ cho tôi được chứ”__ JR nói

“NO”_ BJ lạnh lùng

“Cô ơi, BJ là hội trưởng hội học sinh, cô nên làm gì đi, để họ cãi nhau sẽ xảy ra chuyện đó”_ hs nói nhỏ với bà cô

“À mà JR nè, trên chỗ JJ còn một chỗ ngồi, em ngồi ở đó được chứ”_ cô nói

“Em thích ngồi ở đây hơn”_ JR nói

“Em ngồi ở trên JJ cũng được mà. Hai đứa cũng gần nhau mà”_ cô nói

“Thôi được rồi. Cậu mà ăn hiếp em ấy là chết tôi đó. JJ anh đi đây”_ JR nói rồi bước lên phía trên ngồi. Nó quay sang vẫy tay bye hai nó.

“Được rồi chúng ta tiếp tục học nha”_ bà cô nói

“Nè BJ , mày chịu đi học lại rồi sao ?”_ Kun ở kế bên hỏi

“Ừ”_ BJ lạnh lùng

“Con nhỏ kế bên mày xinh lắm đó”_ Kun nói

“VẬY SAO ? TAO KHÔNG NGHĨ NHƯ MÀY”_ BJ nói

“Mà mày để con bé đó ngồi kế mày sao ?Mày từng nói là không cho ai ngồi chỗ đó mà”_ Kun nói

“Tao không muốn kiếm chuyện nữa. Cô ta thích ngồi thì ngồi miễn là đừng làm phiền tao là được”_ BJ nói

“Ồ, hay mày thích JJ rồi”_ Kun nói

“Mày đừng nói nhảm để Daisy nghe được là mày chết đó”_ BJ nhìn về Daisy đang ngồi ở góc tường bên kia

“Mày đâu thích Daisy, chỉ có Daisy thích mày”_ kun nói

“Mày biết là được rồi, mày đừng quên Daisy sẽ làm gì mày nếu mày còn nói những lời đó”_ BJ nói

“Thôi không nói nữa, tao đang qua cấp mới”_ Kun nói

“Mày tối ngày chơi game, mau học bài đi”_ BJ nói

“Tao có bằng đại học như mày rồi đó nha. Vì mày nên tao mới đi học thôi chứ không giờ tao đang ở công y hay đi du lịch rồi á”_ Kun nói

BJ không nói gì lôi cái laptop ra, nhìn sang nó thì thấy nó đang gõ I pap.

“Thú vị thiệt”_ hần nghĩ

Giờ ra chơi cũng đến, một tiết học buồn ngủ cũng qua. Nó không xuống can teen cùng hai nó mà lại đi ra sau trường. Sau trường là một khu vườn cấm. Nói cấm nên chưa một ai dám bước vào vì nghe đồn bên trong có ma. Nó bước vào khu vườn

“Vẫn như xưa”_ nó nói

Khu vườn xanh thăm thẳm, cây cối um tùm, bông hồng đỏ, trắng, hoa oải hương, tua líp đung đưa trong gió. Chúng thật đẹp, thật bình yên, không giống như cuộc đời đầy sóng gió. Nó bước đến cái cây lớn, cây này cũng đã qua hàng vạn năm rồi, nó vẫn hiên ngang mà đứng, chứng kiến sự trường thành của ngôi trường. Nó ngồi xuống, nhét tai nghe vào tai rồi ngủ thiếp đi. Trong giấc mơ, một kí ức khủng khiếp

“Cô bé, cô còn nhỏ mà giống hệt mẹ cô đó”_ một gã đàn ông nói

“Ông là ai ?”_ nó hỏi

“Tôi là người đã bị mẹ cô hủy hoại”_ gã ta nói

“Vậy chắc ông đã làm mẹ tôi giận chứ gì ?”_ nó nói

“Không hổ danh là người thừa kế ngôi vị nữ hoàng, cô rất giống Jan đó”_ gã nói

Ngoài kia, một tiếng rầm vang lên. 4 người bước vào

“Thả con bé ra”_ Jan nói
 “Tiền?”_ gã ta nói
 “Mẹ, ba !sao ba mẹ lại đến đây”_ nó nói
 “Con không sao chứ”_ Kan hỏi
 “Không, bọn chúng không dám làm gì con đâu”_ nó nói
 “JJ, cháu không sao chứ”_ Alen đi cùng với Jan, Kan và Jun
 “Cháu không sao?”_ nó nói
 “Nè, cô bé tốt nhất nên im để ta nói chuyện với ba mẹ cô”_ gã nói
 “Ông thả tôi ra đi, không ông đừng chắc tôi ác”_ nó nói
 “Để coi cô bé còn lảm lời nữa không nha”_ gã rút con dao ra, đưa lên trên mặt nó
 “Ông định làm gì con tôi”_ Jan la
 “Tại con cô không chịu nghe lời đấy thôi”_ gã nói
 “Thả con bé ra, ông mà làm gì con bé thì 1 xu cũng không có”_ Alen tức giận nói
 “Tiền đâu”_ một tên đứng kế bên gã nói
 “Đây”_ Kan ném túi tiền ra
 “Kiểm tra”_ gã nói
 “Thả con bé ra”_ Jan nói
 “Chúng tôi phải kiểm tra tiền đã”_ gã nói
 “Thả con bé ra trước”_ Alen nói
 Tiếng xe cảnh sát tới
 “Cái gì? Các người gọi cảnh sát sao?”_ gã nói
 “Không”_ Kan nói
 “Các người? Chạy mau”_ gã nói nhưng chưa kịp chạy đã bị cảnh sát bao vây
 “Xông lên bọn bay”
 Ngay lập tức cuộc chiến diễn ra. Jan thì lo lắng, chạy lại cứu con gái, cõng trói cho nó
 “Con không sao chứ”_ Jan hỏi
 “Con không sao”_ nó nói
 “Tốt rồi, chúng ta đi thôi”_ Jan đang định đỡ con bé lên thì thấy một người đang định cầm gậy đập vào con bé
 “Cẩn thận”_ tiếng la của Jan hét lên
 “Mẹ, mẹ không sao chứ”_ nó khóc
 “Không, mẹ không sao”_ Jan nói, tay ôm chân
 “Chân của mẹ, nó chảy máu. Ba ơi... ba ơi cứu mẹ”_ tiếng hét của nó vang lên
 “Nè cô không sao chứ”_ tiếng gọi của chàng thanh niên kéo nó từ kí ức trở về
 “Mẹ... mẹ”_ nó thức dậy từ giấc mơ khủng khiếp đó
 “Anh là ai?”_ nó nói

“anh theo dõi tôi sao?”_ nó tiếp tục hỏi

“Tôi cần gì phải theo dõi cô. Tôi đang ngủ thì thấy ồn nên đến xem”_ thanh niên đó nói

“Anh tự ý xông vào vườn cấm sao?”_ nó hỏi

“Tôi là hội trưởng hội học sinh, tôi có quyền mà nhìn cô rất giống người ngồi kế tôi”_ chàng trai nói

“Không lẽ anh là người đã gây sự với anh ấy sao?”_ nó nói

“Cô là bồ của JR sao?”_ hấn hỏi

“Đừng biết nhiều không tốt đâu. Anh mà nói với ai tôi ở đây thì chết đó”_ nó nói xong , đứng dậy đi

Hấn ngơ, lần đầu tiên có người con gái dám lạnh lùng với hấn. “Cô ta thật thú vị”

Tại lớp bây giờ như cái chợ vỡ, mọi người bàn tán xôn xao

Nó bước xuống bàn, hàng ngàn món quà, hộp quà hình trái tim đang chất thành đống trên bàn. Ngó lên trên hai nó là những bức thư tình và hộp quà đang để bên cái ghế trống kế bên. Nó liếc qua một lượt rồi lấy điện thoại ra gọi cho ai đó

2 phút sau

“Tiểu thư kêu tôi có chuyện gì không?”_ một người mặc áo đen bước về phía nó

“Đem hết đồng đồ này vứt vào thùng rác, thức ăn đem cho chó đi”_ nó nói

“Dạ”_ ngay lập tức tên đó thu gom tất cả đồng đồ vào bịch. Cả lớp nhìn, không ngờ quà mà nó lại đối xử như thế, được người khác tặng quà là niềm vui của bao cô gái mà nó lại vứt đi, ác hơn là còn cho chó nữa chứ.

“Khoan đã, đem hết đồng đồ này vứt luôn đi”_ JR nói

“Dạ”_ thế là tên áo đen gom tất cả những gì trên bàn của hai anh em nó đem bỏ vào bịch rồi đi ra khỏi lớp

“Cô ta bị gì vậy? Sao lại vứt quà”_ nữ sinh

“Anh ấy vứt quà của mình rồi”_ nam sinh

“Hình như họ là bồ của nhau thì phải”_ nam sinh

“Mọi người trật tự”_ nó lên tiếng

“Tôi ghét nhất là những người nhiều chuyện. Tôi hi vọng mọi người sẽ không làm chuyện như ngày hôm nay. Tôi đến đây không phải lấy những thứ như vậy”_ JR nói

“Anh ấy nói chuyện hay quá”_ nữ sinh nói

“Đẹp trai quá à”_ nữ sinh

“Nếu tôi mà thấy những thứ đó ở trên bàn tôi một lần nữa thì đừng trách tôi ác”_ nó nói

“Nè, cô là ai mà dám nói những lời đó. Quà cô không lấy thì thôi chứ làm gì phải vứt cho chó chứ”_ Daisy đứng lên nói

“Rác rưởi”_ nó lạnh lùng nói

“Cô nói ai là rác rưởi chứ”_ Daisy đi lại chỗ nó

Nó không nói gì ngồi xuống ghế. Daisy tức giận định vung tay đánh nó nhưng đã bị JR ngăn lại

“Không được đánh em ấy”

“Anh là ai chứ. Cũng chỉ là du học sinh như cô ta mà muốn làm gì ở đây là được sao. Đây là lớp 11A1 Vip đó nha”_ Daisy nói

“11A1 Vip thì sao. Hai người họ là thành viên trong hội học sinh, họ có quyền”_ hấn từ đâu bước vào

‘Anh bệnh vực họ sao’__ Daisy nói

‘Anh không bệnh vực họ. Em là người bảo vệ hội học sinh thì nên tôn trọng họ’__ hấn nói

‘Daisy em nên nghe lời BJ đi. Họ là hai thành viên mới của hội học sinh, em nên bảo vệ họ như bảo vệ tụi anh chứ’__ Kun bước theo sau BJ

‘Hai anh bệnh vực họ. Em là vị hôn phu của anh đó BJ’__ Daisy tức giận

‘Em nên cẩn thận lời nói đi’__ BJ nhìn Daisy cái rồi đi về chỗ, ngồi xuống cạnh nó. Kun cũng về chỗ của mình

‘Hai người quá lắm’__ Daisy tức giận đi ra khỏi lớp.

‘Em không sao chứ’__ JR quay xuống chỗ nó

Nó lắc đầu

‘Tối nay đi bar đi. Anh muốn gặp Alex’__ JR nói

‘OK’__ nó nói rồi nhét cái tai nghe vào tai rồi tiếp tục làm việc của mình.

Daisy tức giận nên vào nhà vệ sinh rửa mặt. Trong đầu thì đang nghĩ kế sách đối phó với nó. Nghĩ ra được gì nên mặt vui vẻ đi về phía phòng giáo viên....

‘Các em hôm nay chúng ta sẽ có 1 bài kiểm tra nhỏ’__ giáo viên nói

‘Kiểm tra ? Kiểm tra gì vậy cô ?’__ học sinh ở dưới

‘Các em yên tâm, hôm nay chúng ta chỉ kiểm tra IQ của hai bạn thôi’__ giáo viên nói

‘IQ . Đề thi IQ rất khó’__ học sinh nói

‘Daisy , em luôn là người có chỉ số IQ cao nhất của các bạn nữ, hay em cũng tham gia nha’__ giáo viên hỏi

‘Tất nhiên, em cũng muốn xem chỉ số IQ của mình có kém hay cao hơn không ?’__ Daisy nói

‘Còn một bạn nữa’__ giáo viên nói

‘Lớp mình có bạn mới, hay để bạn đó thi thử đi’__ Daisy nhìn nó

‘JJ, em thi chứ’__ bà cô nhìn xuống chỗ nó

Nó đang nghe nhạc nên không biết

‘JJ, em thi chứ’__ bà cô lặp lại lần nữa. JR nhìn xuống chỗ nó thì thấy nó nghe nhạc nên gõ bàn. Nó thấy anh hai mình gõ bàn nên ngước lên. Hai nó chỉ về hướng bà cô. Nó như hiểu ý nên bỏ tai nghe ra.

‘Em có đồng ý cùng bạn Daisy thi thử IQ không ?’__ bà cô hỏi

‘Không thích’__ nó lạnh lùng nói

”Cô ta không thi hay là sợ thua”__ nữ sinh nói

‘Con rùa rụt cổ’__ Daisy nói

5. Chương 5: Daisy Tức Giận

‘Không thích sao ? Cô ta nghĩ cô ta là ai chứ’__ học sinh nữ nói

‘Cô nghĩ em nên thi thử đi JJ’__ giáo viên nói

‘JJ, cậu là thành viên trong hội học sinh, cậu nên chứng tỏ mình đi để mọi người ở đây phục’__ Daisy nói

‘Nếu Daisy nói vậy thì bạn JR cũng phải thi’__ nam sinh nói

‘JR em thấy sao?’__ giáo viên nhìn JR

‘Nếu các bạn nói vậy thì em sẽ thi nhưng em muốn thi với BJ’__ Jr nhìn BJ nói

‘Hả, hai hoàng tử đối đầu nhau sao’__ hs bàn tán

‘Em thấy sao BJ’__ giáo viên hỏi

‘Được, em cũng muốn đo độ IQ của mình’__ BJ nhìn JR với vẻ mặt đắc thắng

‘Còn em JJ’__ giáo viên nhìn nó

‘Anh JR thi thì em sẽ thi’__ nó nói

‘Được rồi, cô cần mượn bàn trên, các em có thể xuống dưới ngồi được chứ’__ giáo viên nhìn đám học sinh ngồi bàn đầu

‘Tức nhiên là được rồi cô’__ 4 hs bàn đầu lập tức di chuyển xuống dưới, hai anh em nó, hấn và Daisy bước lên

‘Đây là đề thi IQ, 5 phút 100 câu. Mức IQ tối đa của bài này là 100/100’__ giáo viên nói

‘5 phút 100 câu, BJ làm được chứ’__ học sinh nữ bàn tán

‘JJ làm được không, Daisy rất thông minh’__ hs nam

‘1..2..3...bắt đầu’__ giáo viên nói

Bọn họ bắt đầu làm bài. Nó nhìn sơ qua nhưng không làm, anh nó cũng nhìn không hề đụng đến cây viết, hấn thì khoanh và ghi lia lịa còn Daisy thì vừa đọc vừa làm. Ai cũng lo lắng

‘Hả, sao JJ không làm’__ nam sinh bàn tán

‘JR không làm’__ nữ sinh

‘Kì này BJ thắng chắc rồi’__ nam sinh

‘Daisy làm được nhiều lắm, JJ chưa làm câu nào cả’__ nam sinh

‘BJ, anh là thần tượng của em’__ nữ sinh

‘JR, JJ cố lên’__ nữ sinh và nam sinh

Còn hai phút nữa là hết giờ, cả lớp đều hướng những ánh mắt về phía nó, JR

Họ nhìn với những con mắt ngỡ ngàng, có chuyện gì sao?

‘Hết giờ’__ bà cô nói, tay thì thu bài lại

Bà cô chấm bài cũng mất 10 phút, cả lớp lo lắng, Daisy thì nhìn nó với ánh mắt kinh thường nhưng nó không để ý, làm bài xong là nó về chỗ nhét lại cái tai nghe vào tai rồi nghe nhạc, anh hai nó thì mãi mê với những tin hot, hấn thì khác, mắt mãi nhìn vào cuốn sách về chiêm tinh học. Cả lớp muốn biết kết quả hết nhìn bà cô đến nhìn BJ, nó và JR. Không khí căng thẳng bắt đầu

‘Đã có kết quả. 70/100 là kết quả của Daisy’__ bà cô nói

‘70/100. Daisy thông minh thiệt’__ học sinh bàn tán

Daisy sau khi biết kết quả của mình nhìn xuống nó nhưng nó lạnh lùng không hề nghe kết quả, vẫn lạnh lùng nhắm mắt mà nghe nhạc

‘100/100 là kết quả của BJ’__ cô nói

‘100 sao. BJ giỏi thiệt’__ học sinh lại nhìn BJ với ánh mắt ngưỡng mộ

‘Còn JR và JJ, cô ...’__ chặn lời nói của bà cô

‘Em thấy 2 phút cuối họ mới làm nếu thấp cô không cần nói cũng được’__ Daisy nói

‘JJ và JR đều đạt được 100/100’__ giáo viên nói xong là tiếng ồ vang lên của cả lớp, gương mặt đầy tức giận của Daisy, họ ngõ ngàng nhìn nó nhưng hai con người vẫn người nào làm việc nấy, không hề nhìn xung quanh

‘Daisy thua JJ sao’__ nữ sinh

‘Cô ta luôn tự cao giờ rớt xuống vệt thẳm’__ hs

‘Kết quả cho cô ta quá tự cao, JJ thông minh quá’__ hs

‘JJ, anh yêu em’__ nam sinh

‘Daisy, cô hết thời rồi’__ nam sinh

Cả lớp bàn tán như cái chợ, Daisy tức giận

‘Nè, các người im hết đi. Các người có thi được như tôi ko mà nói chứ’__ Daisy la lên

‘Được rồi, chúng ta tiếp tục học thôi’__ bà cô gõ thước, học sinh ngồi lại vị trí và bắt đầu học. Đang giải vậy cho lớp đó

‘Được lắm, mày đừng tưởng thắng tao lần này thì mày muốn làm gì thì làm, mày chỉ hèn thôi’__ Daisy nghĩ thầm, ánh mắt thì liếc nó.

Lúc này Kun mới quay sang nói chuyện với BJ

‘Mày có đối thủ rồi đó’__ Kun nói

‘Thì sao, cũng chỉ là con số’__ BJ lạnh lùng nói

‘Lúc ra chơi mày đi đâu vậy?’__ Kun hỏi

‘Ngủ’__ BJ nói

‘Mày vẫn vậy. Tối nay đi đâu chơi đi’__ Kun nói

‘Tao không thích’__ BJ nói

‘Đi đi, tao với mày đi chơi một bữa cho đã đi’__ Kun nói

‘Mày ngày nào chẳng đi không chán sao?’__ BJ nói

‘Nhưng tao muốn đi với mày’__ Kun nói

‘OK. 7h, chỗ cũ’__ BJ nói

‘Được’__ Kun nói rồi quay lên

6. Chương 6: Cuộc Gặp Gỡ Tại Bar ...

‘Chào nhóc’__ một cô gái đang vòng tay một chàng thanh niên bước vào, gương mặt xinh đẹp với nụ cười hấp hồn nhiều chàng trai

‘Chị ! Lâu ngày không gặp anh chị’__ Alex bước ra

‘Alex. Cậu chứng chạc hơn nhiều rồi đó’__ JR vỗ vai thằng bé

‘Anh chị lại đó ngồi đi, em đi chuẩn bị’__ Alex chỉ vào cái bàn góc khuất

‘OK. Như cũ nha nhóc’__ JR đùa

‘Em lớn rồi, đừng gọi em là nhóc nữa’__ Alex nhỏng nhẽo

‘Anh thấy chữ nhóc nghe hay mà phải không em’__ JR quay sang nhìn nó

Nó nhún vai rồi kéo tay JR lại bàn, hai người họ ngồi xuống, ai cũng nhìn nhưng hai anh em nó ngồi trong bóng tối nên họ không thấy được chính xác họ đang làm gì , chỉ mờ ảo. Hai anh em nó nhìn xung quang rồi gật đầu

‘Ở đây vẫn như xưa’__ nó nói

‘Anh thấy nơi này đông người hơn hồi lúc mà hình như toàn là học sinh hoặc sinh viên đại học’__ JR nói

‘Anh JR nói đúng đấy, nơi này là nơi cư trú của lứa trẻ, sau giờ học họ thường tới đây giải trí và giao lưu’__ Alex cầm 3 ly rượu bước lại

‘Nè sao nhóc rõ dữ vậy’__ JR nhìn Alex

Alex quay sang JJ, chỉ vào nó

‘Em kêu Alex tìm hiểu, từ giờ trở đi Alex sẽ là quản lí ở đây cũng như các bar khác’__ nó nhìn JR và Alex nói

‘Ồ, mà Alex em cho anh nếm thử nó đi’__ JR chỉ vào ly rượu

Alex hiểu ý nên để 2 ly rượu xuống. Ly màu cam là của nó còn đỏ là của JR

‘Hai anh chị uống thử đi, em đặc biệt pha cho hai người đó’__ Alex cười

Nó nhìn ly rồi uống thử

‘Ngon, là hương vị đó’

‘Nhóc, tay nghề em khá lắm đó’__ JR cười

Alex lại ghé ngồi, đặc ly rượu của mình xuống

‘Anh chị quá khen rồi’

‘Mà nè, hình như rượu chỉ có mùi nho nữa phải không ?’__ nó nói

‘Em có bỏ thêm một trái nho đặc biệt vào đó, chị rất thích nho mà’__ Alex cười

‘Em vẫn nhớ sao ?’__ nó nhìn Alex

‘Nhóc, nó chỉ quan tâm em thôi còn anh hai này nó không biết một chút gì ?’__ JR tức giận

‘Em có bỏ một thứ anh rất thích vào đó’__ Alex nói

‘Cherry’__ nó nói

JR cười ‘Nhóc vẫn nhớ anh thích Cherry’

‘Mà anh chị về Pháp làm gì vậy. Em nhờ hai người đi du lịch mà’__ Alex tò mò

‘Đi học cấp 3’__ nó nói

‘Anh chị có bằng đại học rồi mà’__ Alex bất ngờ

‘Mama kêu’__ JR nói

‘Cô Jan kêu anh chị đi học sao ?’__ Alex hỏi

‘Ừ’__ nó nói

‘Anh ơi, anh Kun đến rồi’__ một đàn em chạy vô

‘Kun ! ai vậy nhóc’__ JR thắc mắc

‘À, anh ấy là khách quý ở đây đó’__ Alex cười

‘Nè, ai vậy Alex’__ Kun vỗ vai Alex, cười nói

‘À, hai người này là...”_ Alex chưa nói hết câu, Kun đã nói ‘Học sinh mới sao ?”

‘Là cậu sao”_ JR nhìn BJ

‘Mọi người quen nhau sao ?”_ Alex hỏi

‘Không quen”_ nó lạnh lùng nói

‘Họ là học sinh mới chuyển vào của lớp anh đồng thời cũng là thành viên trong hội học sinh của trường Star”_ Kun nói

‘Hay là 2 anh cũng ngồi xuống đây đi. Cùng là người trong HHS mà”_ Alex nói

‘Ai cho ngồi mà ngồi chứ”_ nó nói

‘Nè, tôi chưa hề kiếm chuyện với cậu nha”_ Kun nói

‘Đụng đến anh ấy coi như đụng đến tôi”_ nó nói

‘Thôi mà chị, sao này mọi người phải làm việc chung với nhau mà”_ Alex nói

‘Cứ để hai người đó ngồi đi, em nên nhớ lời mẹ nói”_ JR nói

‘Thôi được”_ nó nhìn JR

‘hai anh ngồi đi”_ Alex nói

Hai người họ ngồi xuống, hấn ngồi kế nó, Kun ngồi kế Alex

‘Alex sao em quen JJ và JR vậy”_ Kun hỏi

‘À, em là em họ của anh chị”_ Alex nói

‘Vậy sao ? Khác một trời một vực”_ hấn lên tiếng

‘Kệ đi, ai mượn để ý làm chi”_ nó liếc hấn

‘Mà nà, hai anh uống gì”_ Alex hỏi

‘Cho anh ly Cherry còn BJ thì rượu nho là được rồi”_ Kun nói

Alex kêu phục vụ lại, nói gì đó rồi tiếp tục nói

‘Mà hôm bữa anh I zac kiếm chị đó”_ Alex nói

‘Có chuyện gì không ?”_ nó hỏi

‘Anh ấy hỏi chị ở đâu”_ Alex nói

‘I zac là ai vậy”_ Kun tò mò

‘I Zac là một bác sĩ giỏi, mới có 19 tuổi à”_ JR nói

‘Đừng nói chị ở đây”_ nó nói

‘OK, mà anh BJ nè sao dạo này anh đến đây ít vậy”_ Alex hỏi

‘Có chuyện thôi”_ BJ lạnh lùng nói

‘Thằng này nó bị cấm”_ Kun cười

‘Mày đừng nhiều chuyện”_ BJ nhìn Kun

‘Mà cũng thiệt là hai anh 19 tuổi rồi mà vẫn đi học 11”_ Alex nói

‘19 tuổi, hai người ở lại lớp sao ?”_ JR bất ngờ

‘Họ 19 tuổi rồi mà anh không biết sao”_ Alex nhìn JR

‘19 tuổi cũng bình thường thôi mà, hai người họ đều có bằng đại học hết rồi”_ nó lên tiếng

‘Sao cô biết’__ BJ nhìn nó

‘Sao tôi biết hả, vậy anh tự suy nghĩ đi thưa ông hoàng’__ nó nói

‘Ông hoàng ? Cậu ta là ông hoàng hả em’__ JR nhìn nó

‘Như anh nghe thôi, Kun chính là hoàng tử nước Pháp đó’__ nó lại khiến mọi người bất ngờ hơn

‘Giỏi thiệt’__ Kun vỗ tay

‘Mà JJ, cậu là ai vậy’__ Kun hỏi

‘Đừng biết quá nhiều sẽ không hay đâu’__ nó nói

‘Vậy cô cũng đừng tìm hiểu quá nhiều’__ BJ nói

‘Thôi mọi người đừng nói nữa, lâu rồi chị chưa nhảy hay chúng ta lên kia nhảy đi’__ Alex nói

‘Hay đó’__ Kun nói

‘JJ, em với anh nhảy đi, anh cũng muốn nhảy’__ Jr nói

‘Được, đi thôi’__ nó giơ tay ra trước mặt Jr

Jr nắm lấy tay nó bước lên trên sàn nhảy, Alex, Kun và BJ cũng lên đó. Họ chọn bạn nhảy cho nhau rồi nhạc được bật.

7. Chương 7: Đẹp... Ấm Áp

Mọi người nhìn bọn nó, họ ngưỡng mộ vẻ đẹp của nó và 3 chàng trai và cũng có một số người ghen tị. Khi nhạc vừa mới bắt đầu, nó đang định cùng Alex nhảy thì ngoài cửa tiếng rầm vang lên, mọi người hướng về phía cửa. Một cô gái với mái tóc ngắn màu vàng cùng với bộ đồ jeans rách vài chỗ.

‘Cô là ai’__ một nhân viên phục vụ

‘Cho tôi gặp quản lí các người’__ Cô gái nói

‘Cô là ai mà có quyền gặp chứ’__ nhân viên PV nói

‘Tôi là ai à. Alex em đâu rồi ra đây đi’__ cô gái la lớn

Alex cười rồi bước lại

‘Chị, chúng ta vào thôi’__ Alex nói

‘Giờ cậu biết tôi là ai rồi chứ’__ cô gái nhìn nhân viên phục vụ rồi bước đi

‘Em đến rồi sao’__ JR nhìn cô gái cười

‘Hai người đến mà không rủ em sao’__ cô gái cười

‘Anh nghe Alex nói em đến đây rồi mà’__ JR nói

‘Thì ... thì em...’__ Wendy ấp úng

‘Chúng ta nhảy đi’__ Alex kêu

‘Được đó, Alex nhảy với chị nha’__ Wendy kêu

‘Em với chị JJ rồi’__ Alex gãi đầu

‘Thôi được rồi, chị nhảy chung với JR cũng được’__ Wendy nói

‘Hay chị nhảy với Kun đi, hai người biết nhau mà’__ Alex nói

‘Kun.. chị quen ai tên Kun à’__ Wendy thắc mắc
 ‘Ai kêu tên tôi à’__ Kun quay lại
 ‘Là anh/cô __ cả hai đồng thanh
 ‘Hai người biết nhau sao’__ nó lên tiếng
 ‘Ồ... thì là cái đồ đáng ghét ấy mà’__ Wendy nói
 ‘Chị JJ, chị Wendy bị anh Kun cướp nộ hôn đầu đấy’__ Alex chọc Wendy
 ‘Hả, vậy là nộ hôn đầu của Kun cho Wendy sao?’__ BJ bất ngờ
 ‘Ồ... coi như hòa nhau đi’__ Kun nói
 ‘Sao mà hòa được chứ’__ Wendy tức giận
 ‘Duyên phận cả thôi, nhảy thôi Alex’__ nó mỉm cười nói
 Alex nhún vai rồi nắm tay nó nhảy, JR, BJ cũng nhảy còn hai người kia đứng ngây ra
 ‘Cô không định nhảy sao?’__ Kun hỏi
 ‘Tôi không thích nhảy với cái đồ đáng ghét’__ Wendy chu mỏ cực kì dễ thương khiến Kun nhìn không chớp mắt
 “Đẹp quá hay sao mà nhìn tôi nhiều vậy”__ Wendy nói
 Kun lấy lại tinh thần “ Xấu... cực xấu luôn”__ Kun chê Wendy
 “Anh dám chê tôi xấu sao?”__ Wendy tức giận nói
 “Hai người có nhảy không vậy”__ JR hét lớn
 “Nhảy chứ...sao không nhảy”__ cả hai cùng nói
 Họ nhìn nhau
 “Ai cho anh/cô bắt chước tôi”__ cả hai đồng thanh
 “Nhảy lẹ đi”__ BJ nhìn Kun nói
 “Ồ, vô liền đây”__ Kun nói
 “Nhảy cùng tôi được chứ... tiểu thư”__ một tên thanh niên đưa tay mời Wendy
 “Anh là...”__ Wendy ấp úng hỏi
 “Tôi là con trai của Rose Fashion”__ thanh niên nói
 “À.. anh là thiếu gia của tập đoàn Rose sao. Rất vui được gặp anh”__ Wendy vui vẻ cười
 “Tôi muốn mời cô làm bạn nhảy của tôi”__ thanh niên nói
 “OK.”__ Wendy trả lời nhưng chưa kịp nắm tay chàng thanh niên đó thì đã bị một bàn tay khác kéo lại
 “Cô ấy là bạn nhảy của tôi”__ Kun tức giận nói
 “Vậy sao? Nhưng cô ấy đã đồng ý nhảy với tôi rồi mà”__ chàng thanh niên nói
 “Vậy bạn gái thì sao?”__ Kun nói
 “Xin lỗi, tôi không biết”__ chàng thanh niên nói
 “Không sao”__ kun nói
 “Vậy tôi đi đây. Chào cô tiểu thư Wendy”__ chàng thanh niên nói rồi bước đi
 “Nè, anh nói vậy là sao chứ?”__ Wendy chống hai tay lên lưng hỏi

“Thì là vậy.. tôi muốn cô làm bạn gái của tôi”_ Kun ấp úng nói

“Bạn gái... ai thêm... anh không có cửa đâu”_ Wendy nói

“Em rất đẹp... dễ thương,, anh bị em hấp hồn ngay lần đầu.. quen anh nhé”_ Kun quỳ xuống nói to... mọi người ai cũng nhìn

Đám bọn nó cũng quay lại:

“Nè Wendy... em đồng ý đi chứ”_ JR nói

“Chị... em thấy anh Kun cũng được lắm đó chỉ có tội là...”_ Alex chưa nói hết câu cảm thấy hơi đau như có ai đang nhéo mình vậy... thì ra là JJ

“Đồng ý đi...đồng ý đi”_ mọi người la hét

“3 tháng... nếu 3 tháng anh làm tôi thích anh thì tôi sẽ quen anh”_ Wendy nói

“Cảm ơn em”_ Kun ôm lấy Wendy vui mừng không tả được

“Đúng là làm đáng”_ JJ lắc đầu rồi nắm tay nhảy tiếp

Nhạc bắt đầu nổi lên, họ bắt đầu nhảy. Đến lúc đổi bạn nhảy thì nó với BJ nhảy chung với nhau. Đúng là sát thủ gặp sát thủ không ai nói câu nào. BJ nhìn nó, trong ánh sáng mập mờ của quán bar, nó rất đẹp như thiên sứ vậy nhưng cũng cực kì lạnh. Còn nó chỉ mong sao thoát khỏi hắn. Từ ngày đầu nó gặp hắn đã không ưa thì thôi mà hắn còn là người gây chuyện với anh hai của nó nữa chứ. Nhưng nó phải công nhận một điều bàn tay hắn rất ấm áp... cho nó cảm giác lạ khi nắm tay hắn

“Thật đẹp/ thật ấm áp”_ hắn/nó đồng thanh

8. Chương 8: Arle

Hai con mắt nhìn nhau. Nó không biết nói gì cả, hắn cũng vậy

‘Anh khen tôi đẹp sao ?’_ nó hỏi

‘Không có, tôi nói cô gái kia còn cô nói ấm áp là sao ?’_ hắn hỏi nó

‘Vậy sao, tôi nhớ đến một người khiến tôi rất ấm áp’_ nó nói

‘Thế à’_ hắn nói

‘Chứ anh nghĩ sao ?’_ nó nói

‘Tôi lướt đổi bạn nhảy rồi’_ hắn nói

Nó chuyển qua nhảy với JR

‘Em nói gì với BJ vậy’_ hai nó hỏi

‘Không có gì’_ nó nói

‘Anh thấy BJ giống hệt em : lạnh lùng’_ JR nhìn nó nói

‘Vậy sao ? Em thấy anh ghét BJ lắm mà’_ nó hỏi

‘Chỉ là xích mích với nhau thôi. Anh cũng không đến nỗi ghét BJ’_ JR nói

‘Vậy sao còn em thì cực kì ghét ai đụng đến anh hai của em’_ nó nói

‘Em hai thương hai quá à’_ JR cười nói

Lúc này có một đứa nhóc chạy vào

‘Cứu cháu với’__ đứa bé vừa khóc, vừa la
 ‘Ai vậy ? Sao con bé vô đây được’__ mọi người trong bar bàn tán
 ‘Nè, nhóc con đứng lại đó’__ một người đàn ông đang đuổi theo đứa bé
 Cô bé té. Người đàn ông đuổi theo kịp liền túm tóc cô bé, vả vào mặt
 ‘Mày còn dám trốn sao ? Về chết với tao’__ người đàn ông nói
 Nó nhìn thấy, định đi lại ngăn nhưng đã có một người đi lại trước nó
 ‘Thả con bé ra’__ BJ tức giận nói
 ‘Mày là ai ?’__ người đàn ông hỏi
 ‘Tao là ai sao phải nói với mày chứ’__ BJ nói
 ‘Vậy sao ?’__ người đàn ông nói
 ‘Thả con bé ra’__ BJ nói lại lần nữa
 ‘Không, mày là gì tao phải nghe chứ’__ đàn ông nói
 ‘Bao nhiêu tiền ?’__ một tiếng nữ vọng lại không ai khác là nó
 ‘Cô là ai ?’__ người đàn ông hỏi
 ‘Cô bé đó đáng giá bao nhiêu tiền’__ nó nhấn mạnh
 ‘Cô có tiền trả nổi không ?’__ người đàn ông nói
 ‘Tôi hỏi là bao nhiêu tiền ?’__ nó nói
 ‘1000 đô’__ đàn ông nói
 ‘Alex, lấy tiền’__ nó hét lên. Alex nghe được bước vào trong bar lấy tiền
 Alex đi ra với hai đồng tiền mặt: ‘Tiền đây’
 ‘Được rồi. Nè, mi đi với bọn họ đi’__ người đàn ông đẩy con bé ra rồi đi mất hút
 ‘Em không sao chứ’__ BJ đỡ con bé đứng dậy
 ‘Nhà em ở đâu?’__ nó đi lại lau nước mắt cho con bé rồi hỏi
 ‘Em không có gia đình’__ cô bé nói
 ‘Vậy sao. Em đi với chị tới một nơi nha’__ nó nói
 ‘Cô định đưa con bé đi đâu’__ BJ hỏi
 ‘Không phải chuyện của anh’__ nó nói
 ‘Được, chị đã mua em thì chị muốn em đi đâu cũng được’__ cô bé nói
 ‘JR, anh đi cùng em chứ’__ nó nhìn JR
 ‘Anh rất muốn đi cùng em nhưng còn mama và papa ở nhà, họ sẽ rất giận’__ JR nói
 ‘Vậy em đi một mình. Anh giúp em nói với họ nha’__ nó nói
 ‘Ok’
 Nó dẫn cô bé ra ngoài bar, chiếc motor đã đậu sẵn ngoài đó. Nó định lên xe nhưng có một giọng nói khiến nó quay lại
 ‘Để tôi đưa cô đi’__ BJ nói
 ‘Không cần’__ nó nói

“Cô định để một đứa bé đi motor sao, trời rất lạnh nó sẽ chết cóng đấy”__ BJ nói

“Không phiền tới anh”__ nó nói

“BJ nói đúng đó, chị để anh BJ chở đi”__ Alex nói

“Em đi cùng với BJ đi. Anh cũng yên tâm hơn”__ JR nói

“Chị... mình đi với anh ấy đi”__ cô bé lắc tay nó

“Thôi được nhưng để tôi lái”__ nó nói

“Tùy cô”__ BJ nói rồi vút chìa khóa xe cho nó. Nó ngồi ở vị trí lái xe, BJ ngồi kế bên, đứa bé ngồi đằng sau. Nó lái xe một cách chóng mặt

“Cô lái xe vậy không sợ công an bắt sao”__ hấn nhìn nó nói

“Sợ... không sợ”__ nó nói

“Chắc cô cũng là người trong thế giới ngầm”__ hấn hỏi

“Con bé nghe thấy đó”__ nó nói

“Con bé đã ngủ từ lâu rồi”__ BJ quay xuống con bé

“Như anh thôi”__ nó nói

“Cô là gì của Alex?”__ hấn hỏi

“Chị”__ nó lạnh lùng nói

“Vậy sao? “__ hấn nói

“Đừng biết quá nhiều sẽ không tốt đâu”__ nó nói

Hấn cũng im, nó tập chung lái xe khoảng 1 tiếng sau, nó đã đến một ngôi nhà ở vùng Arle (Arle là một thành phố thuộc tỉnh Bouches-du-Rhône và vùng Provence-Alpes-Côte d’Azur của Pháp. Với lịch sử hơn 2.500 năm, đây là một trong những thành phố cổ nổi tiếng của Pháp và đã được UNESCO xếp hạng là Di sản thế giới vào năm 1981 nhờ các công trình cổ được xây dựng từ thời La Mã vẫn còn tồn tại đến ngày nay..).

“Dậy đi, tới rồi”__ nó nhìn hấn nói

“Tới rồi sao?”__ hấn nói

“Ừ.”__ nó nói

“Đây là cô nhi viện nổi tiếng nhất ở Arle”__ hấn nói

“Đúng vậy. Anh đưa con bé vào trong đi”__ nó nói

Hấn mở cửa ghế sau rồi bế con bé vào trong cô nhi viện cùng với nó. Trong cô nhi viện rất đẹp như một khách sạn 5 sao.

“Chào tiểu thư”__ một người lớn đứng tuổi của cô nhi viện ra chào nó

“Chào bác”__ nó/ hấn đồng thanh

“Cậu là BJ phải không?”__ người lớn nói

“Dạ”__ hấn nói

“Bác quen anh BJ sao”__ nó hỏi

“BJ là người quyên góp cho cô nhi viện này vào mỗi tháng như cháu vậy đó”__ sơ nói

“Vậy sao?”__ nó nói

“Mà đứa bé này là?”__ sơ chỉ vào đứa bé

“À, đứa bé này không còn ba mẹ, cháu đưa bé tới đây nhờ bác chăm sóc”__ nó nói
 “Tức nhiên rồi, cháu cứ để con bé lại”__ sơ nói
 “Cảm ơn bác”__ nó và hấn đồng thanh
 “Mà mẹ cháu dạo này vẫn khỏe chứ JJ”__ sơ hỏi
 “Dạ, mẹ cháu vẫn khỏe”__ nó nói
 “Hai cháu ở lại đây đi, sáng mai hãy về trời cũng tối lắm rồi”__ sơ nói
 “Dạ”__ hai người đồng thanh
 Nó và hấn cùng đi theo sơ tới một căn phòng
 “Ta chỉ còn phòng này thôi hai đứa ở chung được chứ”__ sơ nói
 “Hết phòng rồi hả sơ”__ nó nói
 “Phòng này có 2 giường 2 đứa nghỉ tạm đi, mấy phòng kia có một số thanh niên tình nguyện đến dọn dẹp cô nhi viện nên họ ở rồi”__ sơ nói
 “Thôi được rồi, sơ đi nghỉ đi”__ nó nói
 “Hai đứa ngủ ngon nha”__ sơ nói
 “Dạ, chúc sơ ngủ ngon”__ cả hai đồng thanh
 Đợi sơ đi nó nhìn hấn
 “Không vào sao”__ nó mở cửa nhìn hấn
 “Vào chứ, trời lạnh quá”__ hấn nói rồi theo nó bước vào
 Nói là cô nhi viện nhưng ở đây có đầy đủ mọi thứ: giường, quạt, lò sưởi, bàn ghế và cả phòng tắm.
 “Anh ngủ đi”__ nó chỉ chiếc giường đối diện với nó ngay bên cạnh cái bàn
 “Cũng được nhưng tôi chưa muốn ngủ, tôi muốn đi dạo”__ hấn nói
 “Tôi cũng vậy”__ nó nói
 “Cô có biết đài thiên văn ở đâu không?”__ hấn hỏi
 “Ở đây có một cái, anh thích sao?”__ nó nhìn hấn hỏi
 “Ừ, tôi rất thích chúng”__ hấn nói
 “Trong cô nhi viện có một cái kính thiên văn, đi theo tôi”__ nó nói
 “Được”__ hấn cùng với nó đi ra khỏi phòng hướng về phía rừng tre mà đi
 “Cô dẫn tôi đi đâu vậy?”__ hấn hỏi
 “Tháp tre”__ nó lạnh lùng nói
 “Tháp tre nơi đó bị cấm mà”__ hấn nói
 “Nhưng nó không cấm tôi”__ nó nói
 “Ý cô là sao”__ hấn hỏi
 “Anh JR hồi đó rất thích ngắm sao nên đã đặt một cái kính thiên văn ở đó nhưng sợ nhiều người đến làm hư nên mới ra lệnh cấm, chỉ có những người nào biết mật khẩu và chìa khóa mới có thể vào”__ nó nói
 “JR là gì của cô?”__ hấn hỏi
 “Đừng hỏi nhiều. Vào thôi”__ nó lấy bàn tay lướt sơ qua máy mặt khẩu, cánh cổng bước vào rừng tre được mở. Hấn cùng nó bước vào, xung quanh toàn là cây tre xanh, lá cây đung đưa trong gió

‘Thật đẹp’__ hấn nói

9. Chương 9: Bí Mật Tòa Tháp

“Nơi đây là một nơi được chọn để xây resort nhưng do nó thuộc quyền sở hữu của cô nhi viện nên không được xây”__ nó nói

“Cô biết nhiều về nơi này quá ha”__ hấn nói

“Vậy sao ? Tôi nghĩ anh cũng biết chứ”__ nó nhìn hấn

Hấn nhìn nó, ánh trăng chiếu xuống gương mặt của nó khiến nó lấp lánh như những vì sao. Hấn nhìn nó đắm đuối khiến nó bất ngờ : “Nè, anh sao vậy ?”__ nó hỏi. Tiếng nói của nó thức tỉnh hấn : “À, không có gì chúng ta đi tiếp thôi”__ hấn nắm tay nó đi tiếp

“Nè, thả tay tôi ra”__ nó nói

“Để im đi”__ hấn nói

Nó cố gắng giãy giụa nhưng không thể nào thoát khỏi bàn tay của hấn nên cũng chịu thua cùng hấn bước đến tòa tháp trước mặt

“Làm sao để vào được bên trong ?”__ hấn hỏi

“Anh nhắm mắt lại đi”__ nó nói

Hấn nhắm mắt lại, nó đi lại cánh cửa , mở một cái gì đó rồi nhấn một hàng số rồi cánh cửa mở ra.

“Vào thôi”__ nó nói

‘Cô làm sao mở nó vậy ?’__ hấn tò mò

“Vào thôi không anh sẽ ở ngoài đó”__ nó nói

Hấn bước cùng nó vào

Bên trong có những ánh đèn lấp lánh mờ ảo

“Làm sao để lên trên”__ hấn hỏi

Nó chỉ về phía cầu thang

“Cái gì, cầu thang này đi không cẩn thận sẽ bị té ,có khi còn mất mạng nữa chứ”__ hấn nhìn nó sợ hãi

“Anh sợ sao ?”__ nó hỏi

“Ai nói tôi sợ, đi thì đi”__ hấn nói

“Nơi đây có tới 12 tầng anh đi được chứ”__ nó nhìn hấn

“12 tầng sao ? Vậy tới sáng mai không biết lên được chưa nữa”__ hấn nói

“Anh không đi thì tôi đi”__ nó bước lên cầu thang, hấn nhìn nó trong lòng sợ hãi, sợ nó sẽ té. Nó bước đi được vài bậc

“A ! cứu tôi”__ nó giả vờ sắp té, hấn không suy nghĩ gì chạy lên ôm lấy nó

“Cô không sao chứ”__ hấn hỏi

“Anh quan tâm tôi”__ nó nói

“Cô phải cẩn thận chứ”__ hấn nói

“Tôi chỉ đùa anh thôi”__ nó nói

“Đùa... cô lấy tính mạng mà đùa sao ?”_ hần nhìn nó tức giận

“Thôi tôi không đùa anh nữa.. đi xuống đó thôi”_ nó nói

“Cô không lên đó sao ?”_ hần nói

“Xuống đi rồi biết”_ nó nói rồi bước xuống

Nó đi về hướng tối, lướt sơ qua cái gì rồi cánh cửa khác mở ra

“Còn cánh cửa khác sao ?”_ hần bất ngờ nói

“Đó chính là thang máy. Đi thôi”_ nó kéo hần vào trong

Thang máy tự động đóng cửa rồi đi lên tới sân thượng chứ không phải tầng 12

“Sao ! là sân thượng”_ hần bất ngờ hỏi

“Nơi đây giống như nhà vậy, nên có sân thượng thôi”_ nó nói

“Vậy chúng ta phải leo cầu thang xuống lầu 12 à”_ hần hỏi

“Không ! kính thiên văn ở đây”_ nó chỉ vào chiếc kính trong bóng tối

“Woa. Nó thật đẹp, có thể phóng rất lớn”_ hần nói

“Đi thôi”_ nó kéo tay hần mà không biết mình đang nắm tay hần. Hần thấy nó nắm tay rất bất ngờ nhưng tay nó khác với nó, ấm áp vô cùng

Hần cùng với nó xem những vì sao. Những thắc mắc của nó được hần giải thích rất tận tình. Nó ngồi xuống, hần cũng ngồi. Hai người nhìn lên bầu trời đầy sao đang lấp lánh

“Cô biết không, tôi coi vũ trụ như là người bạn để tôi trút hết tâm sự đó”_ hần nói

“Tại sao chứ”_ nó hỏi

“Vũ trụ nó không biết nói nên nó sẽ lắng nghe mình, nó lúc nào cũng ở bên mình”_ hần nói

“Vậy chắc anh là một nhà thiên văn tài giỏi”_ nó nói

“Tôi chỉ coi thiên văn là giải trí thôi. Tôi là người thừa kế của King Dom”_ hần nói

“King Dom sao ? Ngành tài chính hàng đầu”_ nó nói

“Cô cũng biết sao ?”_ hần hỏi

“Tức nhiên. King Dom rất nổi tiếng”_ nó nói đến đây ho vài tiếng, cảm thấy lạnh. Hần quay sang, thấy nó có vẻ lạnh nên lấy áo khoác của mình đắp cho nó

Hần nhìn nó

“Cô đẹp lắm”_ Gương mặt nó lấp lánh như vì sao, tỏa sáng như thiên thần

“Anh sẽ lạnh lắm đó”_ nó nói

“Không sao đâu tôi là con trai mà”_ hần nói

“Áo cũng rộng mà”_ nó ngồi cạnh hần, hai người đắp chung một cái

“Cô ...”_ hần ấp úng

“Anh mà có chuyện gì thì tôi không có tiền đến cho anh đâu”_ nó chọc hần

“Không có tiền sao ? Cô bỏ ra 1000 đô để mua đứa bé mà”_ hần hỏi

“Vậy sao ? Đó là tiền của Alex mà”_ nó nói dối không chớp mắt

“Tôi không nghĩ thế”_ hần lắc đầu

“Vậy sao ?”_ nó nói

Hai người họ nhìn sao. Nó ngủ gật lúc nào không biết, thấy nó ngủ, hấn lấy tay dựa đầu nó vào vai mình.

“Em đẹp lắm.... có lẽ anh đã thích em rồi”__ hấn nhìn nó cười rồi quay đầu nhìn lên trời

Nó mỉm cười, từ lúc hấn lấy đầu nó dựa vào vai , nó đã tỉnh ngủ. Nhưng nó không hiểu tại sao mình lại cười... lại nói chuyện với hấn nữa chứ. Nó từng nói ghét hấn nhưng khi hấn ôm, dựa đầu vào vai hấn dường như nó đã là chính mình không còn lạnh lùng như trước.

.....

Tại một căn phòng mập mờ ánh đèn

“Nữ hoàng, chị về khi nào vậy”__ một đàn em hỏi

“tuần trước, mọi người khỏe chứ”

“Họ vẫn khỏe, chị có định đi nữa không ?”__ đàn em hỏi

“Không. Chị sẽ ở đây học”

“Học. Chị có bằng đại học, sao còn học ?”__ đàn em bất ngờ hỏi

“Mẹ chị nói”__

“Nữ hoàng Florence sao ?”__ đàn em hỏi

“Ừ, mẹ kêu chị đi học lại lớp 11 mà thập tre này vẫn như xưa ha”

“Từ ngày chị đi chúng em dọn dẹp nó không để một vết dơ nào, các nơi xung quanh đây đều có gắn camera và các thiết bị mật khẩu cũng được cải tiến”__ đàn em nói

“Nhưng sao chị vẫn vào được”

“Nói cải tiến nhưng các hình thức nhận dạng của mật khẩu cũ vẫn giữ nguyên, chị có tăng chức năng bảo vệ lên thôi”__ đàn em nói

“Tốt đó”

“Mà chị nè, chàng thanh niên ở trên sân thượng là ai vậy?”__ đàn em hỏi

“À, ông hoàng đó”

“Cái gì là ông hoàng sao?”__ đàn em của nó bất ngờ

Nó gật đầu

“Vậy ông hoàng có biết chị là nữ hoàng không?”__ đàn em hỏi nó

Nó lắc đầu

“Giúp chị điều tra rõ về người đó, chị cần thông tin sớm nhất”__ nó nói

“Được mà chị nè, em nghe nói là ông hoàng tìm kiếm nữ hoàng là chị dữ lắm đó”__ đàn em nó nói

“Vậy sao? Đừng nói cho ai hết”__ nó ra lệnh

“Em biết rồi”__ đàn em nói

“Các bar hoạt động vẫn tốt chứ”

“Có sự giúp đỡ của anh Alex và anh I Zac tại Mĩ mọi hoạt động vẫn tốt, chúng em có 1 cuộc họp vào sáng lúc 7 giờ hay chị ở lại dự chung đi”__ đàn em nói

“I Zac có đến không?”

“Em không biết mà anh ấy tìm kiếm chị khắp nơi đó”

“Đừng nói chị ở đây, mà trời cũng gần sáng rồi chị về đây. Trước khi mọi người họp chị phải đưa anh ta ra khỏi rừng”__ nó nói

“Vậy chị đi cẩn thận nha”_ đàn em nói

“Tắt hết đèn đi, đợi chị đi hãy mở”_ nó nói rồi bước ra khỏi căn phòng đó

Tháp tre có 12 lầu tương ứng với 12 căn phòng bí mật, mỗi phòng đều có chức năng riêng. Thông thường thì phòng họp sẽ ở lầu 1 còn từ lầu 2 trở lên là phòng ở của một số tổ chức hoạt động trong bang Devils như hacker, vũ khí,... Mỗi nơi đều có mật khẩu nhất định và khó có thể phá vỡ được. Các phòng này nó có thể vào được và còn một người nữa là anh hai của nó. Hắn từ lúc tỉnh dậy đi khắp nơi trên sân thượng tìm nó, thấy nó từ cánh cửa đi lại hắn lo lắng hỏi

“Nè, cô đi đâu vậy?”_ hắn lo lắng hỏi

“Anh dậy từ lúc nào vậy?”_ nó làm ngơ

“Tôi hỏi cô đi đâu?”_ hắn lớn tiếng

“Tôi chỉ đi xung quanh thôi mà chúng ta cũng về đi, trời gần sáng rồi, mọi người không thấy sẽ lo lắng đó”_ Nó nói

“Lần sau đừng có đi lung tung như thế lỡ có chuyện gì thì sao?”_ hắn lo lắng cho nó

“Không sao đâu”_ nó nói rồi cùng hắn vào thang máy đi xuống lầu.

Khoảng 1 tiếng sau nó cùng hắn đã trở về phòng ngủ

“Tôi mệt rồi, tôi ngủ trước đó”_ nó nói rồi leo lên giường nằm

Hắn nhìn nó ngủ, vẻ đẹp của nó như thiên thần vậy nhưng sao trên gương mặt đó lại băng giá, lạnh lùng đến vậy. “Em là người như thế nào? Rốt cuộc em là ai mà sao lạnh lùng đến như thế? Em là ai khiến trái tim tôi ấm áp khi gần em?”_ hắn nghĩ trong đầu, đôi mắt nhìn nó ngủ say. Hắn cũng tắt đèn rồi chìm vào giấc ngủ

10. Chương 10: Người Quan Trọng

Sáng sớm 7 giờ sơ đến phòng, gọi hai người họ dậy

“Hai đứa dậy đi”_ sơ gõ cửa

“Sơ hả, cho cháu ngủ tí nữa đi”_ tiếng của nó đang mê ngủ vọng ra

“Cháu lại thức khuya sao?”_ sơ hỏi

“Cháu đâu có”_ nó nói

“BJ, cháu cũng chưa dậy sao?”_ sơ hỏi

“Mấy giờ rồi sơ”_ BJ buồn ngủ nói

“7 giờ sáng rồi. Dậy đi hai đứa”_ sơ nói

“Cháu dậy liền”_ BJ nói vọng ra

“Hai đứa xuống phòng ăn sáng nha rồi hãy về”_ sơ nói

“Dạ, cháu xuống ngay”_ BJ nói, hai tay hất cái chăn ra rồi đi vào phòng vệ sinh. 15 phút sau BJ bước ra với gương mặt có vẻ đã tỉnh ngủ hơn. Quay sang nhìn nó, nó túm chăn ngủ như con heo (tác giả ví ghê quá)

“Nè dậy đi, chúng ta còn phải về”_ hắn gõ giường

“5 phút nữa thôi anh hai”_ nó nói

“Anh hai sao? Cô có anh hai hả?”_ hắn nói

“Anh đừng ồn cho em ngủ”_ nó nói

“Nè dậy đi”__ hấn kéo cái chăn ra khỏi người nó

Nó tỉnh dậy quất vào mặt

“Đã nói im cho tôi ngủ mà”__ nó tức giận nói

“Trời sáng rồi kìa, với lại sơ đang đợi chúng ta ở nhà ăn đó”__ hấn nói

“Vậy sao? Sao anh không xuống trước đi kêu tôi làm gì”__ nó nói

“Tại vì tôi đã nói với sơ là cô sẽ xuống cùng tôi”__ hấn nhìn nó nói

“Vậy sao? Hi vọng sao này anh đừng tự hứa như vậy nữa. Tôi không thích đâu”__ nó đứng dậy bước vào phòng vệ sinh. Hấn đứng ngơ “ Sao em khác ngày hôm qua vậy, ngày hôm qua em dịu dàng còn hôm nay em sắt đá, không nói lí lẽ”

Nó rửa mặt “ Đúng là cái đồ xấu xa. Tôi thù anh suốt đời”__ nó tức giận nói

Nó cùng hấn bước xuống phòng ăn không nói câu nào

“Hai đứa tới rồi sao. Ngồi xuống ăn sáng đi”__ sơ chỉ vào hai cái ghế cạnh nhau nói

“Dạ”__ nó cùng với hấn ngồi xuống, hai gương mặt lạnh lùng không nói câu nào, sơ thấy yên tĩnh quá nên bắt chuyện

“Hai đứa có học chung trường không?”__ sơ hỏi

Nó gật đầu không nói câu nào, hấn cũng vậy

“Đồ ăn ngon chứ”__ sơ hỏi

“Ngon lắm”__ cả hai lạnh lùng nói

“Cháu ăn no rồi, cháu phải về. Khu nào rảnh cháu lên chơi”__ nó đứng lên nói

“Cháu chưa ăn xong mà”__ sơ nhìn nó lo lắng hỏi

“Cháu tối qua ăn nhiều nên sáng nay không đói lắm”__ nó nói

“Ừ, cháu về mạnh khỏe nha”__ sơ chào nó

Nó chào rồi bước đi.

“Cháu cũng về luôn đây ạ”__ hấn nói

“Ừ, cháu cũng giữ sức khỏe nha”__ sơ nói

“Dạ, sơ cũng phải khỏe đó”__ hấn nói

“Ta nhắc cháu một câu : Hạnh phúc phải do ta biết nắm bắt chứ nó sẽ không đến với ta lần hai đâu”__ sơ nhìn hấn cười

“Ý sơ là sao?”__ hấn hỏi

“Cháu sẽ hiểu thôi. Về đi không con bé bỏ cháu đó”__ sơ chỉ ra chiếc xe đang đậu ngoài cổng

“Chào sơ cháu về”__ hấn chạy ra cổng, lên xe. Chiếc xe với tài lái xe của nó phóng đi với tốc độ chóng mặt. Hấn chưa bao giờ đi như vậy mà nó lại dám 90km/h.

“Hạnh phúc phải do ta biết nắm bắt chứ nó sẽ không đến với ta lần hai đâu”__ ý sơ là sao, hấn đang nghĩ trong đầu. Còn nó thì lạnh lùng lái xe, tai thì đeo tai phone nghe nhạc. Cái này mà không xảy ra tai nạn sớm mới lạ.

Tại trường một chiếc xe Limous vàng dừng trước cổng với ánh mắt của mọi người

“Là ai vậy ?”__ học sinh bàn tán

Một anh chàng thanh niên bước ra với ánh mắt của mọi người.

‘Woa ! Anh ấy đẹp trai quá’

‘Là học sinh mới sao ?’

‘Anh ấy hình như là thiếu gia của Mannigo , 20 tuổi’

‘Anh ấy đến đây làm gì ?’

Chàng thanh niên bước vào dưới ánh mắt nhìn của mọi người, với nụ cười mỉm đã khiến cho các nữ sinh mắt hồn trong vòng 10 phút

Cốc cốc... cốc cốc

‘Vào đi’

‘Chào hiệu trưởng’

‘Chào thiếu gia tôi đã nghe ngài Mannigo nói về cậu’__ HT cười

‘VẬY cháu có thể học ở đây chứ’

‘Tức nhiên... cậu sẽ là tiền bối của trường này’

‘Tốt quá rồi tôi muốn vào lớp 11A1 Vip’

‘Được thôi... tôi sẽ nói với GVCN lớp đó’__ HT nói

‘VẬY tạm biệt HT nha’__ chàng thanh niên cúi chào ông HT rồi biến mất

Lúc này cả trường đang làm loạn lên

‘Ê, sao họ lại đi chung với nhau chứ’

‘Anh ấy không mặc đồng phục trường sao’

‘Cô ta cũng vậy đó, đừng nói họ ở chung với nhau tối hôm qua’

‘Nói gì chứ... chẳng lẽ anh BJ lại ở cùng với người như cô ta... tôi thấy cô ta đi với JR chắc là bạn gái JR rồi’

‘Đừng nói cô ta dám bắt cá 2 tay nha. Đúng là hồ li tinh mà’

Bộp... một cái bạt tai cho con nhỏ vừa nói ra tiếng đó

‘Sao cô dám đánh tôi’__ nhỏ ta đành đá trả lời

‘Tôi là ai sao ? Tôi xin tự giới thiệu tôi là Wendy thành viên thứ 5 của Hội học sinh đồng thời cũng là học sinh mới chuyển về của lớp 11A1 Vip’__ Wendy nhìn thẳng vào mắt nhỏ ta nói

‘VẬY sao cô đánh tôi. Tôi làm gì cô chắc’__ nhỏ này có người trong trường bảo vệ nên không sợ hoảng gì Wendy là học sinh mới

‘VẬY sao ? Tôi nói cho cô biết chỉ cần cô đụng đến JJ thì coi như là đụng đến tôi’__ Wendy vút ly nước trên tay vào người con nhỏ khiến nhỏ ta dính toàn máu (Sting á) rồi bước lại chỗ JJ và BJ

‘Chào hai người’__ Wendy vui vẻ nói

‘Ừa, mà đến đây làm gì ?’__ nó lạnh lùng hỏi

‘Như mà thôi... tao muốn ở đây kiếm thêm bạn’__ Wendy nói

‘Đừng nói với tao mà trốn cô Rose nha’__ nó hỏi

‘Mày hiểu tao áy. Mà sao mày về trễ vậy’__ Wendy hỏi

‘À... tao có một số việc mà anh JR đâu ?’__ nó hỏi

‘Anh ấy kìa’__ Wendy chỉ về phía JR đang đi lại. Nó thấy JR liền chạy lại ôm khiến cho nữ sinh ghen ghen chết

‘Cô ta ôm anh ấy kìa’

‘Không được’

Nó ôm JR rất chặt

“Em định làm anh không có bạn gái luôn sao ?”_ JR nói đùa

“Vậy em sẽ cưới anh”_ nó đùa lại

“Anh không dám cưới một tiểu thư xinh đẹp lại tài giỏi như em”_ JR nói

“Anh lại chọc em. Em nhờ anh mang cặp cho em anh có mang không ?”_ nó hỏi

“Anh đâu có dám cãi lời em... mà nè em với BJ làm gì mà giờ mới về cũng gần trưa rồi sao không về nhà luôn đi”_ JR hỏi

“Em nhớ anh nên đến... mẹ có nói gì không ?”_ nó hỏi

“Không... mẹ kêu em nên cẩn thận là được rồi”_ JR nói

“Nè hai người nói gì mà nói lảm thế”_ Wendy đi lại vỗ vai hai anh em họ

“Nè.. . cậu với Kun sao rồi”_ nó đánh trống lảng

“Hai người định đánh trống lảng sao ?”_ Wendy với ánh mắt xấu xa nhìn nó

“Đâu có.. mà anh nè, em nhớ rõ có người nào nói là 2 tháng hay 1 tháng gì đó để làm quen mà”_ JJ đùa nhưng trong lời nói đã lộ ra nụ cười khiến các nam sinh đứng im như cây cơ, miệng thì há ra còn hần đang nói chuyện với Kun vô tình nhìn thấy cũng mất hồn luôn

“Hai người này”_ Wendy ngại ngùng

“Nè, BJ cậu sao thế”_ Kun ở kế bên BJ hỏi

Không thấy hần trả lời

“BJ... cậu ốm sao”_ Kun vỗ vào vai BJ, hần tỉnh lại

“Đâu có gì đâu”_ hần hời hợt

“Cậu thích JJ phải không ? sao nhìn JJ không chớp mắt vậy”_ Kun hỏi

“Cô ta đáng ghét như vậy ai mà thích chứ mà nè cậu với Wendy sao rồi”_ hần hỏi

“Đừng đánh trống lảng... mình thấy cậu còn cơ hội đó”_ Kun nói

“JJ có bạn trai rồi mà”_ hần nói thật lòng

“Là ai chứ ?”_ Kun hỏi

“Là JR chứ ai. Hai người họ lúc nào cũng cặp kè lại còn nắm tay nhau nữa chứ. Không là bồ chứ là gì ?”_ hần nói

“Cậu ghen sao ?”_ Kun nói

“Ai nói ghen, thấy sao nói vậy thôi”_ hần nói

“Mình nói cho cậu một bí mật nhá”_ kun kề sát tai BJ nói “Thật ra JJ và JR là hai anh em song sinh đó”

“Sao cậu biết”_ BJ bắt ngờ

“Ngày hôm qua trở Wendy về. em ấy nói mình nghe”_ Kun gãi đầu

“Hai người tiến triển nhanh đó”_ BJ nói

“Vậy sao? Cậu hãy tranh thủ đi mình nghe nói JJ có ai theo đuổi đó nhưng Wendy không chịu nói thêm”_ Kun nói

“Vậy sao?”_ hần nói lạnh lùng

“Đi thôi... lại chỗ họ đi, dù gì cũng là thành viên trong hội học sinh nên mình đi chung với họ cũng không sao đâu”_ Kun kéo tay BJ lại

Tại một góc khuất nào đó

“Cô mà cướp BJ của tôi thì tôi sẽ không để cô im đâu cho dù cô có là thành viên trong hội học sinh của trường”_ Daisy tức giận, tay đâm vào cái cây

Tiếng trống giờ ra chơi kết thúc, tụi nó và tụi hần vẫn chưa vào lớp. Nhưng trong lớp 11A1 VIP này tiếng bàn tán không ngớt

“Nè, nhìn JJ mặc đồ thường đẹp quá ha”_ học sinh nam

“Anh BJ không mặc đồ học sinh cũng đẹp quá”_ nữ sinh

“Mà sao họ không bị bắt”_ học sinh nam hỏi

“ Cậu không biết à... hội học sinh có quyền mặc đồ gì cũng được ngoại trừ những đồ hở hang quá sức thôi”_ nữ sinh nói

“Họ sướng thiệt”_ nữ sinh nói

“Mà nè, anh chàng nầy vô trường làm gì á”_ nữ sinh nhớ lại

“Không biết... chắc đến bàn chuyện gì ấy mà... chắc không phải là học sinh đâu”_ nữ sinh nói

“Nè... các người im được không”_ Daisy đang tức giận vì không thấy hần đâu lại cộng thêm những lời bàn tán xung quanh khiến cô ta càng thêm tức giận.

Tiếng quát của Daisy khiến cả lớp im không dám hó hé gì. Lúc này GVCN bước vào lớp

“Chào các em”

“Cô ơi, hội học sinh chưa vào lớp”_ lớp trưởng đứng lên nói

“À... vậy chúng ta chờ các bạn ấy một tí nha”_ GVCN nói

“Đi đâu khiến người khác phải chờ”_ Daisy nói thầm

“Mà các em này, cô muốn giới thiệu với các em một người”_ GV nói

“Là ai vậy cô?”_ học sinh dưới lớp la lên

“Boy or girl”_ học sinh hỏi

“Để cô nói là được chứ gì? Im hết đi”_ Daisy lên tiếng

“Em vào đi”_ bà cô nói

“Woah! Đẹp trai quá”_ học sinh nữ

“Hi everybody. My name’s I Zac”_ chàng trai nói

“Bạn ấy từ giờ sẽ là tiền bối của trường chúng ta”_ GV nói

“Anh sao lại đến trường này vậy”_ nữ sinh hỏi

“À... xin giới thiệu với mọi người anh năm nay 20 tuổi, trước đây sống ở Mĩ, gốc ở Anh chắc mọi người có nghe đến Mannigo rồi chứ”_ I Zac nói

“Anh là thiếu gia của Mannigo, sao anh không làm trong bệnh viện”_ nữ sinh hỏi

“Anh đến đây để tìm một người... người này rất quan trọng với anh với lại thầy HT nói muốn anh làm tiền bối trong trường nên anh đã đồng ý”_ I Zac cười tươi khiến các nữ sinh như muốn vào bệnh viện

“Người quan trọng... là ai vậy?”_ nữ sinh hỏi

“Sorry, I am late”_ cả đám ngoài cửa nói

“Come here”_ GV nói

“Chào em JJ”_ I zac vẫy tay chào nó

“Sao anh đến đây?”_ nó bất ngờ hỏi

“Tiền bối với lại tìm em”_ I Zac nói

“I Zac lâu ngày không gặp ”_ Wendy và JR đồng thanh

“Chào hai người... mọi người về đây hết sao?”_ I Zac hỏi

Họ gật đầu trừ nó và hai người kia không biết gì hết

“Ai vậy Wendy?”_ Kun vỗ vai Wendy

“À... là anh I Zac”_ Wendy cười tươi rồi chạy đến ôm I Zac khiến Kun tức giận và cả lớp bất ngờ

“Người quan trọng... không lẽ là Wendy sao?”_ cả lớp bàn tán

11. Chương 11: Kiss...hotel...

Kun tức giận... đi lại kéo Wendy ra

“Anh là ai?”_ Kun hỏi

“Chào... tôi là I Zac”_ I Zac đưa tay định bắt tay với Kun nhưng bị Kun từ chối

“Wendy, anh ta là ai vậy?”_ I Zac nhìn Wendy

“Là bạn trai đó”_ Kun tức giận nói

“Em có BF sao không nói cho anh biết”_ I Zac nhìn Wendy với vẻ mặt tức giận

“Đâu có... chỉ là quen thử thôi mà anh về đây làm gì vậy ?”_ Wendy hỏi

“Hai người nói đủ chưa”_ JJ tức giận nói

“Xin lỗi nha JJ”_ Wendy cười, nụ cười mê hoặc Kun

“Anh I Zac cho em hỏi nha, người quan trọng của anh có phải là Wendy không ?”_ nữ sinh mạo muội nói

“À... người quan trọng của anh không phải là Wendy mà là JJ”_ I Zac gãi đầu nhìn nó

Nó lườm Kun

“Cái gì... là JJ sao... không phải cô ta là bồ của JR sao ?”

“Cô ta không phải bắt cá hai tay mà là ba tay”

“Cái gì... em ấy có bạn trai sao, mình hết cơ hội rồi”_ nam sinh

“Tiếc quá, biết vậy mình gặp em ấy trước là được rồi”_ nam sinh

“Các em trật tự nào”_ GV lúc này mới lên tiếng

Nó nắm tay JR đi về chỗ ngồi, lúc đi JR hỏi nó

“Em không nói chuyện với I Zac thật sao ?”

“Như anh thấy đó”_ nó lạnh lùng nói

Kun nắm tay Wendy về chỗ ngồi, hai người này ngồi kế nhau đó nha. BJ thì tâm trạng khó chịu về chỗ ngồi

“I Zac em muốn ngồi chỗ nào”_ GV hỏi

“Em muốn ngồi kế JJ”_ I Zac nhìn nó nói

“Ồ”_ cả lớp nói

“Im hết đi”_ Daisy la lên

“Nhưng JJ ngồi kế BJ rồi”_ GV nói

I Zac không nói gì đi xuống chỗ BJ

“Chào BJ, có thể ỉnh ngồi kế em ấy được không ?”_ I Zac cười nói

BJ không nói gì

“Đủ rồi đó... anh về Mĩ đi”_ nó đứng dậy nhìn I Zac nói

“JJ... chuyện đó chỉ là hiểu lầm thôi”_ I Zac nói

“Vậy sao ?”_ nó nói

“ À...mà I Zac nè bên ghế cạnh JJ còn trống đó hay em ngồi ở đó đi”_ GV nói

“Thôi cũng được.. gần em ấy là được”_ I Zac nói bước vào chỗ

“Cô ơi đó là bàn hai... em muốn xuống đó ngồi với I Zac”_ JR lên tiếng

Nó nhìn JR tức giận

“Tùy em”

JR nhìn I Zac mỉm cười rồi ngồi xuống chỗ kế bên I Zac.

Lớp học sao một hồi bàn tán cuối cùng cũng bắt đầu học

“Nè... mình thấy I Zac với JJ cãi nhau đó”_ Kun nhắn tin cho hấn

“Kệ”_ hấn lạnh lùng

“Anh làm gì vậy ?”_ Wendy thấy Kun nhắn tin cho ai liền hỏi

“Không có gì ? Anh chỉ nhắn cho BJ thôi”_ Kun nói

Còn bên kia thì mùi thuốc súng bốc lên

“Anh dám phản bội em”_ nó nhắn tin cho hai nó

“Anh chỉ muốn em với I Zac làm hòa thôi”_ hai nó nhắn lại

“Anh biết chuyện gì không mà nói”_ nó hỏi

“Anh nghe Wendy nói rồi... em nên nghe I Zac giải thích đi”_ JR nói

“Không”_ nó lạnh lùng nhắn lại, tay như muốn đập cái điện thoại nhưng vì đang ngồi trong lớp nên nó cố kìm chế

Tít tít. Tin nhắn tới điện thoại nó lần nữa

“Anh xin lỗi em mà... hôm đó do anh có ca mổ lớn nên không đến được”_ I Zac nhắn cho nó

“Sao anh biết số tôi?”_ nó hỏi

“Anh JR cho anh biết”

Nó nhìn anh hai nó nhưng nhận lại là nụ cười hời hợt của JR

“Vậy sao... sao anh không đưa người khác mổ, thiếu gì người chứ”_ nó nói

“Anh phải mổ thành công ca đó thì ba anh mới cho anh đi chơi với em thường xuyên”_ I Zac nói

“Vậy sao? Nhưng đừng hòng tôi tha thứ, anh chỉ là đồ giả tạo thôi”_ nó nhắn lại

“Em nói anh sao cũng được... anh vẫn yêu em... chúng ta quen nhau được không”_ I Zac nhún

“NO”- một câu lạnh lùng từ nó, nó cắt điện thoại vào rồi mở nhạc qua tai nghe để nghe, I Zac nhìn thấy nó nhưng không muốn chọc tức nó thêm nên không nhún nữa. JR ở bên thấy vậy vỗ vai I Zac rồi nói “ Bình tĩnh đi, con bé sẽ tha thứ mà”.

“Em biết rồi”

Hết giờ học, nó cùng JR bước ra cổng trường, một chiếc xe đã đậu sẵn ở đó

“Em muốn mời hai người buổi trưa được chứ”_ I Zac cười nói, tay gãi đầu

“Anh sẽ đi, còn em JJ”_ anh hai quay sang nó hỏi

“Anh đi một mình đi, em muốn về trước”_ nó nói

“Thôi mà, đừng giận anh nữa”_ I Zac lắc tay của nó

“Thả ra”_ nó lạnh lùng ra lệnh

“Rốt cuộc là em giận chuyện gì? Nói cho anh nghe đi”_ I Zac nhìn nó hỏi

“Tôi tưởng anh biết chứ”_ nó nhìn vào I Zac nói

“Nè, tối nay trường có ca nhạc đó 3 người đến chứ”_ Wendy chạy nhanh tới

“Có ý tứ chút đi... mắt mặt quá”_ nó trách Wendy

“Mày biết tính tao mà”_ Wendy cười ngây thơ với nó

“Nên nhớ mình là ai”_ nó nhắc nhở Wendy

“Thôi được rồi mà... tối nay 3 người có đi xem ca nhạc không”_ Wendy hỏi

“Em đi không JJ”_ JR nhìn nó hỏi

“Không thích... còn anh?”_ nó nhìn JR hỏi

“Anh rất muốn đi... mà tối nay anh nghe đồn cô ca sĩ Wendy sẽ hát đó”_ JR nhìn Wendy nói

“Vậy sao... em sẽ đi”_ nó nói lạnh lùng

“Cám ơn mày nha”_ Wendy vui vẻ nói

“Nè, 4 người làm gì vui vậy?”_ Kun cùng BJ đi đến

“Tụi em đang nói về buổi ca nhạc tối nay”_ Wendy nhìn Kun cười

“Vậy sao? Mọi người đi hết chứ”_ Kun hỏi

“JJ và JR sẽ đi, còn anh I Zac”_ Wendy nhìn I Zac

“Tức nhiên anh phải đi rồi”_ I Zac cười

“Mà mọi người chưa về sao?”_ Kun hỏi

“Đúng rồi đó... mọi người đứng đây làm gì?”_ Wendy hỏi

Nó đi lại phía BJ “Anh à, mình đi anh trưa nhé”_ nó nắm tay hắn, ánh mắt đang nhìn chăm chăm vào mắt hắn như một lời đe dọa với hắn

“JJ... em với BJ là sao vậy?”_ I Zac bất ngờ hỏi

“JJ... em với BJ là sao?”_ anh hai nó cũng bất ngờ

“Cái gì... đừng nói hai người”_ Wendy nói

“Đi thôi... xe đang đợi kia”_ nó nắm tay hắn kéo đi, BJ chưa kịp nói gì hết, còn I Zac nhìn với ánh mắt đầy ghen tức

Một chiếc xe đậu trước mặt nó và BJ

“Thiếu gia” _ tài xế lái xe ra mở cửa

“Vào thôi... đứng đó làm gì?” _ nó kéo tay hấn ra

Còn bên kia

“I Zac rốt cuộc cậu đã làm gì có lỗi với JJ vậy?” _ JR hỏi

“Em không biết” _ I Zac nói

“Đừng nói ngày JJ đến khách sạn, nó đã thấy gì rồi nha” _ Wendy nhớ đến chuyện gì đó

“Khách sạn sao?” _ I Zac hỏi

“Cái ngày trước khi hai người có hẹn đó thì phải” _ Wendy gãi đầu

“Không hay rồi... không lẽ em ấy đã thấy” _ I Zac nói

“Cậu làm gì với em tôi rồi” _ JR nắm cổ áo I Zac

“Anh bỏ tay xuống đi... chúng ta đi ăn trưa em sẽ nói hết mọi chuyện” _ I Zac nói

“Vậy cũng được... anh về trước đi nha” _ Wendy nhìn Kun nuối tiếc nói

“Vậy em đi ăn vui vẻ nha... tối gặp lại” _ Kun bye Wendy rồi đi về

Trên xe nó và hấn không nói lời nào

“Thiếu gia, cậu về nhà hay còn đi đâu nữa” _ tài xế hỏi

“Cho tôi xuống ngã tư phía trước” _ nó nói

“Thiếu gia... dừng ở trước sao?” _ tài xế hỏi hấn

“Ừ” _ hấn lạnh lùng nói

Xe dừng ở ngã tư phía trước, nơi đây toàn trồng cây xanh nên rất thích hợp cho việc đi bộ, không khí lại khá mát mẻ

“Đừng hiểu lầm... anh có thể quên việc hồi nãy” _ nó nói

“Cô chỉ diễn sao?” _ hấn hỏi

“Đúng... tôi về đây” _ nó bước ra khỏi xe, đi bộ về nhà

Xung quanh đây rất vui... những bộ phim hay của Pháp cũng xuất xứ và được quay ở nơi này... báo chí lưu lại nơi này cũng rất đông.

Nó thông thả đi bộ... nhìn xung quanh, một bàn tay kéo nó lại

“Tôi yêu em” _ rồi kiss nó ngay giữa đường phố, mọi người nhìn nó quá trời

Nó bất ngờ với hành động của hấn, đứng yên để hấn hôn nhưng cũng kịp hoảng hồn lại nên xô hấn ra

“Anh làm gì vậy? Biết ở đây có nhiều báo chí lắm không?” _ nó nhìn hấn nói

“Hãy để cho cả thế giới này biết đi... nếu em đã diễn thì cũng phải diễn cho ăn ý chút chứ” _ hấn nhìn nó nói

“Nhưng I Zac không có ở đây... tôi không cần phải diễn” _ nó lạnh lùng nói

“Vậy tôi giúp em diễn thì em cũng phải giúp tôi chứ” _ hấn nói

“Vậy sao... anh cứ đứng đây từ từ diễn nhá” _ nó nói rồi bước đi, hấn cũng đi theo nó

Tại Lotte

“Nói đi” _ JR nhìn I Zac nói

“Thật ra hôm ấy là một âm mưu... tôi đó em uống rất say không biết đã xảy ra chuyện gì sáng dậy đã thấy Zen nằm cạnh em” _ I Zac nói

“Zen... hai người đã xảy ra chuyện ấy với nhau sao?” _ Wendy hỏi

“Không đó... là Zen dùng việc đó để em đính hôn với cô ta nhưng trước ngày đính hôn em vô tình biết được” _ I Zac nói

“Vậy là JJ đã đến và bị mắc mưu sao?” _ Wendy hỏi

“Chắc là vậy” _ JR nói

“Báo đây... chuyện tình của tuổi trẻ thời nay... anh đẹp trai ời mua giùm em một tờ đi” _ đứa trẻ lắc tay I Zac

“Cho anh một tờ đi” _ I Zac xoa đầu đứa trẻ

“Vậy giờ hãy đi giải thích với JJ đi” _ JR nhìn I Zac

“Nhưng em không biết em ấy ở đâu?” _ I Zac nói

“Chắc con bé ở nhà đó” _ JR nói

“Nhưng em ấy ăn trưa với BJ mà” _ I Zac nói

“Cậu không biết sao... JJ chỉ diễn kịch thôi” _ JR nói

“Ê... nhìn kia” _ Wendy chỉ vào tấm hình trước tờ báo

“Công bố tình yêu ngay giữa đường” _ Wendy nói

“Đây không phải là JJ và BJ sao?” _ JR nói

“Báo này mới ra 1 tiếng trước đúng vào lúc hai người đó rời khỏi trường... không lẽ hai người đó đang yêu nhau” _ Wendy nói

“Không thể nào.... Không thể nào” _ I Zac hét lớn

“Bình tĩnh đi... không thấy mặt mà” _ JR nói

“Bộ đồ em ấy mặc chỉ có một cái duy nhất không phải là em đó là ai... em ấy chưa hôn ai kể cả em sao lại hôn người chỉ mới gặp mấy ngày chứ” _ I Zac nói

“Em ấy với cậu chưa bao giờ kiss nhau sao?” _ JR bất ngờ hỏi

“Môi thì chưa bao giờ” _ I Zac nhìn

“Nhìn rất giống JJ, I Zac

Lúc này tại căn phòng

“Chuyện này là sao? Sao anh ấy lại hôn một người con gái khác ngay giữa đường chứ” _ daisy ném tờ báo đi

“Tiểu thư... người con gái này chắc giàu lắm, hình như đây là bộ đồ độc nhất của Dream” _ quản gia nữ nói

“Dream sao... bộ đồ đó... không lẽ là... là nhỏ ta” _ Daisy nhớ ra

“Nhỏ ta... là ai vậy?” _ quản gia hỏi

“Chuẩn bị đi... tôi sẽ ra ngoài ngay bây giờ” _ Daisy nói

“Dạ” _ quản gia hiểu ý đi chuẩn bị xe

“Tao sẽ ày biết, đừng đến người yêu của tao sẽ như thế nào” _ Daisy nói

12. Chương 12: Music... Tha Thứ

Cuộc sống luôn luôn thay đổi mà ta không bao giờ biết trước được. Cơ hội ở trước mắt mà ta không hề biết, không nắm bắt lấy rồi sẽ hối tiếc suốt đời. Đừng như vậy... đừng nhìn về quá khứ... nghĩ về quá khứ mà hãy vững tin bước tiếp chặng đường của tương lai... hãy dùng trái tim để cảm nhận cuộc sống này.

Bầu trời về đêm trong lành... có chút se lạnh của mùa đông... Tại trường Star bây giờ rất đông đúc học sinh... những tấm bảng màu cổ vũ cho người họ hâm mộ... những tiếng reo hò... dù chỉ là một buổi ca nhạc thông thường nhưng nó lại rất được sự quan tâm của mọi người... nó cũng là một cách để thể hiện tài năng và có nhiều fan hơn.

ARE U READY... _ MC của trường là một cô gái cực kì dễ thương của khối 10...

YES... I AM READY_ cả đám học sinh trả lời

Three... two... one and let go_ MC nói

Đám học sinh vỗ tay không ngừng

“Cám ơn các bạn đã đến với sự kiện âm nhạc tháng 12 của trường Star. Tháng này nhiều tiết mục hot... và thông qua bài hát mà gửi đến người mình muốn nói những câu mình không nói được và còn nhiều bất ngờ của chương trình ngày hôm nay. Cùng theo mình tới cuối chương trình nhé. Bài đầu tiên sẽ là tiết mục YOU AND I của một bạn mà tất cả chúng ta ai ai cũng biết. Một bài của nhóm nhạc 1D và cô ca sĩ trẻ chung IU sẽ mở màn cho đêm diễn ngày hôm nay qua 2 bạn Kris and Alice. Chúng ta cùng nhiệt liệt cổ vũ nào”_ tiếng MC vừa ngớt là một tràng vỗ tay vang lên. Tiếng nhạc từ từ vang lên, sân khấu với những ánh sáng chớp chồn khiến cho chúng ta chờ đón một tiết mục hoành tráng sẽ đến

I figured it out

I figured it out from black and white

Seconds and hours

Maybe they had to take some time

I know how it goes

I know how it goes from wrong and right

Silence and sound

Did they ever hold each other tight, like us

Did they ever fight, like us

.....

'Cause You and I

We don't wanna be like them

We can make it till the end

Nothing can e between you and I

Not even the Gods above can separate the two of us

No nothing can e between you and I

Oh, you and I

You and I

We could make it if we try

You and I, You and I

“Em đến rồi sao?_ JR nhìn nó bước lại phía mình
 “Ừ”_ nó lạnh lùng đáp
 “Chuyện trên báo là sao?”_ JR nhìn nó hỏi
 “Như anh thấy thôi”_ nó nhìn anh hai nó
 “Em đi cùng với BJ sao ?”_ JR nhìn BJ đang đứng kế bên nó
 Nó chỉ gật đầu
 “Chào anh”_ BJ nói
 “Đừng gọi tôi là anh... tôi không thích”_ JR nhìn BJ nói
 “JJ... em tha thứ cho I Zac đi”_ JR nhìn nó
 “Không”_ nó lạnh lùng nói
 “Hôm đó chỉ là hiểu lầm thôi...”_ JR nói
 “Em tận mắt thấy anh đừng nói nữa... BJ ta đi thôi”_ nó kéo tay BJ đi để lại JR đứng một mình
 * I'm afraid my heart will be revealed in between my hands
 My heart is overwhelmed, it's sad
 Please wait a bit more and wait for me
 You and I, we can't be right now
 I want to push on the clock even morebut
 In the future, which you will be in
 Please call out my name
 The times that I first peeped at
 You and I, we were together
 I like you, who plays with me
 If I ask you, you like me too
 What is my name?
 Em sợ con tim mình sẽ bị phát giác ở giữa đôi tay mình
 Con tim em ngập tràn chuyện u sầu
 Xin hãy chờ em chút xíu
 Anh và em, ta chẳng thể ở bên nhau lúc này
 Em muốn cho chiếc đồng hồ quay nhanh hơn nhưng
 Trong tương lai anh sẽ ở lúc nào
 Xin hãy gọi to tên em nhé
 Những phút giây đầu tiên khi em trộm nhìn
 Anh và em, chúng ta ở bên nhau
 Em thích anh, người đã vui đùa cùng với em
 Nếu em hỏi anh, anh cũng thích em chứ
 Tên em là gì nào?

“Các bạn ơi, chúng ta vừa nghe 2 ca khúc một bài của 1D và IU, giờ có một bất ngờ mà hội học sinh và nhà trường đem đến cho các bạn đây. Các bạn đón xem đây là bất ngờ gì nào?_ MC nói

“Bất ngờ gì vậy?”_ ở dưới bàn tàn xôn xao

“Cô ca sĩ IU- LEE JI EUN đến từ hàn quốc ngày hôm nay đã có mặt tại đất nước Pháp xinh đẹp này trong super show 3 và đặc biệt hơn cô ấy đã ghé qua thăm trường chúng ta”_ MC nói tới đây ở dưới náo nức. hét lớn

“IU.... IU”_ đám học sinh la lên

Bỗng lúc này sân khấu tối... mọi người lo sợ

“Sao cúp điện rồi”

“Sao vậy?”

“Có ma sao”

“Có khói kìa”

“Tiếng nhạc gì nghe ớn vậy. Có ma sao”

You really did forget everything

Seeing how happily you're greeting me

Only then did I vaguely begin to feel the pain

The wound that had yet to appear on my skin

So it wasn't love

It was just a moment which you spent by my side

Now I'm vaguely beginning to understand

Why you could only apologize

“Hay quá... tiếng học sinh ở dưới la hét”.

“IU chúng em yêu chị”

”Không phải ma là nhạc bài hát The story I didn't know

A pleasant goodbye ultimately

there can be no such thing

If I had known,

I would have cried it all out then

At that time, that

I was already a part of your ending

Was a story only I didn't know

“Cám ơn các bạn đã yêu mến IU bao nhiêu năm qua. “The Story only I didn't know” là bài hát lần đầu tiên tôi biểu diễn trên sân khấu nên hi vọng rằng các bạn sẽ yêu quý và ủng hộ tôi nhiều hơn nữa. Bây giờ là một bài hát do một bạn có lẽ là các bạn sẽ rất bất ngờ. Xin nhường sân khấu này lại cho MC để thương của chúng ta nhé. Thank you very much”_ IU cúi đầu chào mọi người rồi bước vô bên trong

“Hi everybody”

Let it go, let it go

Can't hold you back anymore

Let it go, let it go
Turn my back and slam the door

.....

Let it go, let it go
Can't hold you back anymore
Let it go, let it go,
Turn my back and slam the door
And here I stand
And here I'll stay
Let it go, let it go
The cold never bothered me anyway

“Em không sao chứ”_ BJ nhìn nó nói

“Không... tất cả là do anh nên tốt nhất anh hãy diễn cho tốt bao”_ nó lạnh lùng nói

“Chào mọi người... hôm nay tôi sẽ gửi đến cho các bạn lời bài hát RIGH HERE WAITING FOR YOU trong buổi ca nhạc ngày hôm nay. Qua bài này tôi muốn nói với người con gái mà tôi yêu rằng Em à.. những gì em thấy không đúng với những sự thật đâu, hãy cho anh cơ hội giải thích... hãy tha thứ cho anh... anh sẽ ở đây và chờ em.”_ I Zac nói và rất được mọi người ủng hộ

Nó tuy ngồi thờ ơ nhưng những lời nói đó đã lọt vào tai của nó

“Sự thật sao? Tha thứ sao”_ nó nói thầm nhưng có lẽ BJ đã nghe thấy nên nhìn qua nó. Nó lạnh lùng nhìn người con trai đang hát trên kia... ánh mắt theo dõi người đó...

“Thật ra em đang nghĩ gì vậy”_ BJ nghĩ thầm

Oceans apart day after day

And I slowly go insane

I hear your voice on the line

But it doesn't stop the painIf I see you next to never

How can we say forever

Wherever you go

Whatever you do

I will be right here waiting for you

Whatever it takes

Or how my heart breaks

I will be right here waiting for you

I took for granted, all the times

That I thought would last somehow

I hear the laughter, I taste the tears

But I can't get near you now

Oh, can't you see it baby

You've got me goin' CrAzYI wonder how we can survive

This romance

But in the end if I'm with you

I'll take the chance

Oh, can't you see it baby

You've got me goin' CrAzY

Wherever you go

Whatever you do

I will be right here waiting for you

Whatever it takes

Or how my heart breaks

I will be right here waiting for you

Dù em đi đâu

Hay có làm bất kì điều gì

Thì anh vẫn luôn ở đây đợi chờ em

Dù nó có tốn là bao thời gian

Hay tiếng con tim anh tan nát

Thì anh mãi mãi ở đây đợi em về..

"I ZAc... I Zac"__ tiếng mọi người cổ vũ nhiệt tình vang lên, ánh mắt hướng theo I Zac đang đi về phía người nào đó. Dừng trước mặt một cô gái

"JJ, anh xin lỗi... hôm đó chỉ là cái bẫy mà Zen đã sắp đặt... em tha thứ cho anh nhé"__ I Zac nhìn nó nói

"I Zac... em... yêu anh"__ nó nhìn I Zac , nước mắt nó đang ứa ra . Nó đứng lên ôm lấy người con trai đang ở trước mặt... rồi kiss. Lời nói của nó có lẽ I Zac nghe không được vì nó quá nhỏ nhưng hấn thì nghe thấy. Hấn cảm thấy trái tim hấn như xé nát... đau đớn... quặn quại vô cùng..

Không biết lấy dũng khí đâu mà hấn đứng lên, kéo tay nó ra khỏi I Zac " Em ấy là bạn gái tôi"__ hấn nhìn I Zac nói

"JJ, chuyện này là sao?"__ I Zac nhìn nó

"BJ, thả tay tôi ra"__ nó nhìn BJ

"Không... tôi yêu em"__ BJ nhìn nó nói

"BJ... cậu thả tay em ấy ra đi... em ấy đau kìa"__ JR cùng với Wendy và Kun đi lạ

Hấn nhìn tay nó bị hấn nắm chặt nên đang dần dần đỏ lên, buông tay nó ra. Nó mặc kệ BJ đang nhìn nó mà đi về phía I Zac

"Cám ơn anh đã giải thích cho em nghe... cảm ơn anh luôn ở bên em khi em khó khăn... cảm ơn anh đã yêu em... anh cho em biết thế nào là yêu một người... I Zac à em rất yêu anh"__ nó nhìn I Zac nói

"Em chịu tha lỗi cho anh rồi sao"__ I Zac nhìn nó

"Đúng... em đã sai vì nghi ngờ anh hãy tha lỗi cho em nha"__ nó nói

"Không... anh phải là người xin lỗi mới đúng"__ I Zac ôm nó nói

"Em rất yêu anh I ZAc à"__ nó ôm I Zac khóc

‘Tốt rồi... mọi chuyện cũng đã xong’_ Wendy thở phào nhẹ nhõm

‘Cậu không sao chứ BJ’_ Kun đi lại phía BJ

‘Sao mình thấy đau vậy’_ BJ nhìn Kun nói

‘Không sao đâu... rồi cậu sẽ tìm ra người xứng đáng với cậu mà’_ Kun vỗ vai hân an ủi

‘Thiệt chứ’_ hân nói

‘Đúng vậy... có rất nhiều cô gái đẹp và tốt hơn JJ rất nhiều... mình tin cậu sẽ tìm được người yêu cậu thật lòng và quan tâm cậu’_ kun nói

13. Chương 13: Kiss... Tin Đồn

I Zac và nó ôm nhưng nó đột nhiên buông I Zac ra, ánh mắt nó lạnh lùng nhìn I Zac

‘I Zac à... em đã trả cho anh xong những gì em nợ anh rồi...’_ nó nhìn I Zac nói

‘Ý em là sao? Em không nợ anh gì hết’_ I Zac nhìn nó nói

‘Em chưa từng kiss anh , bây giờ em đã làm được’_ nó nói

‘Ý em là...’_ JR nhìn em gái mình lo lắng nói

‘Em không thể yêu anh được nữa... chúng ta chính thức chia tay đi’_ nó nói

‘Chia tay... tại sao chứ’_ I Zac nắm vai nó, hỏi

‘Em nghĩ tình cảm chúng ta nên chấm dứt tại đây đi... em sẽ coi anh là người bạn... người anh luôn quan tâm chăm sóc em mà thôi’_ nó nói

‘Người anh... người bạn sao’_ I Zac nói

‘Đúng vậy’_ nó nói

‘Nếu em nghĩ vậy cũng được... anh sẽ là người bạn à mà không người anh mà em nói’_ I Zac buông vai nó ra, đi lại chỗ BJ

‘Tôi nói cho cậu biết.... cậu mà dám làm tổn thương em tôi thì cậu chết với I Zac này đó... tôi sẽ luôn theo dõi cậu đó... nước mắt của JJ mà chảy xuống thì cậu sẽ mất đi những gì thuộc về cậu gấp đôi đấy BJ à’_ I Zac nhìn hân bằng đôi mắt hung dữ rồi bỏ đi. Nó nhìn theo phía I Zac mà cảm thấy trái tim rất đau ‘I Zac em xin lỗi... em chỉ đem đến nỗi đau cho anh mà thôi... hãy tìm người con gái tốt hơn em nhé. Em yêu anh’_ nó nghĩ

‘Tội anh ấy quá’_ học sinh nữ bàn tán

‘JJ... cậu sao vậy’_ Wendy nhìn nó

‘Wendy... anh hai... em tin hai người sẽ hiểu em... đừng hỏi em gì hết... tôn trọng quyết định của em nha’_ nó nhìn vào hai người đó nói

‘Thôi được... anh sẽ tôn trọng quyết định của em’_ JR nhìn nó nói

‘Mình tin cậu’_ Wendy quay sang BJ ‘ Nếu anh mà làm JJ rơi giọt nước mắt nào thì chết với tôi đó’_ Wendy đe dọa BJ

‘BJ... cậu đưa JJ về giúp tôi’_ JR nhìn BJ nói

‘ Anh đi đâu vậy’_ nó nhìn JR

‘Anh có hẹn với Alex nên anh sẽ về sau... đưa em tôi về an toàn đó’_ JR nhìn BJ rồi mỉm cười với nó

Thế là buổi ca nhạc cũng xong... Kun đưa Wendy về và không quên rủ Wendy đi chơi vào ngày mai vì ngày mai là cuối tuần mà. Hắn trở nó về, trong xe im lặng

“Em chỉ diễn đúng không?” _ BJ quay sang nó hỏi

“Như anh nói thôi... nếu diễn thì phải diễn cho đạt chứ” _ nó lạnh lùng nói

“Tại sao chứ... tại sao em lại muốn diễn” _ BJ nhìn nó

Nó cười “ Tại sao ư... chỉ là tôi thích diễn mà thôi” _ nó nói

“Em còn yêu I Zac phải không?” _ BJ hỏi nó

Nó không trả lời

“Vậy tôi nói đúng rồi.... em rất yêu I Zac vậy sao lại nói chia tay” _ hắn nói

“Tôi chưa từng yêu... trái tim tôi đã đóng lại rồi... giây phút anh ấy đi... câu nói chia tay từ miệng tôi nói ra đã khóa trái tim tôi lại. Anh đừng hỏi tại sao tôi lại chia tay. Nếu anh muốn diễn thì tôi sẽ diễn đến cùng... đừng hối hận” _ nó nói rồi nhắm mắt lại

“Em không có chút tình cảm gì với tôi sao?” _ hắn nhìn nó với con mắt của sự mong chờ, hi vọng nó sẽ nói là thích mình nhưng có lẽ không như những gì hắn nghĩ, nó lạnh lùng đến mức chỉ nói ra hai từ “ NO NEVER”. Hắn cảm thấy trái tim mình tan chảy, tại sao lại có cảm giác như vậy, rõ ràng chỉ mới gặp nó có mấy lần thôi mà sao nó lại khiến tim hắn đau, khiến hắn ghen khi nó ôm JR và hôn I Zac trước mặt của hắn. Hắn không biết tại sao mình lại có cảm giác như vậy? Hay vì nó giống một ai đó chẳng...

Nó không muốn hắn biết nhà nên chỉ kêu hắn dừng ở ngã tư rồi sau đó tài xế của gia đình nó ra đón nó. Về tới nhà, nó nhìn xung quanh, ba mẹ đã ngủ hết rồi, người giúp việc thì chỉ còn một vài người là thức và bảo vệ thì đi xem xét mọi nơi xung quanh. Nó bước vào phòng, nó lạnh lùng đến mức phòng chỉ toàn màu xám, đen và trắng (mẹ nào con nấy mà). Nó thấy tức cười trước những gì diễn ra vào đêm hôm nay, nó từ chối I Zac, chia tay với người nó yêu thương nhất. Nó tại sao lại làm nư vậy?. Nhìn bức hình mà nó không muốn vứt nhất... tấm hình chụp cùng với I Zac ở Hollywood, nó cùng với người mình yêu vui vẻ bên nhau, tắm biển, ăn cơm, nói chuyện... những chuyện đó hiện về trong tâm trí nó. Những lúc nó bệnh, luôn là I Zac bên cạnh... khi nó có khó khăn với gia đình hay công việc I Zac không vì bản thân hay công việc của mình chỉ cần nghe nó mệt hay bị gì... thấy nó buồn mà không cười một ngày đã lo lắng và an ủi... thức suốt đêm bên cạnh nó... chăm sóc nó những lúc nó bệnh... cùng nó giải quyết những vụ đàm phán trong thế giới ngầm, giúp nó xâm nhập người vào FBI để tìm ra người đứng sau mọi chuyện. Những kí ức hiện về với nó, nước mắt nó chảy, một bàn tay ấm áp ôm eo nó... cho nó sức mạnh

“Em không muốn mà tại sao em còn làm?” _ anh hai ôm nó từ sau lưng

“Em phải điều tra ra được người đứng sau mọi việc... người đang muốn tìm em?” _ nó nói

“Tại sao em lại phải điều tra người đó chứ... em đã có người trong FBI giúp em điều tra rồi... mà anh không nghĩ chuyện này có liên quan gì đến việc em với I Zac chia tay nhau” _ anh hai nó nói

“Anh biết không đôi lúc mình phải từ bỏ đi những thứ quý giá nhất để đạt được mục đích... em muốn biết bí mật năm xưa... tại sao có người muốn bắt em... khiến mẹ em phải vì em mà đi lại khó khăn... khiến mẹ em từ bỏ giấc mơ của mình” _ nó nói

“Không phải ba đã tìm ra người đó rồi sao?” _ hai nó nói

“Em không tin... em nghĩ đằng sau đó còn rất nhiều bí ẩn.” _ nó nói

“Mẹ sẽ không vui nếu biết em đang điều tra chuyện hồi xưa.” _ JR nhìn nó nói

“Em biết nhưng em sẽ phải tìm vì nó rất quan trọng với em. Em muốn biết tại sao những người là nữ hoàng thì tính mạng luôn bị nguy hiểm. Tại sao mẹ bắt em phải che giấu thân phận” _ nó nói

“Em gốc à... nếu em tiết lộ thân phận thì cũng giống như mẹ... mẹ đã tiết lộ và nói mình chính là Nữ hoàng... rồi sau đó có nhiều người ganh tị rồi họ muốn giết” _ hai nó nói tới đây, nó liền cắt ngang

“Em biết rất rõ” _ nó nói

“Hãy cẩn thận”_ JR ôm nó vào lòng
 “Tối nay anh ôm em ngủ đi”_ nó nói
 “Em lớn rồi mà... em không sợ bạn trai sau này ghen sao?”_ JR chọc nó
 “Ghen sao... ai lại dám ghen với anh hai của em... anh hai em là nhất”_ nó nói
 “Thôi được... hôm nay anh sẽ ở lại ngủ chung với em mà em nói cho anh biết đi, em có đói bụng không”_ hai nó hỏi
 “Lâu ngày em chưa ăn mì... hay anh nấu mì đặc biệt có duy nhất 102 trên thế giới cho em đi”_ nó nói
 “Vậy em sẽ cho anh cái gì đây?”_ JR nhìn nó
 “Ừm... suy nghĩ coi... à ý tưởng cho kế hoạch phát triển Dream World”_ nó nói
 “Em có ý tưởng gì sao?”_ anh hai nhìn nó
 “Để coi... hình như anh đang định nâng cấp sữa chua sao? Em nghĩ có thể giúp anh trong cuộc họp sắp tới đó”_ nó nhìn hai nó
 “Thật sao.. em có ý tưởng gì vậy”_ JR nhìn nó , ánh mắt nấn nỉ
 “Vậy ăn phải nấu mì cho ngon đó”_ nó cười nói
 “OK... em đi tắm đi... 10 phút sau nôi mì thơm ngon nhất thế giới sẽ có ở trước mặt em”
 “OK... em đi tắm đây”_ nó tặng JR một nụ hôn trên má rồi bước vào phòng tắm
 JR nhìn nó lắc đầu “JJ.... Em phải cẩn thận đó”.

 Chủ nhật nhưng trong trường Star tin xấu hay tin vui đều xuất hiện khắp nơi
 “Wendy... ca sĩ thần tượng của cả thế giới đang là học sinh của lớp 11A1VIP”
 “I Zac... lời tỏ tình thất bại”
 “Cô gái bí ẩn chia tay với thiếu gia”
 “Chuyện tình tay 3 đầy bí ẩn”
 “BJ lên tiếng công bố bạn gái”
 “Và một tin nóng thổi đang được mọi người quan tâm mà không biết từ đâu xuất hiện “ Quá khứ tối tăm của JJ- một quá khứ phức tạp”, “Lợi dụng các thiếu gia để làm giàu”.
 Những tin tức đang xôn xao, mọi người bàn tán về nó
 “Quá khứ phức tạp sao? Là gì vậy”_ hs nữ
 “Cô ta từng làm gì sao ?”_ hs
 “Nè, Wendy em đọc tin tức sáng nay chưa”_ Kun chạy lại chỗ Wendy
 “Rồi, em mà biết ai đang nói xấu JJ là chết với Wendy này”_ Wendy đe dọa
 “Em có biết gì về quá khứ của JJ không”_ Kun tò mò hỏi
 “Anh tin những lời đồn đó sao ?”_ Wendy nhìn Kun
 “Không... nhưng cũng có thể lắm”_ Kun nói
 “Vậy sao ? Vậy tùy anh tin hay không. Em đi đây”_ Wendy bước đi
 “Nè, em giận anh sao ?”_ Kun đuổi theo
 “Không...”_ Wendy lạnh lùng nói

“Em nói đi.. JJ có quá khứ gì phải che giấu sao?”_ Kun hỏi

“Quá khứ của nó rất trong sạch không có xấu đâu”_ Wendy nói

Lúc này điện thoại của Kun có điện thoại, không biết nói gì mà Kun vội vàng mở mạng lên

“Chuyện gì vậy?”_ Wendy lo lắng hỏi

“Có tin nóng thổi về JJ đó”_ Kun vừa nói, tay đang search google về trang web của trường

“Chuyện tình bí ẩn... lợi dụng các thiếu gia”_ xung quanh là hình của nó

14. Chương 14: Đi Chơi... Hẹn hò Một Mỏi

“Là ai?”_ Wendy tức giận

“Có cả hình của JJ đi cùng với thiếu gia John Hana, Ebela,... những người này đều có các tập đoàn hàng đầu thế giới. Hình ảnh của họ lại rất thân thiết nữa”_ KUN nói

“Cái đó chỉ là làm ăn thôi mà sao lại có những tấm ảnh này ở đây. Phải gọi cho JJ ngay mới được”_ Wendy vừa nói, vừa móc điện thoại từ túi ra

Kun nhìn Wendy gọi cho JJ

“Nó không bốc máy... nó làm gì vậy trời xảy ra chuyện to rồi”_ Wendy lo lắng

“Sao không gọi thử cho JR, họ là anh em mà”_ Kun nhắc Wendy

“Đúng rồi... anh JR”- Wendy lúng túng... tay nhấn số JR

“Anh ấy cũng không bốc máy”_ Wendy nói

“Nè... hai người làm gì vậy?”_ BJ từ đâu đi đến

“À... không có gì”_ cả hai ấp úng

“Có biết chuyện gì không? Sao mọi người bàn tán dữ vậy”_ hần hỏi

“Mày chưa biết chuyện gì sao?”_ Kun hỏi

“Không... tao mới đến mà... ủa mày mở mạng làm gì đó.. có tin gì hot sao?”_ hần hỏi

“À... đâu có gì đâu”_ Kun định cất điện thoại vào nhưng lại bị BJ lấy được

“Có gì đâu phải giấu... tao coi coi”_ BJJ tay lướt điện thoại, ánh mắt chăm chú

“Không phải như cậu nghĩ đâu BJ”_ Kun nói

“Anh Kun nói đúng đó... chỉ là tin đồn thôi”_ Wendy nói

“Cô ấy quen tôi cũng chỉ vì tiền thôi sao?”_ BJ nói

“Tiền... JJ không phải vì tiền đâu... là có người hăm hại”_ Wendy nói

“JJ đâu rồi”_ hần hỏi

“JJ chưa đến”_ Kun trả lời

“Sợ sao... trốn rồi sao... lợi dụng sao”_ hần nói trong tức giận

“Đừng hiểu lầm... chắc nó đang ở nhà”_ Wendy nói

“Cho tôi số điện thoại của em ấy đi Wendy”_ hần nhìn Wendy

“JJ không bốc máy”_ Wendy nói

Lúc này tại tập đoàn Dream World, trong phòng họp ở tầng 11

“Chào mọi người, hôm nay tôi xin giới thiệu giám đốc điều hành mới của công ty chúng ta là Robert Frances” __ vị chủ tịch nói

Tất cả mọi người vỗ tay

“Chào mọi người, tôi là Robert Frances... mọi người cứ gọi tôi là JR đi.. mong mọi người giúp đỡ” __ JR đứng lên nói

“Do một số công việc nên Robert sẽ không đến công ty làm việc... mọi việc sẽ qua tay thư kí và thư kí sẽ gửi cho giám đốc” __ chủ tịch DW nói

“Chúng tôi muốn hỏi ông là để cho cậu nhóc mới 17 tuổi làm giám đốc... tất cả nhân viên sẽ không phục” __ một người mạnh dạn đứng lên nói

“Rất tốt... mọi người cứ nói ra ý kiến của mình đi” __ chủ tịch DW nói

“Chúng tôi cho rằng thiếu gia JR là con của ông nhưng cũng phải đối xử như quy định làm từ thấp lên cao” __ một người nói

“Từ trước đến giờ mọi chuyện đều do chủ tịch quản lí, thiếu gia tuy có cổ phần nhưng không hề tham gia vào các cuộc họp cổ đông... hay các buổi họp mà chỉ đi chơi. Chúng tôi nghĩ sẽ có nhiều nhân viên không phục”

“Mọi người nói rất đúng” __ JR đứng lên nói

“Như mọi người đã biết tôi thích đi du lịch nhưng những năm qua du lịch đối với tôi là những trải nghiệm phong phú. Mỗi đất nước tôi đến không chỉ du lịch mà còn học. Để chứng tỏ những tấm bằng đại học mà tôi có, với thành tích tôi đạt được, tôi sẽ tham gia vào kế hoạch ra mắt sản phẩm của lần này. Nếu thành công thì mọi người sẽ ủng hộ và biết được năng lực của tôi” __ JR nói

“Dự án lần này sao... cậu tin cậu làm được chứ” __ một người hỏi

“Con chắc chứ JR” __ Kan quay sang hỏi

“Tôi đã tìm hiểu bấy lâu nay khách sạn hay các công ty đều dùng sữa chua có đường và một số sữa chua có chiết xuất từ các loại trái cây nên việc làm mới sữa chua là rất khó nhưng không phải là không được” __ JR nói

“Ý con là sao?” __ Kan nhìn JR

“Theo tôi nghiên cứu thì rau củ cũng là một thành phần cần thiết cho cơ thể, nó tốt cho da và một số chức năng khác. Vậy tại sao chúng ta không làm ra những hũ sữa chua từ các loại rau” __ JR nói

“Các loại rau sao... rất hay nhưng chúng ta lấy rau đâu... muốn kiếm loại rau tốt thì rất khó” __ một người nói

“Không gì là không thể... như mọi người đã biết chúng ta có rất nhiều chi nhánh ở khắp mọi nơi và phát triển khá rộng ở Mỹ, Anh và Pháp nhưng chúng ta chưa hề đến Hàn Quốc, chúng ta chỉ có 1 đến 3 công ty ở Hàn vì thế tôi sẽ chọn Hàn là nơi nghiên cứu cho sản phẩm lần này” __ JR nói

“Hàn sao ?”

“Đúng vậy” __ JR nói

“Cậu có thể gửi bản báo cáo cho tôi được chứ” __ Kan hỏi

“Nhưng thưa chủ tịch còn về phần mẫu mã thì sao ?”

“Đa số các loại mẫu sữa chua đều rất giống nhau”

“Xin lỗi” __ ngoài cửa vang một giọng nữ

“Em vào đi JJ” __ JR nói

“Con đến đây làm gì” _ Kan hỏi

“Xin giới thiệu mọi người đây là JJ người sẽ phụ trách việc thiết kế cho sữa chua rau của chúng ta lần này” _ JR giới thiệu

“Tiểu thư JJ sao... cô ấy về Pháp khi nào vậy ?” _ mọi người hỏi

“Cô ấy là người thừa kế của Dream mà báo chí hay nói đó nhưng không ai biết là con của chủ tịch”

“Tôi rất vui được gặp mọi người... hi vọng sự xuất hiện của tôi tại đây sẽ không được bàn tán ra bên ngoài và hi vọng đừng ai nói cho báo chí biết tôi chính là tiểu thư của DW” _ nó nói

“Chúng tôi sẽ im lặng thừa tiểu thư”

“Được rồi... buổi họp hôm nay kết thúc... chúng ta sẽ họp lại vào chiều mai để biết thêm thông tin về sản phẩm lần này” _ Kan đứng lên nói

Tất cả mọi người đi, trong phòng họp chỉ còn lại 3 người

“Ba đừng nhìn con như thế” _ nó nói

“JJ... đến đây làm gì ?” _ Kan nhìn nó hỏi

“Ba nghe anh nói rồi đó” _ nó nói

“Con định chọc tức mẹ sao ?” _ Kan nói

“Không... con chỉ muốn mẹ biết rằng con có thể quản lí tốt Dream thôi” _ nó nói

“Con...” _ Kan ấp úng

“Papa à... em con là người thừa kế của Dream mà, hãy để em con chứng tỏ năng lực vào dự án lần này đi.. pa cũng biết em con ghét đến trường mà, nếu dự án này thành công thì mẹ sẽ cho em đến công ty và không ép JJ đi học nữa” _ JR nói thay nó

“Nhưng các con có dự kiến gì chưa ? Kế hoạch là gì ?” _ Kan hỏi

“Tất nhiên là có rồi” _ JR nhìn nó

“Con có một vườn rau khá lớn ở đảo JEJU- Hàn quốc... nếu chúng ta lấy rau và sản xuất tại hàn và nhập đi nước ngoài sẽ rất tốt... vừa nâng cao và uy tín của chúng ta tại Hàn... vừa thúc đẩy thị trường kinh doanh tại Hàn quốc hơn” _ nó nói

“Hàn có rất nhiều nghệ sĩ và đa số các thần tượng của Hàn được biết đến nhiều nơi trên thế giới. Chúng ta có thể mời họ quảng cáo cho ta” _ Jr nói tiếp

“Hai đứa làm đi... chiều này ta muốn JR nộp báo cáo cho ta cho việc lần này. Ta sẽ ủng hộ hai đứa... đừng làm ta thất vọng” _ Kan nói

“Cám ơn chủ tịch” _ cả hai đồng thanh nói, nhìn nhau cười

“Ta đi đây... hai đứa nên đến trường mà giải quyết chuyện đi... để mẹ các con biết sẽ không hay đâu” _ Kan nói

“Chuyện gì vậy ba” _ JR hỏi

“Lên trang web trường đi” _ Kan nói rồi bước đi. Anh em nhà nó lên mạng rồi cùng nhau cười

“Anh giải quyết giúp em đi” _ nó nói

“Chuyện này em nên giải quyết rồi. Anh sẽ giúp em điều tra là ai làm ?” _ JR nói

“OK... cùng nhau dẹp loạn thôi” _ anh em nó đập tay với nhau rồi bước ra khỏi phòng họp

Trên đường về, nó có gọi cho Wendy hỏi tình hình ở trường giờ sao ?. Có vẻ kết quả sẽ làm hình tượng của nó sụp đổ nhưng nó vẫn bình tĩnh ‘Wendy, mày cứ đi hẹn hò với Kun đi, chuyện đó để tao lo được rồi’ _ sau khi nghe giọng nó và đáp án của nó nên Wendy cũng yên tâm hơn, rời khỏi trường và đi chơi cùng với Kun

‘Em vẫn còn tâm trí đi chơi sao?’_ Kun lái xe quay đầu sang nhìn Wendy

‘Tức nhiên... không phải anh nói hôm nay sẽ cùng em đi chơi sao?’_ Wendy cười nói

‘Em không lo cho JJ à?’_ Kun hỏi

‘Không... có JR giúp mọi việc sẽ sớm giải quyết thôi’_ Wendy nói

‘Thật ra JJ là người như thế nào vậy?’_ Kun tò mò

‘Em không thể nói cho anh nghe được nhưng em chắc với anh rằng JJ không phải là người như báo chí nói đâu’_ Wendy nói

‘Thôi được rồi... vì đây là buổi hẹn hò đầu tiên nên anh sẽ cho em quyết định ... đi chơi ở đâu?’_ Kun nói

‘Em muốn đến trung tâm giải trí’_ Wendy nói

‘OK...’_ Kun nói rồi tăng tốc độ phóng xe như bay trên đường. Tưởng sẽ làm Wendy sợ nhưng có lẽ Wendy lại thích thú với việc đi xe như thế này thì phải

‘Em không sợ sao?’_ Kun hỏi

‘Không... anh nên lái nhanh nữa đi’_ Wendy nói

....

Cả ngày Wendy cùng với Kun chơi hết trò này đến trò khác

‘Em thích chơi nhiều trò cảm giác mạnh cấp độ cao vậy sao?’_ Kun thở hổn hển

‘Tất nhiên... đây là còn ít đó nghĩ lại hồi đó đi chơi cùng với JJ và anh JR thì còn nhiều hơn nữa... có thể cao hơn những trò chơi ở đây’_ Wendy tươi cười nói

‘Em không mệt sao?’_ Kun đi chập chững

‘Không. Anh mệt sao?’_ Wendy quay sang nhìn Kun

‘Ừ’

‘Vậy chúng ta chơi một trò nhẹ nhàng đi, à tàu lượn siêu tốc có được không?’_ Wendy cười nhìn Kun

‘Em lại muốn chơi nữa sao? Anh thấy chóng mặt quá’_ Kun than

‘Thôi mà... 1 trò nữa thôi rồi mình đi ăn trưa nha’_ Wendy kéo Kun đi về phía bán vé

Thế là không như những gì Wendy hứa... chơi hết tàu lượn siêu tốc đến 19 tầng địa ngục,... bao nhiêu là trò khiến Kun mệt rã rời

‘Được rồi cũng 1h trưa rồi chúng ta đi ăn cơm thôi’_ Wendy nói

‘Giờ em mới nhớ đến cơm sao?’_ Kun ôm bụng... vì sáng đến trường sớm giải quyết một số công việc trong hội học sinh nên chưa có ăn sáng... lại được chị Wendy nhà ta kéo đi khắp nơi nên giờ nói gương mặt tái mét

Wendy nhìn Kun cười, tay gãi đầu ‘Anh đói như vậy thì nhanh lên. Đi ăn cơm thôi’_ Wendy tặng cho Kun một nụ hôn trên má rồi nắm tay Kun đi. Kun cảm thấy rất vui không nói nên lời. Wendy dựa vào vai Kun bước đi trên con đường. họ đến nhà hàng để ăn trưa. Khác với cặp đôi nghịch ngợm này thì hẳn lúc này đang ở đài quan sát các vì sao ở giữa thủ đô Paris. Do trời sáng không thể thấy sao nên hẳn chỉ ngồi đọc vài cuốn sách về bí mật vũ trụ và các hành tinh.

15. Chương 15: Quá Khứ Sáng Tỏ

‘Anh ở đây đọc sách sao’__ Daisy bước vào

‘Em đến đây làm gì?’__ hấn lạnh lùng hỏi

‘Lo cho anh nên đến thôi’__ Daisy bước lại ôm vai hấn

‘Em thả ra đi’__ hấn lạnh lùng nói

‘Không... em phải ở bên anh lúc này’__ Daisy không chịu buông Daisy ra

‘Anh chỉ coi em là em của anh mà thôi’__ hấn nói

‘Em biết nhưng ba mẹ anh nói với em là chúng ta sẽ đính hôn đó’__ Daisy nói

Hấn không nói gì

‘Anh đừng lo em đã nói với họ là anh có bạn gái rồi... chắc họ đã biết bạn gái anh là ai rồi đó’__ Daisy nói

‘Ý em là sao?’__ hấn nhìn Daisy

‘Sáng nay, ba anh có gọi cho em hỏi chuyện của chúng ta... em đã kể cho họ nghe về JJ’__ Daisy nhún vai

‘Em nói những gì với họ?’__ hấn nói

‘Em chỉ nói JJ là người xinh đẹp... lại là thành viên trong hội học sinh thôi’__ Daisy nói

‘Ba anh nói gì’__ hấn hỏi

‘Chú Harry nói sẽ đến đây... có thể sinh nhật của anh sẽ có mặt của cô chú đó’__ Daisy nói

‘Em không kể cho ba anh nghe về những tin đồn chứ’__ hấn hỏi

‘Anh yên tâm đi em không có kể đâu. Mà anh việc gì phải yêu một người nư JJ chứ... JJ đến với anh chỉ vì lợi dụng thôi mà... khi có được thứ cô ta muốn thì cô ta sẽ vứt anh nhưng cái cách mà cô ta đối xử với tiền bối I Zac mà thôi’__ Daisy nói

‘Anh không tin đâu... JJ không phải là người như thế’__ hấn nói

‘Anh không tin nhưng tất cả bằng chứng... hình ảnh đã nói lên tất cả... anh nên nhìn vào sự thật đi’__ Daisy nói

‘Anh không tin’__ hấn la

‘Anh thử nghĩ coi... JJ là bạn gái anh, đáng lẽ có chuyện như vậy cô ta phải đến giải thích cho anh mà nãy giờ một cuộc điện thoại cũng không có’__ Daisy nói

‘Em theo dõi anh sao?’__ hấn nhìn nhỏ ta

‘Đúng... nãy giờ em đều đi theo anh nhưng em chỉ sợ anh làm điều gì dại dột thôi... em biết JJ có tính cách và nụ cười rất giống người đó nhưng JJ không phải là chị ấy... JJ xinh đẹp hơn... lại có một cá tính rất mạnh mẽ còn chị ấy thì lại rất yếu đuối... chị ấy đã làm tổn thương anh...anh có nhớ không?’__ Daisy nói

‘Không... JJ khác cô ấy... JJ sẽ không giống cô ấy đâu?’__ hấn nói

‘Anh BJ à... chị ấy đã tổn thương anh rất nhiều nhưng anh nên mở trái tim ra đi đừng lấy hình bóng của chị mà yêu ai cả... nếu anh làm vậy chỉ có thể tổn thương vì họ lợi dụng anh mà thôi’__ nhỏ ta nói

‘Nhưng anh cảm thấy khi ở bên JJ, anh có một cảm giác rất lạ... anh như là chính mình khác với khi anh ở bên cô ấy’__ hấn nói

‘Anh biết không có lẽ anh vẫn còn tình cảm với chị ấy đó... anh hãy quên quá khứ đi... anh hãy nghĩ xem ai là người yêu anh thật sự... người nào có thể quan tâm anh’__ Daisy vịn vai hấn, nói

‘Vậy em nói đi ai mới là người quan tâm...yêu anh thật sự’__ hấn nói

‘BJ, em rất yêu anh... em thích anh từ hồi ở LONDON rồi nhưng vì lúc đó anh có bạn gái mà bạn gái anh là người chị họ rất tốt với em nên em mới không nói. Nhưng bây giờ em có thể nói được rồi... em có thể đăng hoàng mà nói với anh rằng em yêu anh’__ nhỏ ta chủ động hôn hân nhưng đã bị hân đẩy ra

‘Em đừng làm như vậy’__ hân thả nhỏ ta ra rồi bước đi, nhỏ rất tức

‘Anh phải là của em... em sẽ giành được anh từ tay nhỏ ta’__ nhỏ ta cười cái rồi cũng bước đi luôn

Nó về nhà nghĩ ngợi còn anh hai nó thì bận làm bảng báo cáo cho dự án sắp tới nên gián hai con mắt vào mái tính.

‘Con dậy đi... mẹ cần con giải thích’__ Jan bước vào phòng nó

‘Mẹ muốn con giải thích gì?’__ nó nhìn mẹ nó

‘Thầy HT mới gọi ẹ, nói ẹ nghe hết mọi chuyện rồi’__ Jan ngồi xuống giường

‘Thầy ấy đã xóa hết tin tức đó chưa?’__ nó hỏi

‘Rồi nhưng mẹ muốn con nói : tại sao lại có những tin đồn hãm hại con như vậy?’__ Jan nhìn nó

‘Con không biết nhưng thấy HT xóa hết tin tức thì tốt rồi... tránh làm ảnh hưởng tới báo chí’__ nó bình tĩnh

‘Xóa là một phần nhưng người ta đồn là một chuyện... họ có thể sẽ điều tra ra được con là ai đó?’__ Jan lo lắng nhìn đứa con gái trước mặt

‘Con nghĩ là không đâu... con nghĩ con biết là ai làm chuyện này nhưng con muốn mẹ nói cho con biết tại sao mẹ không cho con đi làm’__ nó hỏi

‘Con mới có 17 tuổi à... đợi con lớn lên con sẽ được đi làm thôi’__ Jan nói

‘Nhưng con ghét đi học... đến trường nghe người ta nói con không thích... con muốn đến Dream làm việc... con sẽ tiếp quản chức giám đốc ở đó’__ nó nói

‘Con có thể điều hành Dream và Devils ở nhà nhưng đến công ty thì không. Họ sẽ biết con là ai đó?’__ Jan nói

‘Mọi người trong DW đều biết con là tiểu thư Royal Frances mà’__ nó nói

‘Nhưng họ không có nói ra ngoài với lại họ rất yêu quý con nên họ sẽ không nói cho báo chí biết. Con cứ ở nhà và đến trường còn chuyện đến công ty đợi con lớn rồi hãy nói’__ Jan nói

‘Con sẽ chứng minh ẹ biết con đã lớn’__ nó nói

‘Được... ta nghe ba con kể về việc con tham gia dự án lần này của DW rồi... con cũng là một thành phần của DW nên hãy làm cho tốt đi, đừng khiến ba con thất vọng’__ Jan nói

‘Mẹ’__ nó nói

‘Cũng gần chiều rồi đó con đừng có cả ngày ở nhà thế, đi tới bar xem nó hoạt động như thế nào đi. Con muốn chứng minh mẹ thấy con đã lớn mà’__ Jan nhìn nó cười

‘Mẹ muốn con đến bar sao?’__ nó nói

‘Mẹ sẽ xem con điều hành chúng như thế nào nhưng con đừng có điều tra vụ tai nạn năm xưa nữa... tất cả chỉ là diễn kịch mà thôi... mẹ bị thương là do tai nạn ngoài ý muốn... mẹ muốn xem con gái mẹ làm gì để xâm nhập người của ta vào FBI mà thôi. Con đã làm rất tốt... có người chúng ta trong FBI sẽ giúp chúng ta có thể hoạt động thế giới ngầm một cách tốt hơn... chúng ta có thể giúp cảnh sát thế giới bắt nhiều tên tội phạm’__ Jan nhìn nó cười

‘Vậy chỉ là diễn kịch mà sao?’__ nó hỏi

‘Đúng mẹ muốn con hiểu cách thức làm việc của thế giới ngầm... chúng ta cần phải có mối quan hệ tốt với cảnh sát thì mới có thể hoạt động được. Thế giới ngầm là nơi giúp cảnh sát rất nhiều trong việc phá án nếu chúng ta cũng là một thành viên của FBI thì tốt... có thể giúp thuộc hạ chúng ta có việc để làm... lại là việc

có ích cho đất nước chứ không phải ngồi ở đây đánh nhau, uống rượu và cướp bóc mà là vì chính nghĩa, có thể tư duy đầu óc vào việc điều tra ngầm các vụ án lớn. Giúp họ tự tin hơn”_ Jan nói

“Vậy con hiểu rồi... mẹ muốn con cho họ tham gia vào tổ chức FBI với danh phận là thành viên ngầm không lộ diện. Vì thế mẹ muốn con FBI đồng ý cho chúng ta cùng nhau phá án nên mới dựng ra vở kịch như vậy. Khiến con nghi ngờ người trong FBI đã làm nên...”_ nó nói tới đây, Jan cắt lời

“Con suy nghĩ đúng rồi đó, giờ đừng nghĩ ngợi nữa... chúng tớ ẹ thấy năng lực của con đi nhưng nói gì thì nói cũng phải biết bảo vệ mình đó nha. Chuyện trong FBI mẹ đã nhờ I Zac giúp nên con không cần phải lo chuyện giúp cảnh sát bên Mỹ nữa”_ Jan nói

“Mẹ nhờ I Zac giúp sao?”_ nó hỏi

“I Zac là một sát thủ nhưng vì gia đình mới bỏ thế giới ngầm mà làm bác sĩ, thằng bé sẽ giúp chúng ta hoạt động bên Mỹ còn con và Alex thì lo việc ở Pháp và một số nơi khác đi”_ Jan nói

“I Zac sống ở Mỹ sẽ coi mọi việc bên đó tốt nên ba đã cho I Zac làm bang phó trong bang Devils, anh hai con là một hacker nên không thể làm bang phó được”_ ba nó từ đầu bước vào

“Ba đi làm về rồi sao?”_ nó hỏi

“Ừ...”_ ba nó nói

“Thôi con nghĩ ngơi đi... ba mẹ có việc phải đi”_ Jan nói

“Ba mẹ đi đâu vậy”_ nó hỏi

“Mẹ muốn xem phim nên ba đưa mẹ đi xem”_ Jan nhìn Kan cười rồi Kan đỡ Jan ra khỏi phòng nó. Nó cũng vào phòng tắm rồi đến bar xem xét tình hình

16. Chương 16: Tha Lỗi

Nó đã không đi học suốt 1 tuần rồi, hần cảm thấy rất lo cho nó. Hỏi Wendy thì Wendy không nói. Hỏi nhà nó ở đâu thì cũng chỉ là câu trả lời “Nó không sao đâu. Đừng có lo lắng”. Hần cảm thấy nó có chuyện gì vậy. Không phải vì tin đồn đó mà nó nghĩ học chẳng?. Tại cổng trường Star, một chiếc xe mui trần màu vàng đỏ ngay giữa cổng, một chàng tai với bộ đồng phục học sinh bước ra với ánh mắt ngưỡng mộ của học sinh nữ, các nữ sinh chen chúc nhau để có thể đứng đầu, có thể được chàng thanh niên đẹp trai đó để ý nhưng tiếc là với ánh mắt lạnh lùng không thèm liếc ai.

“Mày tới rồi sao?”_ Kun đi lại chỗ hần nói

“Ừ... JJ đi học lại chưa”_ hần hỏi

“Chưa... I Zac cũng không đi 1 tuần rồi đó”_ Kun nói

“Hai người bàn chuyện gì đó”_ Wendy chạy lại hỏi

“À... JJ hôm nay vẫn không đến trường”_ Kun nói

“Ề... ai kia mọi người?”_ học sinh chạy lại chỗ cổng trường

“Xe đẹp quá... chiếc này mới ra nè”_ học sinh bàn tán

Wendy , Kun và hần cũng ngo xem là ai

Hai người bước ra trong bộ đồ đồng phục của trường Star. Ánh mắt nghi ngờ mọi người đổ về đó

“Họ chia tay rồi mà”

“Không biết gì sao? Cô ta là gái bao mà”

“Cô ta rất đẹp mà sao lại là người con gái như vậy chứ”

Nó vẫn mặt kệ những ánh mắt đó cùng với chàng trai kia bước vào. Wendy đã đứng chắn trước mặt nó

“Mày đi đâu 1 tuần vậy?”_ Wendy hỏi

“Đi Mĩ”_ nó lạnh lùng nói

“Mày cùng với I Zac sao... hai người không lẽ đã...”_ Wendy chỉ vào hai người bọn họ

“Oh,.. no anh với JJ chỉ là anh em mà thôi”_ I Zac giải thích

“Em đi học rồi sao?”_ BJ hỏi

“Như anh thấy”_ nó lạnh lùng nói

“Hai người sao lại đi chung”_ Kun nghi ngờ hỏi

“Mà anh JR đâu rồi?”_ Wendy không thấy JR đâu cả

“À anh JR có một số việc nên tạm thời nghỉ học một thời gian... tạm thời anh sẽ thay JR bảo vệ JJ”_ I Zac nói

“Bảo vệ sao... JJ không cần anh bảo vệ đâu”_ hấn nghe I Zac nói mà tức giận, hấn ghen ấy mà.

“Không phải việc của anh”_ nó nhìn hấn rồi bước đi, I Zac cũng theo nó. Hấn cùng với KUN và Wendy đi sau. Hấn nhìn hai người họ đi kế bên nhau mà tức giận

Đám học sinh thì liên tục bàn tán về nó. Đến lớp có vẻ lời bàn tán càng nghe rõ hơn

“Con nhỏ đó hả, chắc nó là gái bao”

“Mà không hiểu sao thầy HT lại bênh nó, xóa hết mấy cái tin trên web lại cấm chúng ta nói cho người ngoài biết nữa chứ”

“Đúng đó còn dọa là nếu nói ra thì sẽ bị nghỉ học nữa chứ”

“Tụi mình mà bị đuổi ra trường này thì không có ai nhận mình đâu”

“Đúng đó”

“Chắc con nhỏ đó ở với ông thầy nên ổng mới bênh nó như vậy”

Bốp... tiếng vang lên từ chỗ học sinh mới nói câu đó. Ngay lập tức ai cũng nhìn về hướng đó

“Tôi cấm cô xúc phạm đến JJ”_ I Zac tức giận chỉ vào mặt nhỏ ta nói

“Cô ta đá anh mà anh còn bênh cô ta sao”_ nhỏ ta ôm mặt đỏ chét nói

“Cô không biết gì đừng có nói”_ I Zac nói

“Hình cô ta đi với các thiếu gia không phải là bằng chứng sao?”_ nhỏ ta nói

“Đúng rồi đó.... JJ là người như thế nào mà tiền bối với anh BJ đều thích vậy. Cô ta chỉ có vẻ bề ngoài là xinh đẹp thôi còn bên trong thì...”_ Daisy chưa nói hết câu đã bị I Zac nói chen vào “Được rồi đó”.

“Tiền bối đừng mù quáng nữa”_ Daisy nhìn I Zac nói

Bốp... Daisy bị nó át một bạt tai

“Cô nói tôi sao cũng được... đứng đưng đến anh ấy”_ nó nhìn Daisy nói

“Tôi nói sai sao?”_ Daisy nói

“Đúng... cô thử nhìn lại mình đi”_ nó nhìn nhỏ ta nói

“Cô mới đúng phải nhìn lại đó... cô nên xin lỗi vì đã tát Daisy đi”_ tiếng hấn vang lại, bước chân bước gần chỗ nó

“Xin lỗi sao nực cười... cô ta phải xin lỗi tôi mới đúng”_ nó nhìn hấn nói

“Tôi nói em xin lỗi đi”_ hần nói

“Không...”_ nó nói

“Bỏ qua đi anh... anh đừng giận JJ là do em quá đáng”_ Daisy lắc tay hần năn nỉ trong vẻ đáng thương
Nó cười một cái trong vẻ kinh bỉ nhỏ ta “Cô được lắm”_ nó nói rồi bước đi

“Cậu không đuổi theo JJ à”_ I Zac hỏi

“Cô ấy có lỗi trước mà... cô ấy nên suy nghĩ vì việc mình đã làm”_ hần nhìn I Zac nói

“Tôi nghĩ cậu không xứng làm bạn trai của em ấy đâu”_ I Zac nhìn hần nói rồi chạy theo nó

“Em không sao chứ”_ hần quay sang hỏi Daisy

“Em không sao... em xin lỗi”_ nhỏ ta nói

“BJ... tôi nghĩ anh nên coi lại đi... tại sao anh lại bênh Daisy chứ”_ Wendy nãy giờ chứng kiến hết mọi chuyện trong lòng tức giận

“Daisy không sai mà”_ hần nói

“Anh nên xem mắt mình lại đi... anh nói yêu JJ thì anh nên tin tưởng người mình yêu chứ. Anh nên đuổi theo JJ chứ không phải là I Zac. Anh không hề hiểu JJ”_ Wendy nói

“Thôi bỏ đi Wendy”_ Kun nói

“Bỏ gì chứ... tôi nói cho cô biết những việc cô làm sẽ có ngày cả thế giới biết thôi... trước khi nói ai cô nên xem lại mình đi”_ Wendy nhìn Daisy nói

“Bỏ đi”_ Kun kéo Wendy về chỗ

“I Zac.... I zac đuổi theo JJ...”_ hần suy nghĩ trong đầu chạy ra khỏi lớp

Tại một khu vườn, một cô gái đang đứng trước dòng sông, nước mắt cô chảy xuống. Một bàn tay ấm áp đặt trước mặt cô, đưa cho cô cái khăn. Nó nhận lấy lá khăn đó

“Sao anh biết em ở đây”_ nó nói

“Anh không hiểu em sao. Những lúc em buồn thì nơi yên tĩnh là nơi em đến đầu tiên... em sẽ đến chỗ nào có nước vì nó sẽ làm em nguôi đi cơn giận”_ I Zac nhìn nó nói

“Anh vẫn còn nhớ sao”_ nó nói

“Anh là anh của em mà”_ I Zac cười

Nó ôm lấy I Zac “Cảm ơn anh”

“Anh sẽ luôn ở bên em”

Hần đi tìm kiếm nó khắp nơi, các nơi trong trường... nhớ nó từng đến khu vườn sau trường nên hần chạy một mạch tới đó. Nhưng có vẻ nó đã nhìn thấy cảnh nó cùng với I Zac ôm nhau. Hần cảm thấy rất đau “Tại sao? Tại sao chứ? Em vẫn còn yêu I Zac”. Có vẻ như I Zac đã thấy hần nên buông nó ra. Nó nhìn I Zac

“BJ sao..”_ nó lạnh lùng nói

I Zac không nói gì, nhìn nó “Em đứng yên ở đây đi”_ I Zac nhìn nó cười rồi bước lại chỗ hần. I Zac nhìn hần cười “Lại với em ấy đi”_ rồi I Zac bước đi. Nó cảm thấy bất ngờ vì thái độ của I Zac ngay cả hần cũng vậy. Hần bước chậm lại phía nó

“Anh đến đây làm gì?”_ nó lạnh lùng hỏi

“Xin lỗi...”_ hần nói

“Xin lỗi... anh có lỗi gì đâu mà phải xin lỗi chứ”_ nó lạnh lùng nói

“Tha thứ cho anh đi” __ hấn nói

“Anh biết không, tôi nghĩ anh là bạn trai tôi thì sẽ khác I Zac nhưng anh lại còn không bằng I zac nữa” __ nó lạnh lùng nhìn hấn nói.

“Không bằng I Zac sao? Tôi không bằng anh ta sao?” __ hấn nhìn nó hỏi

“Đúng vậy đó... tôi tưởng anh sẽ đi theo tôi nhưng không phải là anh mà là I Zac” __ nó nói

“Tôi...” __ hấn ấp úng

“Thôi được rồi. Anh nên đi đi nơi này là ới cấm đó” __ nó nói

“ Không, tôi sẽ ở đây với em” __ hấn nói

“Anh không sợ nơi này sao. Dòng sông này từng có người chết đó” __ nó nói

“Anh không sợ... nếu ở đây có lời nguyền đó thì anh sẽ cùng em chết” __ hấn nói

Nó cười, hấn thấy nó cười rất đẹp

“Em tha lỗi cho anh nhé” __ hấn nhìn nó nói

“Để coi” __ nó bước đi. Hấn cũng chạy theo nó, đi ngang với nó. Hấn từ từ lấy bàn tay của mình nắm lấy bàn tay nó “Thả ra” __ nó lạnh lùng nói . “Không” __ hấn nắm chặt tay nó hơn.

“Tôi chưa muốn về lớp” __ nó nói

“Vậy chúng ta lại gốc cây kia ngồi đi” __ hấn chỉ về cái cây mà nó từng ngủ... nơi hấn gặp nó trong ngày nó đến trường... nơi hấn cảm thấy quan tâm nó.

Nó cùng hấn bước về phía cái cây đó. Nó ngồi xuống bên cạnh hấn. Nó dựa vào gốc cây rồi nhắm mắt lại ngủ. Hấn thấy nó im lặng nên quay lại nhìn nó. Nhìn nó ngủ rất đẹp... có vẻ mỗi ngày nó càng xinh đẹp hơn sao. Hôm nay nó như nàng công chúa vậy. Nước mắt nó còn đọng lại trên mí mắt, hấn lấy tay lau cho nó “Xin lỗi” __ hấn dựa đầu nó vào vai mình. Rồi hấn cũng nhắm mắt ngủ thiếp đi.

17. Chương 17: Thiệt Không

Tại sân bay Seoul Hàn Quốc, một thiếu gia với mái tóc vàng như các I Dol đang bước ra từ sân bay với sự ngưỡng mộ của các cô gái. Ai cũng khen ngợi và cũng có cả sự ghen tị dành cho chàng trai đó.

“Anh ấy đẹp trai quá”

“Hình như anh ấy không phải là người hàn quốc”

“Sarahero”

Mọi người cũng không quên cầm máy ảnh mà chụp lại. Họ nhìn chàng trai đó nhưng anh ta quả thật lạnh lùng, không thèm nhìn họ một cái. Anh ta bước từ sân bay ra nhìn khắp một lượt, tay rút cái kính mát màu đen ra đeo lên mắt, cái nón màu đen đội lên đầu, cả người toàn màu đen. Định bước đi nhưng có lẽ không đi được rồi

“Sorry” __ giọng một cô gái vang lên

“You’re we e” __ anh ta lạnh lùng nói

Cô gái đó đứng lên dưới sự giúp đỡ của anh ta rồi anh ta đi mất

“Anh ta là ai mà sao lạnh lùng thế” __ cô gái đó nghĩ rồi lục lọi trong túi áo kiếm gì đó

“Điện thoại của mình đâu rồi. Không lẽ là hấn ta lấy” __ cô gái tìm kiếm khắp nơi nhưng không thấy đâu cả. Vội chạy theo chàng trai hồi nãy

“Anh ta đâu rồi”_ cô gái nhìn xung quanh. Lúc bước ra cửa sân bay đã thấy hấn ta bước lên một chiếc xe sang trọng phóng đi mất. Cô gái dí theo nhưng không kịp (chạy bộ sao bằng xe).

“Cô chủ, cô về rồi sao?”_ một tài xế nam đi lại chào cô gái đó

“Ừ”_ cô gái nhìn theo chiếc xe đang chạy, trả lời tên tài xế

“Cô kiếm ai sao?”_ tài xế hỏi

“À, không. Về công ty thôi”_ cô gái cùng tài xế bước lên xe rồi đi về

PARIS lúc này đang là đêm. Tại một con đường cao tốc diễn ra một cuộc đua xe rất thú vị

“Chị đến rồi sao”_ Alex chào nó

“Ừ”_ nó lạnh lùng trả lời

“Anh BJ, anh Kun cũng đi sao ?”_ Alex nhìn hai người đó nói

“Chào Alex”_ hai người đồng thanh chào

“Chị Wendy đang lựa xe trong đó . Hai anh cũng vào đi”_ Alex chỉ vào nhà xe dành riêng cho những cuộc đua xe.

“Cảm ơn nhóc nha. JJ em không đi sao ?”_ hấn nhìn nó hỏi

“Không”_ nó lạnh lùng nói

“Hai anh vô đó đi. Em đã chuẩn bị xe cho chị ấy rồi”_ Alex cười

“Thôi, chúng ta đi thôi. Wendy đang chờ kìa”_ Kun kéo tay BJ đi

“Chị với anh BJ đang quen nhau sao ?”_ Alex tò mò hỏi

“Sao em biết”_ nó hỏi

“Anh I Zac hôm bữa đến bar uống rượu rồi say”_ Alex nói đến đây nó lo lắng hỏi : ‘Em đưa anh ấy về nhà chứ’. Alex nhìn nó ‘Chị còn yêu anh ấy mà sao hai người phải chia tay chứ’.

“Em không cần biết đâu. I Zac mà có đến bar thì em kêu anh ấy uống ít thôi nhá”_ nó nói

“Em biết rồi nhưng chị nên nghe theo trái tim mình đó”_ Alex nhắc nó

“Chị biết rồi. Xe của chị đâu”_ nó hỏi Alex

“Nó ở kia kìa”_ Alex chỉ vào chiếc xe motor màu đen đang đậu ở bên kia đường

“Nhìn nó vẫn còn mới chắc em chăm sóc nó kĩ lắm”_ nó nhìn chiếc xe

“Chị lại xem đi”_ Alex cùng nó bước lại chiếc xe

“Chị hai... anh Alex”_ hai thuộc hạ nhìn nó

“Hai đứa vẫn khỏe chứ”_ nó hỏi

“Cảm ơn chị, tụi em vẫn khỏe”

“Hai đứa vô kia coi chị Wendy cần gì không đi”_ Alex nói

“Dạ”_ hai người đó bước đi chỉ còn có nó và Alex

Nó leo lên xe đeo găng tay màu đen vào. Đội chiếc mũ vào rồi phóng đi với tốc độ nhanh nhất. Nó là nữ hoàng tốc độ trong thế giới ngầm đó nha. Alex nhìn nó chạy mà lòng lo cho nó. Từ trước đến giờ nó luôn phóng xe với tốc độ tối đa không lo nó bị tai nạn mới lạ. Wendy, Kun và hấn cũng đi xe ra không thấy nó đâu ,hấn hỏi

‘JJ đâu rồi’

Alex chỉ vào chiếc xe đang chạy rất xa phía trước

“Không hổ danh là JJ”_ Wendy nhìn chiếc xe đang đi rất xa ,lúc chỗ này... lúc chỗ kia

“Ý em là sao”_ Kun nhìn Wendy nói

“À... không có gì”_ Wendy nhìn Kun cười

“Hay là anh chị thi đấu đi”_ Alex nói

“Thi đấu sao... hay đó ai thua làm một yêu cầu của người thắng đi”_ Wendy nói

“Hay đó.. mà thấy sao BJ”_ Kun quay sang hấn

“OK”_ hấn lạnh lùng nói

Lúc này nó cũng đã dừng lại chỗ họ đang đứng, mở chiếc nón ra nhìn Alex

“Có chuyện gì sao ?”_ nó lạnh lùng hỏi

“3 anh chị đó định đua xe... chị muốn đua không ?”_ Alex nói

“Đua xe sao... cũng được”_ nó nói

“vậy tốt rồi. mình chia ra làm hai đi”_ Wendy nói

“ý em là sao ?”_ Kun nói

“Em với anh sẽ thi chung. JJ cùng BJ sẽ thi chung. Ai thua thì làm theo một điều kiện của người thắng. Alex sẽ làm trọng tài”_ Wendy nói

“Hay đó... Wendy em thua anh là chắc”_ Kun kiêu ngạo

“Để coi đã”_ Wendy nhìn Kun cười

“Vậy mọi người chuẩn bị đi”_ Alex nói

Kun và Wendy vào vị trí. “3..2...1...let go”_ sau tiếng đếm của Alex hai chiếc xe phóng rất nhanh trên đường. Có vẻ như Wendy đang thua Kun nhưng Wendy vẫn bình tĩnh “Chạy có tốc độ nhiều đó thôi sao”_ Wendy nói thầm rồi tăng tốc độ lên 80 phóng ngang trước mặt Kun. “Em dám đi với tốc độ đó sao”_ Kun nói rồi tăng lên 90, đuổi kịp Wendy

“Anh dám đi với tốc độ này sao ?”_ Wendy la lên

“Tất nhiên... em đua cũng giỏi đó chứ”_ Kun nhìn Wendy nói

“Cảm ơn đã khen... trận hay còn ở phía trước mà”_ Wendy nói rồi bất ngờ tăng tốc lên nữa khiến cho Kun bất ngờ. Wendy lái xe rất nhanh lại vượt chướng ngại vật một cách nhanh nhẹn nữa chứ, mỗi lần bốc đầu cũng đi được ít nhất là 10 m. Kun nhìn Wendy mà phải ngưỡng mộ nhưng cũng tỏ ra không thua kém Wendy tí nào chỉ về sau Wendy có 1s thôi.

“Anh thua rồi”_ Wendy nhìn Kun cười

“Em muốn anh làm gì nói đi”_ Kun nói

“ Để coi”_ Wendy suy nghĩ

“À... em muốn anh làm ô sin cho em vào ngày mai”_ Wendy nhìn Kun cười

“Anh xong rồi Kun”_ Alex nhìn Kun cười

“Ô sin sao... em kêu anh làm ô sin”_ Kun chỉ vào mặt mình nói

“Anh làm không”_ Wendy chu mỏ cực kì dễ thương khiến Kun chấp nhận “Thôi... một ngày thôi đó”

“Ok”

Đến lượt nó. Nếu nó là nữ hoàng tốc độ thì hấn là vua tốc độ đó. Hấn nhìn nó đi với tốc độ cao nhất mà ngỡ ngàng.. nó là con gái mà dám đi với tốc độ như vậy sao. Nhưng không may ngay chỗ nó đang đi xuất

hiện một vũng nước... nó đành phải giảm tốc độ để hấn vượt lên trước. Hấn về trước nó 1s. Nó nhìn hấn không nói gì

“BJ anh yêu cầu JJ làm gì vậy ?”_ Wendy nhìn nó cười

“Ồ... “_ đang lúc hấn suy nghĩ thì nó đã phóng xe đi mất. Wendy thúc giục hấn đuổi theo nó nên hấn cũng lên xe theo nó

“Chị nghĩ chị JJ có làm không ?”_ Alex nhìn Wendy

“Tính của nó chắc là không rồi”_ Wendy cười

“Hai người nói vậy là sao ?”_ Kun thắc mắc

“Anh không biết sao, trận đấu đó chỉ do BJ may mắn thôi”_ Wendy nói

“Ý em là..”_ Kun tò mò

“Thôi chúng ta về đi”_ Wendy nói

“Anh Kun à... em nghĩ mai anh nên bệnh thì tốt hơn đó”_ Alex nhìn Kun vẻ lo lắng

“ý em là sao ?”_ Kun thắc mắc

“Em về đây. Anh đưa chị Wendy về giùm em nhé. Chúc anh may mắn”_ Alex vẫy tay chào rồi bước lên xe phóng đi với 2 thuộc hạ của mình. Kun với Wendy thì đi hóng mát rồi mới chịu về nhà. Quay lại với nó. Nó lái xe đến một con sông ở ngoại ô. Thời tiết ở đây rất mát mẻ. Hấn cũng đến đó không bao lâu. Nó nhìn hấn thắc mắc hỏi “Anh đi theo tôi làm gì ?”_ nó hỏi

“Tôi sợ em bị tai nạn thôi”_ hấn nhìn nó

“Thiệt không ?”_ nó nhìn hấn... hai con mắt đối nhau... 1s...2s...3s...4s...

18. Chương 18

“Thiệt”_ hấn nhìn nó... Nó nhìn hấn... nó không ngờ hấn lại quan tâm nó... nếu là I Zac thì đã để nó thích đi đâu thì đi vì biết rõ nó ghét là ai làm phiền, còn hấn thì không... hấn đã chạy theo nó.

Hai con mắt nhìn nhau không hề chớp mắt. Gương mặt hấn dần kề sát nó... sát tí nữa... bàn tay hấn chạm mặt nó... trời đang mát nó cảm thấy má mình ấm lên... ấm áp cảm giác như khi nó ở bên anh hai hay ba mẹ. Hấn dần kề môi mình vào môi nó nhưng có lẽ không như hấn nghĩ, điện thoại đổ chuông... hấn bỏ nó ra nghe điện thoại

“Mày gọi đúng lúc lắm”_ hấn tức giận nói

“JJ không sao chứ”_ Kun hỏi

“Không sao cả”_ hấn tức giận nói

“Mày làm sao nói giọng khó nghe thế”_ Kun hỏi

“Mày mới khó nghe đó”_ hấn nói

“Không lẽ là tao gọi đúng lúc mày với JJ làm gì sao?”_ Kun cười

“Tào lao... tao cúp mày đây”_ hấn cúp máy xong nhìn nó ngại ngùng. Nó không nói gì hết đi lại con sông trước mặt

“Anh biết không? Đây là con sông đẹp nhất tại Paris này đó”_ nó nói

“Nó rất đẹp mà tại sao em lại biết nơi này”_ hấn thắc mắc

“Là I Zac đã đưa em đến đây”_ nó nói

“I Zac sao?”_ hấn hỏi

“Đúng. Anh ghen sao?”_ nó chọc hấn

“Ai ghen chứ”_ hấn nói

“Anh muốn tôi làm gì?”_ nó hỏi

“Chuyện lúc nãy sao?”_ hấn nói

“Ừ”_ nó gật đầu

“Tôi muốn em nói thật cho tôi biết em có phải là nữ hoàng trong thế giới ngầm không?”_ hấn nói khiến nó bất ngờ “Sao anh lại hỏi vậy?”

“Bất ngờ lắm phải không. Cũng vì em sơ ý thôi. Từ trước đến nay người mà có thể lái xe motor với tốc độ như vậy chỉ có nữ hoàng tốc độ thôi. Mà nữ hoàng tốc độ chỉ có nữ hoàng Royal mà thôi”_ hấn nói

“Có vẻ anh biết rất nhiều về Royal quá ha”_ nó nói

“Tại anh muốn biết nữ hoàng là ai mà thôi”_ hấn nói

“Giờ anh đã biết rồi đó ông hoàng của thế giới ngầm”_ nó nhìn hấn

“Em biết tôi là ông hoàng sao”_ hấn hỏi

“Vua tốc độ là đằng khác”_ nó cười

“Hi vọng anh sẽ không kể cho người khác biết”_ nó nói

“tất nhiên”_ hấn nói

“Được rồi... mọi chuyện trong thế giới ngầm anh quản lí rất tốt... mặc dù không có nữ hoàng nhưng anh vẫn có thể là một ông hoàng mà người khác tôn trọng thì anh cũng giỏi lắm. Hi vọng anh sẽ là ông hoàng mà mọi người mến mộ”_ nó nói

“Mấy năm nay đi đâu mà em không quản lí thế giới ngầm”_ hấn hỏi

“Có anh quản lí là được rồi”_ nó nói

“Ý em là sao?”_ hấn nói

“Nữ hoàng Royal mới là nữ hoàng thật sự... tôi chỉ là người kế thừa như anh thôi, phải chứng minh năng lực của bản thân thì mới là nữ hoàng thật chứ”_ nó nói

“Em là con của nữ hoàng Royal sao ?”_ hấn hỏi

“Tôi tên thật là Royal còn anh muốn biết gì thì tự điều tra đi nhưng có điều tra câu trả lời là con số 0 thôi”_ nó nhìn hấn nói

“Số 0 sao ?”_ hấn nói

“Đúng vậy... đi về thôi trời cũng tối rồi đó”_ nó nói

“Đường về rất xa hay chúng ta ở lại đêm nay đi”_ hấn nói

“Ở lại sao ?”_ nó hỏi

“Anh có một căn nhà ở gần đây. Chúng ta đã đến đây thì nên đi chơi chứ”_ hấn nói

“Cũng được”_ nó nhìn hấn rồi vút chìa khóa cho hấn

Hấn lên xe của hấn, nó lên xe nó rồi phóng đi. Hấn thắc mắc là nó lấy chìa khóa của hấn lúc nào. Thật ra nó định vút chìa khóa hấn xuống sông để cho hấn khỏi về nhưng thấy hấn có vẻ thật lòng nên trả lại.

Tình yêu có những lúc đến mà không biết nắm bắt thì sẽ sao nhỉ ?

JR đến hàn quốc từ sáng sớm và đang trên đường đến khách sạn DW nghỉ ngơi. DW HOTEL là một trong những khách sạn tốt nhất tại Hàn. JR được mọi người tiếp đón một cách trân trọng nhất

“Giám đốc. Ngài đến rồi”_ quản lí hotel ra đón

“Mọi việc vẫn tốt chứ”_ JR lạnh lùng hỏi

“Dạ, mọi việc ở đây vẫn ổn”_ quản lí nói

“Phòng”_ JR lạnh lùng hỏi

“tầng 12 vip”_ Quản lí đưa cho JR chìa khóa phòng

“Lui”_ JR lạnh lùng nói bước đi, quản lí cũng tự hiểu ý nên trở về phòng làm việc. Nhìn khắp căn phòng, JR gật đầu tỏ vẻ hài lòng nhưng có tiếng gì đó vang lên

“Come back home...”_ JR thắc mắc tại sao có tiếng nhạc, thấy có cái gì rung trong túi áo khoác, lấy tay lấy vật đó ra thì đó chính là điện thoại ‘What ? Who ?’_ JR nghe máy

“Hello”

“Anh có thể trả lại máy cho tôi được không ?”_ cô gái đầu dây bên kia nói

“Cô là ai ?”_ JR lạnh lùng hỏi

“Tôi là người đã lỡ đụng anh tại sân bay Seoul”_ cô gái nói

“Vậy sao ? DW Hotel”_ JR lạnh lùng nói

“Được... anh chờ tôi, tôi sẽ đến liền”_ cô gái cúp máy rồi nhanh chóng thay đồ đến khách sạn DW.

JR nghe máy xong vứt nó sang một bên rồi bước vào phòng tắm. Một lúc sau có một thanh niên đẹp giai đến phòng JR

“Thiếu gia... cậu chuẩn bị xong rồi chứ”_ chàng thanh niên nói

“Cậu là.. ?”_ JR hỏi

“Tôi là trợ lí của cô chủ. Cô chủ kêu tôi đến dẫn cậu đi tham quan một vài nơi và sẽ đến đảo JEJU vào ngày mai”_ thanh niên nói

“Name ?”_ JR lạnh lùng hỏi

“Cậu cứ gọi tôi là Joe được rồi”_ Joe nói

“Được rồi ,tôi muốn đi mua sắm”_ JR nói

“Vậy thiếu gia chuẩn bị đi, tôi đợi cậu ở trước cửa khách sạn”_ Joe nói rồi bước đi. Nhanh chóng JR chạy vào lấy cái áo khoác rồi biến mất.

JR đi trong khách sạn khiến các cô gái đứng im nhìn, tranh thủ chụp một vài tấm hình nữa chứ. Nhân viên ở đây biết JR là thiếu gia cũng như giám đốc của DW nên cố gắng giữ hình tượng

“Anh ấy đẹp trai quá”

“Dễ thương qtqd luôn”

Cô gái đã đến trước cửa khách sạn thấy JR đi ra liền kêu nhưng có vẻ tiếng ồn ở đây quá lớn khiến JR không thể nghe thấy. Cô gái chạy theo JR ra tới chỗ xe

“Lái đi”_ JR ra lệnh. Joe đang định lái xe thì cô gái chạy lại đập cửa. JR mở cửa ra

“Cô là ai?”_ Jr hỏi

“Tôi đến để lấy điện thoại”_ cô gái thở dốc nói

“Điện thoại sao? Tôi không mang theo”_ JR nhìn

“Anh có thể về lấy cho tôi được không?”_ cô gái nói

“Tầng vip 12. Cô tự lên lấy đi”_ JR nói xong đóng cánh cửa lại. Joe hiểu ý nên lái xe đi. Cô gái dễ thương đó không ngờ có người lại cư xử như vậy “Cái đồ thô lỗ”. cô gái ấy bước vào khách sạn.

Tại trung tâm mua sắm Lotte . Một chàng trai bước ra từ chiếc xe Limous khiến các cô gái ngỡ ngàng. Chàng trai lấy cái kính mát ra đeo vào, tay đút vào túi quần rồi bước đi. Joe thì đi theo sau JR. JR đi khắp Lotte chẳng thấy có gì mới nên quyết định đến khu đồ ăn. 1 tiếng sau JR bước ra với hai xe chở hàng đồ ăn vặt. Joe phụ JR kéo một xe

“Anh mua hết nhiều đây sao?”_ nhân viên bán hàng ngỡ ngàng

“Tính tiền”_ JR đưa cho nhân viên cái card

...

“Cám ơn quý khách. Do quý khách mua nhiều nên chúng tôi sẽ giao tận nhà”_ nhân viên nói

“vậy sao. Gửi đến địa chỉ này đi”_ JR đưa cái card của khách sạn DW rồi bước đi cùng với Joe.

“Cậu muốn đi đâu nữa không?”_ Joe hỏi

“Tới bar Black đi”_ JR nói

“Black sao?”_ Joe ngạc nhiên hỏi

“Ừ... anh nghe nói ở Hàn có bar Black rất nổi tiếng”_ JR nói

“được... anh muốn đến đó bằng motor chứ”_ Joe hỏi

“Motor sao? Ý kiến hay đó”_ JR nói

Hai chiếc motor đời mới nhất đậu trước trung tâm mua sắm Lotte. Ai cũng nhìn hai chiếc xe siêu sao này mà ngưỡng mộ đặc biệt còn ngạc nhiên hơn khi người sở hữu chiếc xe là hai chàng trai đẹp như các ngôi sao. Phóng cái vèo trong làn gió, để lại sau là những hạt cát bay.

Quay lại với nó nha

Hắn cùng với nó đến một ngôi nhà làm bằng gỗ có tên là PINK.

“Nhà này của anh sao?”_ nó thắc mắc hỏi

“Không... đây là căn nhà của chị Jacky”_ hắn nói

“Jacky sao?”_ nó hỏi

“Jacky là chị của tôi”_ hắn nói

“Vậy sao. Nhìn cũng đẹp đó”_ nó nhìn xung quanh

“Vào thôi”_ hắn nhún mật khẩu, nó bước vào

“Nhà này không có ai sao?”_ nó thắc mắc nhìn xung quanh

“Không... thỉnh thoảng chị ấy mới tới.. cứ cuối tuần có người đến dọn dẹp một lần”_ hắn nói

“Cũng sạch đó.”_ nó đi xung quanh

“Đây là phòng của em”_ hắn mở cửa một căn phòng cho nó. Nó nhìn xung quanh căn phòng “Nhỏ quá”_ nó nói

“Căn này mà nhỏ sao. Có thể ở được 5 người luôn đó”_ hắn nói

“Lầu ở đâu”_ nó hỏi

Hắn chỉ cái cầu thang kế bên. Nó bước lên

“Tôi muốn ở đây”_ nó chỉ vào cái phòng trên lầu 2

“Phòng đó là của chị Jacky mà. Chị ấy ghét ai đụng vào phòng của chị ấy lắm”_ hắn nói

“Vậy thì phòng này”_ nó mở cửa phòng ra, bước vào

“Hay thiệt... màu trắng xám sao?”_ nó nói

“đây là phòng của anh”_ hấn nói

“VẬY thì ở phòng này thôi. Anh có thể lấy đồ chị anh cho tôi mặc được chứ”_ nó nói

“Được nhưng...”_ hấn ấp úng

“Nhưng gì chứ. Tôi nóng rồi anh lấy đồ cho tôi lẹ lên”_ nó nói.

‘Em nói sao chứ’_ hấn hỏi nó lần nữa

‘Tôi kêu anh lấy đồ cho tôi’_ nó nói

‘Ồ, để tôi đi lấy’_ hấn bước ra khỏi phòng

Sang phòng chị hai, hấn mở tủ quần áo ra

‘Toàn là đồ gì không vậy trời..’_ hấn nhìn sơ qua tủ đồ của chị hai, nào là đồ hở hang, đồ rách. Hấn tìm kiếm khắp nơi mới thấy được bộ đồ ngủ tử tế nên đem ra cho nó

‘Anh làm gì mà lâu vậy ? Ngủ trong đó luôn sao ?’_ nó nhìn hấn đang đi lại

‘Đồ nè, cô tắm đi. Tôi xuống phòng dưới tắm’_ hấn đưa quần áo cho nó

‘Tùy anh thôi’_ nó cầm lấy bộ quần áo rồi đi vào phòng tắm. Hấn nhìn nó rồi cũng lấy đồ đi xuống dưới.

Tại Hàn quốc. JR đang ở trong quán bar. Anh ta uống rất nhiều nhưng vẫn còn tỉnh táo lắm

‘Cậu uống say rồi để tôi đưa anh về’_ Joe nói

‘Được, chúng ta về thôi’_ anh ta nói

Joe đưa JR về đến trước cửa khách sạn , JR tự đi lên phòng nhưng chưa vào được phòng đã có một cô gái đứng đợi ở đó

‘Nè... anh trả điện thoại cho tôi’_ cô gái tức giận nói

‘Cô là ai ?’_ JR hỏi

‘Anh quên tôi rồi sao ?’_ cô gái chống nặng nói

‘À... nhìn cô rất quen đó’_ JR nhìn cô đó nói

‘Quen gì mà quen chứ... anh trả lại điện thoại cho tôi’_ cô gái tức giận nói

‘Cô muốn lấy sao, vô đi’_ JR đẩy cô gái tránh trước cửa ra rồi mở cửa bước vào. Cô gái bị té xuống sàn tức giận mắng ‘Anh là người gì?’, ‘Cô có vào không, bà chị’_ JR nhìn tra ngoài

‘Bà chị, tôi là bà chị sao ?’_ cô gái tức giận

‘Bà chị vào thôi’_ JR nói . Cô gái đứng dậy bước vào ‘Nè, tôi chỉ mới 19 tuổi thôi đó’_ cô gái tức giận nói

‘VẬY sao. Còn tôi chỉ mới 17 tuổi thôi đó. Không gọi bà chị thì là gì ?’_ JR nói

‘Cậu nhỏ tuổi hơn tôi sao. Nhìn không giống chút nào ?’_ cô gái nghi ngờ

‘Đừng có nghi ngờ bà chị. Tôi mới học lớp 11 à’_ JR nói

‘VẬY sao ? Mà thôi cậu nhóc trả điện thoại cho tôi đi’_ cô gái nói

‘Cậu nhóc sao ?’_ JR nói

‘Đúng đó, cậu gọi tôi bà chị thì tôi gọi cậu là cậu nhóc’_ cô gái cười

‘VẬY sao’_ JR cười, đi đến ghế sofa cầm một chiếc điện thoại lên

‘Đây là của cô sao ?’_ JR hỏi

‘Đúng vậy, anh trả lại cho tôi đi’_ cô gái nói

‘Trả lại sao ? Tôi không trả’_ JR nói

‘Tại sao chứ’__ cô gái nói

‘Không thích thì không trả thôi’__ JR nói

‘Làm sao cậu mới trả chứ, cậu nhóc’__ cô gái hỏi

‘Ngày mai tôi sẽ đi đảo JEJU. Đây là lần đầu tiên đến nên muốn đi thăm quan. Cô giúp tôi được chứ’__ JR nói

‘Lần đầu tiên sao ? Vậy sao anh biết nói tiếng Hàn’__ cô gái thắc mắc

‘Tôi là thiên tài mà sao không biết được chứ’__ Jr nói

‘Nếu tôi đi thì anh trả lại cho tôi chứ’__ cô gái nói

‘OK’__ JR nói

‘Được. Vậy khi nào đi’__ cô gái nói

‘Sáng mai’__ Jr nói

‘OK. Sáng mai tôi sẽ rời sớm’__ cô gái nói rồi bước ra ngoài, trong đầu nghĩ ‘Nếu trong đó không có cái quan trọng thì tôi sẽ cho anh luôn cái d9ie56n5 thoại chứ không cần phải năn nỉ anh trả lại đâu. Đồ đáng ghét’

Sáng sớm, một cô gái xinh đẹp với cái kính đen, quần jeans bó sát người, cái áo vôn hồng nhạt, trên vai đeo một cái ba lô. Ai cũng nhìn cô.

‘Cô đến sớm hơn tôi nghĩ đó’__ JR nói

‘Đây là ai ?’__ cô gái chỉ người đứng bên cạnh Jr

‘Đây là Joe. Người sẽ trở chúng ta đi’__ JR nói

‘Chào cô. Tôi là Joe’__ Joe giơ tay ra

Cô bắt tay với Joe ‘Tôi là Ji Eun ’

‘Tên cô thật đẹp’__ Joe nói

‘Đẹp gì chứ’__ Jr nói

‘Chúng ta đi được rồi chứ’__ cô hỏi

‘Tức nhiên rồi’__ Joe nói

JR đi đầu tiên, Cô và Joe vừa đi vừa nói chuyện khiến ai đó khó chịu.

....

‘Nè...anh nấu món gì đấy’__ nó đi xuống bếp

‘Dưa chuột’__ hấn lạnh lùng nói

‘Có món dưa chuột nữa sao ?’__ nó hỏi

‘Dưa chuột muối là món tôi rất like. Nếu ăn nó với cơm thì còn gì bằng’__ hấn nói

‘Anh thích món đó vậy tôi đổi tên cho anh là dưa chuột muối chắc sẽ hay lắm’__ nó cười còn hấn thì tức giận. Lúc sau nó thấy chỉ có mình cười thôi cũng im ‘Sao mình lại cười với hấn ta chứ’__ nó suy nghĩ

‘Hay lắm sao mà em cười’__ hấn nói

‘Dưa chuột muối. Cái tên cũng hay lắm mà’__ nó nói

‘Vậy tôi cũng đặt cho em cái tên gì mới được’__ hấn nói

‘Tôi đói bụng rồi. Anh nấu món gì cho tôi ăn đi’__ nó nói

‘Món này em không ăn sao ?’__ hấn hỏi

‘Tôi bị dị ứng với nó’__ nó nói

‘Dị ứng... em ăn không được món này sao’__ hấn hỏi

‘Đúng vậy’__ nó nói

‘Được rồi, để anh nấu món khác vậy’__ hấn đi lại tủ lạnh kiểm đồ ăn. Nó thì cười ‘Đồ ngốc... anh tin sao?’.

Trong lúc hấn đi làm món khác thì nó lại món dưa chuột muối của hấn ăn gần hết. Đến lúc hấn lại thì

‘Em bị dị ứng với nó mà?’__hấn bắt ngờ

‘Anh tin sao’__ nó cười

‘Em nói dối’__ hấn nói

‘Ai bảo anh tin. Giờ món đó anh ăn đi. Tôi đi đây’__ nó tạm biệt hấn rồi ra ngoài phòng khách. Mở ti vi lên xem. Hấn thì nhìn món hấn thích nhất bị nó ăn hết ‘Vậy mà còn kêu tôi là dưa chuột muối em cũng vậy đó. Cầm dưa lên, một mình ăn món mì trứng, nghĩ cũng tội hấn thiệt.

19. Chương 19: Đồ Đáng Ghét... Dưa Chuột Muối...

‘Em nói sao chứ’__ hấn hỏi nó lần nữa

‘Tôi kêu anh lấy đồ cho tôi’__ nó nói

‘Ồ, để tôi đi lấy’__ hấn bước ra khỏi phòng

Sang phòng chị hai, hấn mở tủ quần áo ra

‘Toàn là đồ gì không vậy trời..’__ hấn nhìn sơ qua tủ đồ của chị hai, nào là đồ hở hang, đồ rách. Hấn tìm kiếm khắp nơi mới thấy được bộ đồ ngủ tử tế nên đem ra cho nó

‘Anh làm gì mà lâu vậy? Ngủ trong đó luôn sao?’__ nó nhìn hấn đang đi lại

‘Đồ nè, cô tắm đi. Tôi xuống phòng dưới tắm’__ hấn đưa quần áo cho nó

‘Tùy anh thôi’__ nó cầm lấy bộ quần áo rồi đi vào phòng tắm. Hấn nhìn nó rồi cũng lấy đồ đi xuống dưới.

Tại Hàn quốc. JR đang ở trong quán bar. Anh ta uống rất nhiều nhưng vẫn còn tỉnh táo lắm

‘Cậu uống say rồi để tôi đưa anh về’__ Joe nói

‘Được, chúng ta về thôi’__ anh ta nói

Joe đưa JR về đến trước cửa khách sạn, JR tự đi lên phòng nhưng chưa vào được phòng đã có một cô gái đứng đợi ở đó

‘Nè... anh trả điện thoại cho tôi’__ cô gái tức giận nói

‘Cô là ai?’__ JR hỏi

‘Anh quên tôi rồi sao?’__ cô gái chống nặng nói

‘À... nhìn cô rất quen đó’__ JR nhìn cô đó nói

‘Quen gì mà quen chứ... anh trả lại điện thoại cho tôi’__ cô gái tức giận nói

‘Cô muốn lấy sao, vô đi’__ JR đẩy cô gái tránh trước cửa ra rồi mở cửa bước vào. Cô gái bị té xuống sàn tức giận mắng ‘Anh là người gì?’, ‘Cô có vào không, bà chị’__ JR nhìn tra ngoài

‘Bà chị, tôi là bà chị sao?’__ cô gái tức giận

‘Bà chị vào thôi’__ JR nói. Cô gái đứng dậy bước vào ‘Nè, tôi chỉ mới 19 tuổi thôi đó’__ cô gái tức giận nói

‘Vậy sao. Còn tôi chỉ mới 17 tuổi thôi đó. Không gọi bà chị thì là gì?’__ JR nói

‘Cậu nhỏ tuổi hơn tôi sao. Nhìn không giống chút nào?’__ cô gái nghi ngờ

‘Đừng có nghi ngờ bà chị. Tôi mới học lớp 11 à’__ JR nói
 ‘Vậy sao ? Mà thôi cậu nhóc trả điện thoại cho tôi đi’__ cô gái nói
 ‘Cậu nhóc sao ?’__ JR nói
 ‘Đúng đó, cậu gọi tôi bà chị thì tôi gọi cậu là cậu nhóc’__ cô gái cười
 ‘Vậy sao’__ JR cười, đi đến ghế sofa cầm một chiếc điện thoại lên
 ‘Đây là của cô sao ?’__ JR hỏi
 ‘Đúng vậy, anh trả lại cho tôi đi’__ cô gái nói
 ‘Trả lại sao ? Tôi không trả’__ JR nói
 ‘Tại sao chứ’__ cô gái nói
 ‘Không thích thì không trả thôi’__ JR nói
 ‘Làm sao cậu mới trả chứ, cậu nhóc’__ cô gái hỏi
 ‘Ngày mai tôi sẽ đi đảo JEJU. Đây là lần đầu tiên đến nên muốn đi thăm quan. Cô giúp tôi được chứ’__ JR nói
 ‘Lần đầu tiên sao ? Vậy sao anh biết nói tiếng Hàn’__ cô gái thắc mắc
 ‘Tôi là thiên tài mà sao không biết được chứ’__ Jr nói
 ‘Nếu tôi đi thì anh trả lại cho tôi chứ’__ cô gái nói
 ‘OK’__ JR nói
 ‘Được. Vậy khi nào đi’__ cô gái nói
 ‘Sáng mai’__ Jr nói
 ‘OK. Sáng mai tôi sẽ rời sớm’__ cô gái nói rồi bước ra ngoài, trong đầu nghĩ ‘Nếu trong đó không có cái quan trọng thì tôi sẽ cho anh luôn cái d9ie56n5 thoại chứ không cần phải năn nỉ anh trả lại đâu. Đồ đáng ghét’
 Sáng sớm, một cô gái xinh đẹp với cái kính đen, quần jeans bó sát người, cái áo vôn hồng nhạt, trên vai đeo một cái ba lô. Ai cũng nhìn cô.
 ‘Cô đến sớm hơn tôi nghĩ đó’__ JR nói
 ‘Đây là ai ?’__ cô gái chỉ người đứng bên cạnh Jr
 ‘Đây là Joe. Người sẽ trở chúng ta đi’__ JR nói
 ‘Chào cô. Tôi là Joe’__ Joe giơ tay ra
 Cô bắt tay với Joe ‘Tôi là Ji Eun ’
 ‘Tên cô thật đẹp’__ Joe nói
 ‘Đẹp gì chứ’__ Jr nói
 ‘Chúng ta đi được rồi chứ’__ cô hỏi
 ‘Tức nhiên rồi’__ Joe nói
 JR đi đầu tiên, Cô và Joe vừa đi vừa nói chuyện khiến ai đó khó chịu.

 ‘Nè...anh nấu món gì đấy’__ nó đi xuống bếp
 ‘Dưa chuột’__ hấn lạnh lùng nói
 ‘Có món dưa chuột nữa sao ?’__ nó hỏi

‘Dưa chuột muối là món tôi rất like. Nếu ăn nó với cơm thì còn gì bằng’__ hấn nói

‘Anh thích món đó vậy tôi đổi tên cho anh là dưa chuột muối chắc sẽ hay lắm’__ nó cười còn hấn thì tức giận. Lúc sau nó thấy chỉ có mình cười thôi cũng im ‘Sao mình lại cười với hấn ta chứ’__ nó suy nghĩ

‘Hay lắm sao mà em cười’__ hấn nói

‘Dưa chuột muối. Cái tên cũng hay lắm mà’__ nó nói

‘Vậy tôi cũng đặt cho em cái tên gì mới được’__ hấn nói

‘Tôi đói bụng rồi. Anh nấu món gì cho tôi ăn đi’__ nó nói

‘Món này em không ăn sao?’__ hấn hỏi

‘Tôi bị dị ứng với nó’__ nó nói

‘Dị ứng... em ăn không được món này sao’__ hấn hỏi

‘Đúng vậy’__ nó nói

‘Được rồi, để anh nấu món khác vậy’__ hấn đi lại tủ lạnh kiểm đồ ăn. Nó thì cười ‘Đồ ngốc... anh tin sao?’.

Trong lúc hấn đi làm món khác thì nó lại món dưa chuột muối của hấn ăn gần hết. Đến lúc hấn lại thì

‘Em bị dị ứng với nó mà?’__hấn bắt ngờ

‘Anh tin sao’__ nó cười

‘Em nói dối’__ hấn nói

‘Ai bảo anh tin. Giờ món đó anh ăn đi. Tôi đi đây’__ nó tạm biệt hấn rồi ra ngoài phòng khách. Mở ti vi lên xem. Hấn thì nhìn món hấn thích nhất bị nó ăn hết ‘Vậy mà còn kêu tôi là dưa chuột muối em cũng vậy đó. Cầm đũa lên, một mình ăn món mì trứng, nghĩ cũng tội hấn thiệt.

20. Chương 20: Kết Thúc Và Khởi Đầu

‘Ba mẹ, con zè rồi?’__ nó từ ngoài đi vào

‘Con về rồi sao? Ngồi xuống đi’__ ba nó nhẹ nhàng nói

‘Có chuyện gì sao? Con còn phải đến trường’__ nó ngồi xuống

‘Con bình tĩnh nghe mẹ nói. Gia đình chúng ta bị phá sản rồi?’__ mẹ nó nói

‘Mẹ gạt con’__ nó không tin

‘Đó chính là sự thật. Chúng ta bị mất tất cả dữ liệu và tiền trong ngân hàng chỉ trong vòng 1 đêm’__ mẹ nó nói

‘Vậy mẹ đã cho người điều tra chưa? Mẹ là nữ hoàng mà’__ nó nói

‘Ta xin lỗi con nhưng ta đã giao lại chức nữ hoàng cho vợ của anh ta rồi.. mẹ không muốn vì gia đình ta mà ảnh hưởng đến gia tộc Cristina’__ mẹ nó nói

‘Vậy còn pa... mẹ không nghĩ cho pa sao?’__ nó tức giận

‘Đối với mẹ pa con quan trọng nhưng gia tộc Cristina cũng quan trọng... thế giới ngầm là một phần của Cristina... nó cần phải có thủ lĩnh thuộc gia tộc’__ mẹ nó nói

‘Con không muốn nghe nữa. Con lên phòng thay đồ đi học đây’__ nó đi thẳng lên phòng

‘Em có tàn nhẫn với con quá không?’__ ba nó nhìn mẹ nó nói

‘Con bé nó rất mạnh mẽ chúng ta không cần phải giấu con bé. Anh hãy cố gắng giữ Dream World đi đừng lo cho Dream.’__ mẹ nó nói

“Em biết ai làm phải không?”

“Không...”

...

“Hôm nay sao JJ buồn thế”_ Wendy nói với Kun

Nó từ khi vô lớp như người mất hồn... mọi người gọi nó đều bỏ ngoài tai.

“Em làm sao vậy?”_ BJ quay lại hỏi

Nó đứng dậy “I Zac em có chuyện muốn nói”_ nó quay xuống nhìn I Zac

“Có chuyện gì sao?”_ I Zac nhìn nó

“Đi theo em”_ nó bước đi. Hắn thì ngơ, rõ ràng nó với hắn đêm qua rất vui sao hôm nay nó lạnh lùng thế.

“Em biết JJ có chuyện gì không?”_ Kun hỏi Wendy

“Em không biết”

...

“Em bị sao vậy?”_ hắn tức giận

“Tôi sao kệ tôi”_ nó nói

“Em kiếm I Zac làm gì vậy?”_ hắn tức giận

“Anh biết không, tôi không hề thích anh... người tôi yêu là I Zac”_ nó nhìn hắn

“Em nói dối. Không phải chúng ta đã rất vui sao?”_ hắn nhìn nó

“Đó chỉ là giả dối. Như thanh mai trúc mã của anh nói tôi chỉ lợi dụng anh mà thôi »_ nó nói

“Không... không phải”_ hắn nói

“Tin hay không thì tùy”_ nó nói

“Vậy sao em không lừa dối tôi tiếp đi”_ hắn nói

“Tôi hết vui với anh rồi”_ nó nhìn hắn rồi đi

Nhưng hắn kéo tay nó lại “Em nói dối phải không”. Nó quay lại tát hắn “Vậy anh tin rồi chứ”_ nó buông tay hắn ra đi vào lớp học

Tan trường nó một mạch đi về nhà, trong căn phòng khách một cuộc nói chuyện toàn mùi thuốc súng

“Mẹ, con sẽ đi Mỹ cùng với I Zac”_ nó nói

“Mỹ... con với I Zac chia tay rồi mà”_ mẹ nó nói

“Con sẽ qua đó để du học một thời gian... ba mẹ hãy về Anh sống đi”_ nó nói

“Nhưng...”_ ba nó áp úng

“Ba mẹ hãy tuyên bố Dream và Dram World phá sản đi đừng chống cự nữa. Đây là thẻ của con nó có thể giúp ba mẹ sống suốt đời ở Anh... nhà ở Anh con chưa hề bán nên ba mẹ hãy về đó sống đi. Ba mẹ hãy ở đó đợi con trở về”_ nó nói

“Con muốn làm gì?”_ ba nó hỏi

“Con sẽ làm lại từ đầu... con cũng sẽ giao lại các bar cho Alex đồng thời Alex sẽ là bang chủ mới của Devils”_ nó nói

“Con chắc chứ”_ mẹ nó nói

“Chúng ta chỉ mất công ty và thế giới ngầm thôi. Ba mẹ cũng có tiền tiết kiệm mà... ba mẹ sẽ sống tốt ở Anh thôi. BA hãy giúp anh JR hoàn thành tốt sản phẩm lần này”_ nó nói

“Dream World phá sản thì không thể nào tung sản phẩm”_ ba nó nói

“Không... anh hai có một công ty ở Thụy Sĩ về ngành khách sạn”_ nó nói

“sao con biết?”_ ba nó hỏi

“Ba hãy giúp anh hai... sản phẩm ra mắt sẽ lấy tên khách sạn đó nên ba hãy giúp anh. Con đã nói cho anh JR nghe hết mọi chuyện và anh cũng đã đồng ý. Ngày mai con sẽ cùng I Zac đi Mỹ. Sau khi con đi ba mẹ hãy tuyên bố chúng ta phá sản và về Anh sống. Hãy nhớ nhất định phải đợi con trở về”_ nó nhấn mạnh

“On phải cẩn thận đó”_ mẹ nó nói

Ngày hôm sau nó cùng I Zac lên sân bay qua Mỹ. Hai tiếng sau sau khi nó đi các trang báo đều công bố “Dream và Dream World chính thức phá sản”. Wendy, Kun và BJ rất lo cho nó đi tìm nó... đến nhà nó thì nghe ba mẹ nó nói lại là nó đã qua Mỹ. BJ rất đau lòng vì nó đã bỏ hấn mà đi

“Theo thông tin chúng tôi nhận được chuyến máy bay từ Pháp tới Mỹ đã bị nổ ở biển. Đã tìm thấy xác một cô gái trẻ trên chuyến bay đó xác nhận là Royal Frances tiểu thư của dream World vừa phá sản và một chàng trai chúng tôi chưa xác nhận danh tính.

“JJ, không phải cậu phải không?”_ Wendy khóc

“Wendy em đừng khóc nữa”_ Kun an ủi Wendy

Lúc này tại Hàn Quốc

“Nè, sao anh trả điện thoại cho tôi. Không phải anh nói tôi phải đi chơi với anh sao?”_ cô gái nói

“Tôi trả cho cô mà cô không lấy sao”_ JR nói

“anh làm sao vậy. Sau khi nghe tin trên truyền hình thái độ anh thay đổi là sao?”_ cô gái nói

“Tôi phải về ngay”_ Jr nói xong nhấc điện thoại lên “Chuẩn bị chuyến đi Paris sớm nhất”

“Anh về Paris sao?”_ cô gái nói

“Không phải chuyện của cô. Cô nên về đi”_ Jr nói xong đi lên lầu

....

“Em đừng khóc nữa Jan”_ Kan an ủi mẹ nó

“Con bé sao lại bị tai nạn chứ. Nó nói sẽ trở về mà”_ Jan nói

“Con bé không muốn thấy em như vậy đâu”_ Kan nói

“Con bé còn chưa trở thành một nhà thiết kế tài ba mà. JJ từng hứa sẽ giúp em thực hiện ước mơ mà”_ Jan nói

“Em đừng khóc nữa hãy để con ra đi an lòng”_ Kan nói

“JJ... em hứa sẽ làm bạn gái tôi mà”_ BJ đứng trước mộ nó nói

“JJ... sao mày ra đi nhanh vậy”_ Wendy

“Wendy... BJ hãy để JJ ra đi thanh thản đi... JJ sẽ buồn nếu thấy mọi người thế này đó”_ Kun an ủi

BJ tặng nó một bông hoa hồng trắng rồi ra đi. Ngày nào BJ cũng uống say, hấn khóc rất nhiều. Những hình ảnh của nó luôn hiện về

“Nè... anh thấy bộ phim đó hay chứ”_ nó nhìn BJ

“Cũng được đó...”_ BJ nhìn nó

“anh biết không cô gái trong đây không hề biết rằng vệ sĩ của giám đốc lại chính là giám đốc”_ nó nói

“Bộ phim rất cảm động”_ hấn nói

“Tại sao anh lại đi học lại”_ nó nhìn hấn

“Papa ép”__ hấn lạnh lùng nói

“Why?”__ nó hỏi

“Pa vì muốn anh nghỉ ngơi nên bắt anh đi học lại high school”__ hấn nói

“Anh không đi làm”__ nó hỏi

“Có nhưng chỉ điều hành ở nhà”__ hấn nói

“thật giống”__ nó nói

“Giống gì vậy”__ hấn hỏi

“À không”__ nó lắc đầu

“Chúng ta ra ngoài hóng gió đi”__ hấn nói

“Cũng được đó”__ nó đứng dậy đi ra ngoài, hấn cũng đi theo nó

“Mát thiệt”__ nó nói

“Sao hôm nay nhiều thiệt”__ hấn đi lại gần nó, nắm lấy bàn tay nó. Nó ngẩn ngơ nhưng cũng kịp bình tĩnh lại, nó ,mặc hấn nắm tay mà không hề buông ra. Nó cảm thấy bàn tay ấm áp. “Mình đang làm sao vậy”__ nó nghĩ

“Em biết không mỗi ngôi sao tượng trưng ột người trên thế gian. Nó sẽ lấp lánh hoặc tối đi theo từng ngày ma không ai biết được ngôi sao đó chính là ngôi sao họ đã nhìn ngày hôm kia hoặc hôm trước”__ hấn nói

“Anh biết không sao như là người bạn vậy... khi anh buồn anh có thể tâm sự với nó... có thể lấy nó để trút giận. Nó luôn im lặng không hề phản đối”__ nó nói

“Em cũng hay ngắm sao sao?”__ hấn nhìn nó

“Đã một thời là do”__ nói tới đây ấp úng

“Là do gì?”__ hấn hỏi

“Không có gì”__ nó nói

Những kỉ niệm luôn trong đầu hấn. Từng ngày... từng ngày hấn lúc nào cũng sau xin.. ai khuyên cũng không được

“Anh làm sao thế. JJ đã đi rồi anh uống rượu có ích gì không?”__ sara s9i lại chỗ hấn

“Cô đi đi”__ hấn nói

“Anh đừng như thế nữa. Anh say có thể cứu JJ trở lại thế gian này chứ. Em yêu anh mà... anh quan tâm em một ít được không”__ Sara nắm tay hấn

“Cô buông tôi ra”__ hấn đẩy tay cô ta ra

“Được rồi anh uống thì cứ uống đi. Ngày mai anh phải về Lon Don cùng em”__ Sara tức giận bước đi

“JJ... sao em lại bỏ anh chứ”__ hấn khóc

1 năm sau

“chủ tịch”__ mọi người chào

“Tôi xin giới thiệu với mọi người vị chủ tịch mới của King Dom là Ben Jamin William”__ chủ tịch nói

“Chào mọi người, tôi là BJ mà mọi người đã biết”__ hấn chào

“Từ này King Dom sẽ cho BJ đảm nhiệm”__ chủ tịch nói

“Mong mọi người giúp đỡ”__ hấn nói

....

“Anh BJ, em đến rồi”

“Sara...em không làm việc sao?”_ hấn nói

“Em nhớ anh nên qua thăm anh”_ nhỏ ta nói

“Em nên đến phòng thiết kế đi. Anh muốn em lấy được hợp đồng mới của Livex”_ hấn nói

“Livex là một tập đoàn khá nổi tiếng về thiết kế. Những mẫu ở đây được khắp nơi ưa chuộng. Chúng ta muốn hợp tác với họ thì rất khó”_ nhỏ ta nói

“Vậy anh mới muốn em làm”_ BJ nói

“OK... em sẽ tìm hiểu”_ Sara nói

....

“Chủ tịch JR, sản phẩm sữa chua đang rất bán chạy... ai cũng khen phần bao bì”

“Tốt rồi”_ JR nói

“Chúng ta có nên đẩy mạnh sản phẩm không?”_ quản lí nói

“Chúng ta sẽ đưa sản phẩm vào trong nhà hàng và khách sạn. Tôi có việc phải về Lon Don một chuyến nên mọi việc ở đây giao ọi người”_ JR nói

“Chủ tịch cứ yên tâm”_ giám đốc nói

“Chúng ta sẽ hợp tác với King Dom về khâu khách sạn nên mọi người hãy chuẩn bị hợp đồng đi”_ Jr nói

“Dạ”

“Buổi họp kết thúc”

...

“Jr quản lí mọi việc rất tốt”_ Kan khen

“Thằng bé giỏi thiệt”_ Jan nói

“JR sẽ về thăm chúng ta đó”_ Kan nói

“Vậy tốt rồi. Cũng sắp tới sinh nhật của con bé rồi”_ Jan nói

“Em đừng buồn nữa. Con bé sẽ vui nếu chúng ta làm sinh nhật cho con bé. JJ sẽ vui hơn nếu thấy cả gia đình cùng nhau chúc mừng sinh nhật đó”_ kan nói

...

“Happy birthday to you. HPBD to you. HPBD to you HPBD to u”

“Em vẫn khỏe chứ JJ”_ BJ nhìn hình của nó

“Con nhất định phải sống tốt đó”_ mẹ nó nhìn nó

“Em gái anh có nhớ anh không”_ JR nói

“Cậu không được quên mình đó”_ Wendy

“Em giữ sức khỏe nha”_ Kun

Nó đã ra đi nhưng ai cũng nhớ về nó. Hấn tuy bên cạnh Sara nhưng lúc nào cũng nhớ nó. Nếu lúc đó hấn chịu đi tìm nó... nghe nó chia sẻ và ngăn không cho nó đi Mĩ thì nó lẽ nó đã không bị tai nạn.. “Anh yêu em, JJ”_ hấn nghĩ.

Cuộc đời như dòng nước chảy không ai biết được tương lai... sống hôm nay không ai biết được ngày mai sẽ ra sao. Đồng hồ vẫn chạy không bao giờ dừng. Từng giây từng phút hãy sống cho tốt nhất mọi người. Đừng làm gì để nuối tiếc cả đời. Kết thúc nhưng sẽ là một bắt đầu mới. Đừng bao giờ bỏ cuộc.

21. Chương 21: Buổi Tiệc Đính Hôn (1)

“Ba, ông”_ nó ngại ngùng nói, từ hồi đó đến giờ nó chưa bao giờ mặc đến váy dạ hội hay đầm, sở thích của nó chỉ có quần jeans, không ngờ nó vì sự tự do mà phải mặc những bộ đồ như thế này. Ba và ông của nó nhìn chăm chăm “Đẹp lắm”.

“Nếu vậy con quyết định từ nay con sẽ là một tiểu thư chính hiệu, con quyết định rồi con sẽ giao mọi việc trong thế giới ngầm lại cho anh hai, con sẽ qua Anh làm việc”_ nó hùng hồn nói. “Con là sát thủ giỏi nhất của thế giới ngầm... ta định sẽ giao mọi việc lại cho con rồi mà”_ ba nó nhìn nó. “Con biết nhưng con đã nói rồi con muốn là một chủ tịch thực sự của Livex Group (tập đoàn Livex)”_ nó nhìn thẳng vào ba nó. “Con muốn vậy cũng được nhưng con có chắc điều mình làm chưa”. “Con chắc rồi... con đã ở Mĩ nhiều năm rồi đến lúc con nên tìm ra sự thật”_ nó nói. “Ta sẽ cho quản lí Lay và Kai đi chung với con, họ sẽ bảo vệ con”.

Chiếc xe dừng trước một khách sạn nổi tiếng. Báo chí tập chung rất đông đúc. Nó bước xuống xe trong sự admire của mọi người “Who?”. Nó nhìn mọi người xung quanh, thay vì lúc này họ sẽ chụp hình nhưng lại đứng im như bức tượng gỗ, không hề nhúc nhích. Nó sợ mình bị dính gì trên mặt hay chiếc váy bị rách nên ngó sang papa và ông nội nhưng cũng nhận được nụ cười từ họ. Ba khoách tay nó bước đi trên thảm đỏ. Nó đi chậm rãi vì sợ té hay dáng đi không đẹp nhưng nó không biết rằng mọi người nhìn nó bằng ánh mắt ngưỡng mộ... chú ý theo dõi từng cử động nhỏ của nó... trông nó như thiên sứ vậy.

“Ba à... sao họ nhìn con dữ vậy”_ nó thì thầm với papa. Papa nhìn nó mỉm cười “Con gái ba đẹp quá đó ma”. Nó không nói gì chú ý người đang đứng trước đó. Nó dừng lại “Con sao vậy”_ papa nhìn nó lo lắng hỏi. Nó không nghe thấy tiếng nói vẫn chú ý nhìn người trước mặt. “Con... con sao vậy”_ papa lắc tay nó. Nó nhìn lại ba “À... con không sao”. Lúc này anh hai nó chạy lại “Ba... em sao hai người lại đứng đây” “Em con đang nhìn ai đó”_ papa chỉ vào người thanh niên đang đứng ở trước mặt

“Là anh ấy”_ anh hai nó nói

22. Chương 22: Buổi Tiệc Đính Hôn (2)

“Ba à... con nghĩ ba nên đi tiếp khách đi... bạn bè làm ăn của ba họ đang chờ ba kìa”_ nó quay sang papa nói. Papa nhìn những người nó chỉ... như nó nói họ đang nhìn ông “Vậy con chăm sóc Royal cho tốt nha, con trai”_ papa nhìn anh nó. Gật đầu “Con biết rồi, papa cứ yên tâm”. Đôi khi papa đi xa, nó và anh hai nhìn người trước mặt “Anh Izac, anh JR sao lại ở đây?”_ nó nhìn Izac. “Anh cũng không biết, hôm nay là tiệc đính hôn của K.Will mà”_ Izac nhìn nó ngơ ngác. “Em nghĩ chúng ta nên về thôi”_ nó nói. Anh em nó định quay lưng đi về thì “I Zac sao cậu ở đây”_ K.Will chạy lại chào. “À... mình đang tìm cậu ấy mà K,Will”_ I Zac gật đầu. “Chào anh K.Will”_ nó giơ tay lên vẫy vẫy. “Chào em Royal”_ K.Will ôm nó và trao cho nó nụ hôn bên má (ở nước ngoài họ thường hôn má nhau để chào hỏi đầy nhá). “À anh quên giới thiệu với 2 anh em cậu đây là JR... đối tác bên Thụy Sĩ của mình”_ K.Will nhìn JR. “Chào... mình là JR... Nice to meet u”_ JR mỉm cười nói nhưng vừa nhìn thấy mặt họ “JJ...I Zac”_ Jr bất ngờ thốt lên. “Chào anh JR... rất vui được biết anh”_ nó giơ tay ra định bắt tay với JR. “Em là JJ phải không”_ JR nắm vai nó. “Xin lỗi chắc anh nhận lầm người rồi em là Royal”_ nó nhìn JR. “Còn cậu có phải là I Zac không? Cậu chưa chết sao”_ JR nhìn I Zac. “Xin lỗi chắc cậu nhận lầm người rồi... mình cùng Royal mới từ bên Nga về”_ I Zac nói

“A... anh K.Will à... vợ anh là ai thế... em muốn thấy mặt”_ nó nhìn K.Will. “Cô ấy đang ở trong kia... em và I Zac có thể cùng vào”_ K.Will chỉ vào cầu thang đi lên phòng. “Vậy em cùng anh I Zac lên trước nhé. Bye hai anh”_ nó dắt tay I Zac đi lên lầu. “Sao cậu cứ nhìn Royal ngoài vậy... con bé đẹp lắm phải không?”_ K.Will nói. “À không có gì, cậu có thể ỉnh số điện thoại của con bé được không”_ JR nói “Rất tiếc... sdt

của con bé mình cũng không biết nhưng mình có thể cho cậu sdt của JR nếu cậu cần”_ K.Will nói. “Cảm ơn cậu trước nha”.

“Izac... anh nghĩ xem anh JR có biết chúng ta không?”_ nó vừa đi nói nhỏ với I Zac

“Anh không biết nữa nhưng khi em định về Anh thì họ sẽ tìm hiểu thông tin về em đó... em rất giống JJ”_ I Zac nhìn nó. “Anh giúp em hẹn với anh JR nha... tốt nhất nên tại Livex Hotel... em nghĩ ở đó sẽ an toàn hơn”_ nó nói. (Livex Hotel là thuộc sở hữu của Livex Group nha mọi người). “OK... anh sẽ liên hệ với JR”_ I Zac nhìn nó. “Cảm ơn anh”_ nó nhìn I Zac rồi ôm I Zac. “Chào chị”_ nó nói. “Em là...”_ vợ của K.Will nói. “Em là Royal còn đây là anh em I Zac. Tụi em là bạn thân của anh K.Will”_ nó mỉm cười. Chào anh I Zac... chào em Royal... chị là Nak”_ Nak mỉm cười. “Trông chị rất đẹp đó”_ nó nhìn Nak. “Nhưng chị sao bằng em Royal... em đẹp như thiên thần vậy”_ Nak nhìn nó admire.

“Mọi người nói gì vui vậy”_ K.Will bước vào. “Mình định sẽ cướp dâu đó”_ I Zac nhìn K.Will mỉm cười. “Cậu không sợ Royal ghen à”_ K.Will chọc

P/s: mấy anh chị này thích chọc nhau ghê... nó thay đổi nhiều quá phải không... hiền hơn nhưng có thể sẽ ác hơn đó nhak vì nó là sát thủ mà^^

23. Chương 23: Trở Về Và Xuất Hiện

Cuộc sống đối với nó lúc nào cũng tẻ nhạt... chém giết với nó quá chán rồi nó không muốn tiếp tục nữa... nó sẽ về chấm dứt mọi chuyện ở đó... tìm ra sự thật kẻ đã hãm hại JJ và khiến nó ra nông nổi như thế này

Tại sân bay một đôi tiên đồng ngọc nữ bước ra trông sự ngưỡng mộ của mọi người. Người con trai khoách tay cô gái đi bên cạnh mình, tuy mỗi người một cặp kính đen nhưng không ai là không biết đó là Angela và I Zac, họ là người đã có mặt tham dự buổi kết hôn của thiếu gia K.Will và là phụ dâu, phụ rể cho buổi lễ... ai cũng nhận xét rằng phụ dâu còn đẹp hơn cả cô dâu.

‘Hai người tới rồi sao’_ Jr chạy lại

‘Ừ... cậu đã tìm nhà cho chúng tôi rồi chứ’_ I Zac nói

‘Ừ... ngôi biệt thự ở ngoại ô... camera đã lắp khắp mọi nơi’_ Jr nói

‘Cảm ơn anh hai’_ nó trả lời

‘Em có muốn thăm ba mẹ không JJ’_ JR nói, ‘Hiện giờ em chưa muốn, anh cũng đừng nói em là JJ và cũng đừng gọi em là JJ mà hãy gọi là Angela’_ nó nhìn anh nó nói. ‘OK, giờ chúng ta về nhà thôi’_ Jr kéo tay nó cùng I Zac về.

Căn nhà ngoại ô thật là mát, vườn hoa lại rất rộng có cả vệ sĩ nữa. ‘Cô chủ’_ mọi người đứng hai bên chào nó. ‘Mọi người vất vả rồi’_ nó nói ‘Không có gì đâu, chúng tôi muốn đi theo cô chủ để chăm sóc cho cô mà’_ quản gai nói. ‘Bác cũng sang đây sao’_ nó nhìn bất ngờ. ‘Ông chủ kêu tôi phải bảo vệ con dâu tương lai của ông’_ quản gia nói đùa. ‘Mọi người có phòng hết rồi chứ’_ nó hỏi. ‘Cậu JR đã sắp xếp chỗ của chúng tôi rất thoải mái, ở sau nhà’_ quản gia nói. ‘Cảm ơn anh, JR’_ nó nhìn hai nó. ‘Không sau đâu... anh cũng muốn giúp em mà’_ Jr nói

Nó nhìn qua phòng mình... anh hai rất hiểu rõ sở thích của nó... màu trắng, xám, đen, sự lạnh lùng gò bó, anh còn không quên đặt ảnh của gia đình ở góc bàn nữa nhưng thay vì nó vui khi nhìn thấy bức ảnh mà nó lại lạnh lùng cảm bức ảnh lên nhìn sơ qua rồi cất vào tủ. Có lẽ nó không muốn ai biết nó chính là JJ.

Cốc cốc

‘Em uống nước cam đi’_ I Zac bước vào. Nó nhận lấy nước rồi hỏi ‘Anh JR về rồi chứ’ ‘Anh ấy vừa về rồi... anh ấy nhắn với em là nhớ giữ gìn sức khỏe đó’_ I Zac nhìn nó nói ‘Tí nữa có cuộc họp cổ đông phải không?’_ nó hỏi. ‘Ừ’

Tại Livex Group mọi người ra vào đông đúc

“Mọi người biết chưa chủ tịch của chúng ta sẽ trực tiếp lãnh đạo chúng ta trong thời gian tới đó”. “Không phải chủ tịch chúng ta quản lí ngầm sau phó giám đốc sao”. “Tôi mới nghe tí nữa có cuộc họp ban lãnh đạo, cuộc họp đó sẽ chiếu cho chúng ta coi nữa đó... không biết sẽ là nam hay nữ đây”. “Tôi ước gì sẽ là chủ tịch nam... một thiếu gia chẳng hạn”

“Chào mọi người, hôm nay rất vui vì mọi người đã có mặt ở đây để chào đón chủ tịch của chúng ta. Đáng lẽ đây chỉ là cuộc họp kín nhưng vì chủ tịch muốn tất cả mọi người trong công ty đều tham dự nên hi vọng mọi người sẽ cùng đến hội trường”. Tất cả mọi người đều hướng về phía hội trường mà đi. Họ đều trông ngóng vị chủ tịch của mình.

Trong phòng họp mọi người đều căng thẳng, cánh cửa từ từ mở ra, bất ngờ... nín thở... lo lắng

24. Chương 24: Sự Xuất Hiện Khiến Ai Cũng Phải Sợ Hãi

Tất cả mọi người đều chú ý tiếng bước chân bước vào. Từng bước... từng bước...

“Trời... chỉ là một đứa con nít thôi mà”_ mọi người bàn tán xôn xao. “Chào mọi người, cùng chào đón vị chủ tịch kiêm giám đốc điều hành của chúng ta Agela Rivera”_ tiếng vỗ tay vang lên nhưng lại hỏi chủ tịch của mình đâu, sao không bước ra. “À... chắc mọi người đang bắt ngờ lắm người đứng bên cạnh tôi là chủ tịch của chúng ta”_ phó giám đốc nói. Nó cầm mic, cúi chào mọi người “Chào mọi người, tôi đã trở về”. Mọi người ngơ ngác nhìn nhau, ai cũng ngạc nhiên vì không ngờ vị chủ tịch làm bóng làm gió trên thương trường lại là một cô gái còn non nớt như vậy, nhìn chỉ mới 19... 20 tuổi. “Chắc mọi người ngạc nhiên lắm nhưng không sao... giờ biết cũng không quá muộn. Hi vọng rằng mọi người sẽ có những công lớn cho tập đoàn chúng ta”. “Tôi đại diện cho chủ tịch xin thông qua một số sửa đổi sau:

1. Giờ làm việc của Livex sẽ đổi: sáng 8h đến 11h, chiều 2h đến 5h, tan ca tùy theo mỗi bộ phận sắp xếp
2. Người có công, đem lại nhiều lợi ích cho Livex sẽ được tăng lương trong tháng đó gấp đôi
3. Nghỉ làm quá 3 buổi bất kể lí do nào (trừ ốm, bệnh, gia đình có chuyện) sẽ bị đuổi cộng thêm tháng đó không có lương
4. Một năm sẽ có 1 lần đi chơi ngoài nước cho các cá nhân có thành tích xuất sắc và trong nước cho các nhân viên trong công ty
5. Ai đi làm trễ từ 5 lần trở đi sẽ out
6. Vào Livex khó nhưng ra rất dễ: đó sẽ là phương châm của công ty

Hi vọng rằng mọi người sẽ làm tốt”

Sau khi nghe đọc xong một số thay đổi... ai cũng mặt tái mét nhìn nó. Không ngờ một cô gái nhỏ tuổi như vậy mà có thể ra được những quy định có lợi ích cho công ty và ọi người đến vậy. công ty nào cũng có câu nói vô rất dễ nhưng ra rất khó... trừ khi không còn lợi dụng được nữa còn đối với nó thì chuyện ra thì dễ nhưng vào thì khó.

“Hi vọng mọi người sẽ làm tốt... tôi phải đi họp cổ đông rồi chào mọi người”_ nó lạnh lùng bước đi... nhìn vào nó ai cũng phải sợ

Nó bước vào phòng họp... ai cũng im lặng vì họ đã coi nó ở hội trường thông qua ti vi. Ai nấy đều đứng lên cúi chào nó. Nó lạnh lùng nói “Mọi người ngồi xuống đi”.

“Sao mọi người lo lắng thế, tôi đâu có đuổi hay ăn thịt đầu mà run cầm cập vậy”_ nó nói. “Chúng tôi không có”_ mọi người đồng thanh nói. “Được rồi... đầu tiên tôi xin cảm ơn mọi người vì khi không có mặt tôi mọi người đã quản lí Livex rất tốt. Lợi nhuận cũng tăng lên khá cao” “đây là việc mà chúng tôi phải là và nên làm”. “Được rồi bàn vào vấn đề chính đi, tôi muốn tăng lợi nhuận năm nay của chúng ta lên 30% mọi

người có làm được không”_ nó nói. “30% sao? Không thể nào. 10% chúng tôi có thể làm được nhưng 30% thì quá cao” mọi người bàn tán xôn xao. “Được rồi... mọi người biết không đây chính là yếu điểm lớn nhất của chúng ta... tôi muốn mọi người dùng óc của mình để suy nghĩ. Những năm gần đây sản phẩm chúng ta bán hay thiết kế đều tập chung tại Châu Âu. Tôi muốn mọi người sẽ tập chung vào các nước tại Châu Á. Sản phẩm... thiết kế độc quyền tại Châu Á”. Nó vừa nói xong “Chủ tịch còn trẻ mà có chiến lược rất hay”. “Mọi người đừng vội mừng, nhiệm vụ này tôi sẽ giao ọi người... thiết kế...quảng cáo.... Và những thứ khác sẽ do mọi làm. Bảng kế hoạch hãy đưa cho phó giám đốc xử lí... tất cả các ý tưởng được phó giám đốc duyệt sẽ được đưa lên tôi nhưng để thể hiện tính công bằng giữa các bộ phận IZac sẽ thay tôi quan sát... mọi người nên nhớ camera được gắn khắp mọi nơi nên đừng nghĩ lừa dối tôi”_ nó lạnh lùng nói khiến ai đó đều tái mét. Thật không hổ danh là Devil của giới kinh doanh mà.“Em giỏi thiệt... mới xuất hiện đã khiến mọi người lo lắng và sợ đến như vậy”_ I Zac nói đùa với nó. “ Anh thấy phòng làm việc này thế nào?”_ nó lắng qua câu nói của I Zac. “Rất đẹp”_ I Zac nhìn nó cười. “Thôi được rồi anh vô vấn đề chính đi”_ nó nói. “Em giỏi thiệt đó nha... bà nội anh muốn mời em đến nhà”_ I Zac nói. “Ừ... chúng ta đi thôi... lâu rồi không gặp bà, em rất nhớ”_ nó nói. “Em nhớ bà mà ko nhớ anh sao?” IZac ghen tị “Ngày nào cũng gặp anh em muốn nhớ cũng không nhớ được” nó nói đùa rồi cầm túi xách lên đi ra khỏi phòng. “Chờ anh với” I Zac đuổi theo nó.

Phòng làm việc của nó được trang trí lấy sách làm chủ đạo. Xung phòng phòng là giá để sách, căn phòng giống như nhà vậy, có phòng tắm, phòng ngủ, bàn ghế tiếp khách (phòng nó ở một mình trên tầng 4 nên rộng là phải rồi... có phòng thư kì ở ngoài nữa nha).

“Bà nội... cháu chào bà”_ nó cúi chào một người già trông rất đẹp lão nha

“Lâu ngày không gặp cháu”_ hai người họ ôm nhau

“Bà à... bà có chuyện muốn nói với cháu phải không?”_ nó hỏi. “Cháu đúng là thông minh mà... vô đi bà có chuyện muốn nói với cháu và I Zac”

“Cái gì... bà muốn cháu đính hôn sao”

25. Chương 25: Chấp Nhận Đính Hôn

“Cái gì... bà muốn em ấy đính hôn sao?”_ IZac ngơ ngác. “I Zac à... cháu hãy hiểu cho ta”_ bà nội nói. “Bà à... con xin lỗi nhưng con với I Zac sắp đính hôn rồi”_ nó nói. “Các cháu hãy nghe ta kể xong rồi ta sẽ cho các cháu quyết định “ Năm xưa... con ta tức là em của ba IZac đã từng yêu một cô gái nhưng vì chống ta phản đối nên chúng bắt chấp tất cả để được ở bên nhau. Thằng bé bỏ gia sản để theo cô gái không có gì. Ta cũng đã già không thể nào gánh vác nỗi trách nhiệm của Angel nữa. Thằng bé cũng về thăm ta nhưng rất tiếc trên đường về đã xảy ra tai nạn. Ta nuôi dạy con của thằng bé nhưng không thể nào thay đổi tính tình giống y cha... Kan suốt ngày đam mê vào thế giới của mafia nên không hề quan tâm đến Angel... ta phải dùng hết mọi cách mới ép được nó đến angel làm việc. Ta chỉ muốn cháu dạy dỗ lại Kan và dạy cho thằng bé biết cách kinh doanh nhưng để làm điều đó thì cháu phải là vị hôn phu của nó”

Nó rất tiếc khi nghe những lời đó nhưng nó không thể đồng ý vì I Zac là người nó sẽ kết hôn trong 3 tháng nữa. “Bà à... cháu xin lỗi nhưng tại sao bà không kiếm ai khác”_ nó hỏi

“Ta chỉ tin tưởng cháu thôi... không ai có đủ cam đảm để dạy Kan... những cô tiểu thư đó chỉ biết ăn chơi và tài sản của gia đình ta mà thôi. Ta xin cháu hãy giúp ta đi... đính hôn có thể hủy mà... khi nào cháu muốn hủy hôn với Kan ta sẽ đồng ý. Ta biết từ nhỏ cháu đã được huấn luyện làm những điều có ích và lợi nhuận cho tập đoàn mà. Cháu sẽ có được 10% trong Angel... cháu nghĩ sao?”_ bà nội nói

“Cháu xin lỗi nhưng I Zac quan trọng với cháu hơn”_ nó nói. “Không đâu... em ấy sẽ đính hôn với Kan chứ không phải là cháu”_ nó nhìn I Zac “ Anh vừa nói gì chứ... anh đã từ bỏ tính mạng cứu em mà” “Nhưng bác ấy cũng đã từ bỏ tính mạng để đem em qua Mỹ... giúp em thoát khỏi lũ người muốn làm hại em mà. Anh nghĩ đến lúc em nên trả ơn đi. Sống trong thế giới này đừng đặt tình cảm để giải quyết công việc. Em

hãy đính hôn với Kan đi coi như em giúp anh một lần được không. Anh đã thấy bác Pat sống thế nào vì tình yêu và anh cũng nợ bác ấy quá nhiều. Bác ấy đã giúp ba anh cũng như anh theo đuổi ước mơ của mình là bác sĩ, còn bác ấy phải gánh trách nhiệm của Angel. Em hãy giúp bác Pat coi như giúp anh đi. Nếu em đính hôn mà không có tình cảm với Kan thì anh sẽ sẵn lòng chờ đợi em. Em hãy nghĩ cho tương lai của Livex Group nữa chứ”_ nó nghe I Zac nói mà đau lòng. “Nếu anh đã muốn vậy thì em sẽ làm... chúng ta chia tay đi... anh đến với em chỉ vì em là con gái của Cristina thôi sao?. Em tưởng anh đã thay đổi nhưng không ngờ anh vẫn như lúc đó... lợi dụng mà thôi”_ nó tức giận nói. “Anh không có lợi dụng em chỉ vì anh nghĩ Kan sẽ bảo vệ được em mà thôi” “Anh nói sao chứ, Kan chỉ là một tên mafia mà thôi.. anh ta không có sự nghiệp”_ nó tức giận nói. “Chính vì Kan là mafia nên mới giúp em được”_ I Zac nói. Nó có vẻ đã hiểu ý I Zac nói nên quay sang bà nội “Cháu đồng ý nhưng chỉ một năm... một năm sau cháu sẽ hủy được chứ”_ nó nói. “Ta đồng ý”

Nó rất buồn nhưng như I Zac nói phải vì Livex và người đã cố gắng hãm hại nó nhưng không thành công. Nó cũng muốn biết tên Kan đó là ai mà khiến I Zac phải nhường mình cho hắn. Kan là ai... người như thế nào....

” Izac, em có chuyện muốn nói”_ nó nhìn sang người đang lái xe

“Em nói đi”

“Tại sao anh muốn em đính hôn với Kan”

“Kan là người sẽ bảo vệ em tốt hơn anh rất nhiều”

“Anh cũng có đủ quyền lực để bảo vệ em cơ mà”

“Anh là bác sĩ... anh sẽ là chướng ngại cho em với lại anh đã từ bỏ thế giới đó lâu lắm rồi.. Anh mong em có thể nhớ là ANh mãi yêu em”_ I Zac ngoảnh nhìn nó

26. Chương 26: Chấp Nhận Đính Hôn (2)

“Bà nội kiểm cháu có gì không?” một thanh niên cao 1m81 đang đứng trước mặt một người già chững chạc và đẹp lão. “Cháu chuẩn bị đi... tuần sau cháu sẽ đính hôn” giọng của bà như đang ra lệnh, không thể nào từ chối được. “Không... cháu không muốn”_ giọng chàng trai thanh niên tức giận. “Con không có sự lựa chọn... người cháu lấy chính là chủ tịch của Livex... Angel sẽ có rất nhiều lợi ích từ cuộc hôn nhân này”. “Lợi ích sao... chủ tịch chắc phải là người 32 hay 33 tuổi... bà muốn cháu lấy người hơn tuổi mình sao” Kan nói lại... giọng lạnh nhạt. “Con bé chỉ mới 20 tuổi thôi” “20 tuổi... cháu không nghe nhầm chứ” Kan nhấn mạnh “Ta không nói sai đâu, con bé có tất cả: sự nghiệp, gia đình, ngoại hình và đủ trí tuệ để giúp cháu trong việc quản lý Angel”

“Cháu mặc kệ tất cả... cháu sẽ không lấy hay đính hôn gì cả”_ Kan lạnh lùng nói.. gương mặt tức giận. “Vậy cháu sẽ mất hết tất cả Angel hay nhà”_ bà lão đe dọa. “Từ lâu cháu đã không muốn tham gia và Angel... cũng không sao cả” Kan cắt ngang lời bà “Vậy sao... cả thế giới kia cháu cũng mất đó, ta nói cho cháu biết con bé là sát thủ của thế giới bóng đêm của là bang chủ của Devils đó... và điều quan trọng con bé đó không phải là ai mà chính là con gái của gia tộc Cristina và Frances. Cháu nên suy nghĩ ại đi” “Cái gì cô ta họ Rivera mà” “Cháu tin sao... chính cha cháu là người cứu con bé trong vụ rơi máy bay 2 năm về trước” “Sao... là cha” “Đúng vậy... cháu hãy suy nghĩ đi... 5 năm về trước cha cháu có một hợp đồng và lời hứa với ông Cristina_ tức là ông ngoại của con bé là sau này sẽ cho hai đứa đính hôn. Nhưng không bao lâu ông ngoại con bé qua đời vì thế việc đính hôn này không ai biết... ngoại trừ ta và cha con. Năm con bé 19 tuổi đáng lẽ chúng ta đã nhắc đến nhưng vì con bé quen với BJ William_ là chủ tịch của King Dom hiện giờ nên cha cháu không muốn nhắc đến”_ bà lão nói tới đây ho “Bà không sao chứ” “Ta không sao... cháu hãy nghe ta thế giới đó rất đáng sợ con bé sẽ bảo vệ được con và Angel... ta đã già rồi, đến lúc ta cần nghỉ ngơi” “Cháu đồng ý với bà... cháu sẽ kết hôn như cha cháu muốn”_ Kan nói nhưng trong lòng lại không muốn.

....

“Anh nói sao Kan là bang chủ của Chim ưng”_ nó bất ngờ nói “Đúng vậy”. Nó hỏi “Vậy anh muốn em kết hôn với anh ta là lợi dụng anh ta”, “Đúng... chắc giờ cậu ta đã biết mọi chuyện về em... nhưng anh tin cậu ta sẽ đồng ý thôi vì cậu ta muốn thống trị cả thế giới đó mà... anh nghĩ Alex và cậu ta sẽ giúp em được đó”_ IZac nói.

An empty street, an empty house

A hole inside my heart

I'm all alone, the rooms are getting smaller.

I wonder how, I wonder why, I wonder where they are

The days we had, the songs we sang together.(oh yeah)

And all my love, I'm holding on forever

Reaching for the love that seems so far

“Ai gọi em vậy?” I Zac hỏi nó. “Alo”.... “Được, hẹn gặp anh ở đó” nó cúp điện thoại “Kan gọi cho em nói muốn gặp em”. I Zac cười nói: “Thằng bé đó cũng điều tra thông tin nhanh đó nhưng theo anh biết thằng bé sẽ tìm đủ mọi cách để em từ bỏ việc đính hôn này” “Tại sao chứ”_ nó không hiểu. “Nếu nói hủy hôn thì Kan sẽ không bỏ vì bà nội nhưng còn em thì có thể. Hãy cẩn thận nhé JJ”_ I Zac nói. “Em đi đây... em muốn biết anh ta sẽ làm gì.”

Chap tiếp theo: Lạnh lùng... nhẫn tâm và...

27. Chương 27:lạnh Lùng... Tàn Nhẫn Và Vô Tâm

Trước cửa khách sạn Laza... một chiếc Lamboghini đang dừng lại, tài xế ra mở cửa cho cô gái, đôi guốc nhân hiệu mới nhất... chiếc váy được nhà thiết kế hàng đầu Paris thiết kế đang lấp lánh trong màn đêm ... ai ai cũng xem vị tiểu thư này là ai. “Là cô ấy... chủ tịch Livex. Angela Rivera” ai cũng nhìn trong sự ngơ ngác. Nó vẫn thản nhiên bước đi như không có chuyện gì. Đến phòng lễ tân, nó lạnh lùng hỏi “ Kan đang ở đâu” “Tiểu thư là Angela”_ một chàng thanh niên hỏi. “Ừ... hắn ta ở đâu”_ nó lạnh lùng hỏi “Dạ cậu ấy đang ở tầng 21”. Nó không nói gì lạnh lùng bước vào thang máy đến thẳng tầng 21”. Nó suy nghĩ “Hắn ta muốn gì? Tôi sẽ dạy dỗ anh”_ nó cười... nụ cười muốn giết người nhưng nụ cười đó thật đẹp. Nó định gõ cửa nhưng hình như cánh cửa không đóng... nó mở ra. Bước vào trong nó ngó xung quang không có ai chỉ đang nghe tiếng nước chảy. Nó đi theo tiếng nước thì tới trước phòng tắm. Nó cười “Muốn giỡn sao... được thôi”_ nó cười rồi bước vào phòng bếp lấy 2 ly rượu và 1 chai rượu ra. Đi về phía phòng ngủ (Phòng tắm ở trong phòng ngủ đó).(tg: ko biết nó sẽ làm gì đây). Nó rót rượu vào 2 ly rồi thong thả uống. Kan từ phòng tắm bước ra, thấy nó hần ngạc nhiên “Em đến rồi sao”_ giọng nói có chút giễu cợt. “Không ai dạy anh để người khác chờ là một sự vô lễ sao?”_ nó nói bằng giọng giễu cợt lại. “Vậy sao... tôi nghĩ em đã biết tôi là người thế nào rồi chứ”_ hần cầm ly rượu lên đưa ra trước mặt kính nó rồi uống. “ vào thẳng vấn đề đi... anh kiếm tôi có chuyện gì”_ giọng nói lạnh lùng... hần có chút kinh ngạc vì sao cô gái này lại kiên cường như thế... giám ở trong căn phòng này... uống rượu với người đàn ông chỉ mặc một cái áo tắm. Hần thật sự muốn biết cô gái này là người như thế nào đây. “Tôi chỉ muốn biết em có phải là vị hôn phu thật sự của tôi không thôi... “_ hần giễu cợt tiếng lại gần nó... áp sát mặt vào mặt nó. Nó mỉm cười... vậy sao anh muốn gì không lẽ anh muốn tôi lên giường như những cô gái khác... tiền bạc hay danh vọng... nó cười. Nụ cười của nó đã lọt vào mắt hần... nụ cười rất đẹp... tâm trí hần đầu rồi. Hần cười một cách thản nhiên, tiến sát môi mình gần môi nó nhưng đã bị nó hất mặt sang nơi khác. “Người như anh sẽ phải học nhiều thứ nữa đó... đúng là đứa trẻ ngây thơ”. Nó cười rồi cầm ví định bước đi còn hần thì ngơ ngác. Đến lúc nó đã đi xa thì hần mới thức tỉnh... nó là người đầu tiên giám từ chối hần... có biết bao nhiêu cô gái muốn không được mà nó lại dám từ chối “Em thú vị hơn tôi tưởng đó”_ hần uống li rượu rồi thay quần áo đi xuống lầu.

....

Hắn không ngờ lại gặp nó ở dưới

“Tôi tưởng anh ở trên đó luôn rồi chứ... tưởng tượng hay mơ mộng như một đứa con nít”_ nó cười. Hắn lúc này vòng tay qua eo nó, rồi hôn nó. Nó ngây người, định đẩy hắn ra nhưng hắn ôm rất chắc... nó tuy là một sát thủ nhưng hắn là nam mà còn là sát thủ, nó không thể nào làm gì được. Mọi người trong khách sạn đều cầm máy lên chụp... nhất là những phóng viên khi biết nó ở trong đó đã đến vì muốn có tin nóng từ nó. Đến lúc cảm giác như nó khó thở hắn mới chịu buông ra. Nó tức giận tát vào mặt hắn “Đây là bài học của tôi giành cho anh... cái tát này vẫn chưa đủ đâu nhưng vì anh là hôn phu của tôi nên tôi bỏ qua”. Hắn ngây người nhìn nó, nó dám tát hắn mà. Nó móc điện thoại ra, gọi cho ai đó “Ngăn cản tất cả bài báo ngày mai... chỉ cần một tin trên đó thôi coi như chết”_ nó tắt máy rồi lạnh lùng bước đi để lại hắn trong đám đông. Ai cũng bàn bạc về hắn... trách hắn vì không ai biết hắn là chủ tịch của Angel. “Đáng đời cậu ta lắm”. Hắn tức giận la “Cầm hết cho tôi” rồi hắn bước đi “Em hãy nhớ đây”.

Đúng như lời nói của nó tất cả các tờ báo ngày hôm qua đều không đăng tin nó với Kan nhưng vài đó là tin nóng “Chủ tịch Livex.... Angela Rivera sẽ kết hôn cùng thiếu gia I Zac”

Nó nhìn bài báo mà cười “Đúng là đồ con nít”. Nó cất điện thoại lên gọi cho ai đó “Đăng đi... tôi muốn cậu ta biết chộc phải ai”_ nó lạnh lùng ra lệnh.

28. Chương 28:bài Học Của Nó Dành Cho Vị Hôn Phu

“Cháu làm gì vậy... chính cháu đã đăng tin tức này phải không?” bà nội nói. “Không... cháu không biết”... “Không biết cũng không sao cho dù cháu có làm đi chẳng nữa thì đến lúc này cháu bắt buộc sẽ phải đính hôn thôi.... cháu đã làm rất tốt coi đi” bà nội cười. Hắn mở tờ báo ra xem “Thiếu gia Kan của Angel chính thức cùng bạn gái ra khách sạn vào lúc nửa đêm. Không ai khác chính là Angela Rivera- vị chủ tịch trẻ tuổi của Livex”_ hắn thấy tin này mà nước đang uống cũng muốn phun ra. “Ta không ngờ con làm tốt đến vậy đó Angela”_ bà nội cười. Hắn tức điên “Bà cười gì chứ”. Lúc này điện thoại hắn

When I'm with you When I'm with you

When I'm with you you you

You.. when I'm with you

What good's a memory

Without you there with me

The morning sun ain't the same

Without you here

You are the summer breeze

The wind blowing through the trees

You make the loneliness

All just disappear

... hắn muốn ném đi rồi nhưng bà ngăn lại “Con nên nghe điện thoại của con bé đi”, hắn miễn cưỡng nghe “Alo... cô muốn gì chứ” “Chắc anh thấy rồi chứ đâu mới là trò chơi con nít”_ nó cười rồi cúp máy. “Cô...”_ hắn tức giận. “Con bé chăm sóc cháu tốt hơn ta tưởng đó”

“Bài học của tôi dành cho anh đó”_ nó nghe xong điện thoại cười lúc này I Zac từ ngoài bước vào phòng làm việc tại Livex của nó “Kan không làm gì em chứ”_ I Zac lo lắng cho nó. “Không đâu... chắc giờ cậu ta đang tức với trò con nít đó đây mà”_ nó cười. “Anh thấy em dạo này cười nhiều hơn đó”

“Anh đã làm xong chưa”_ nó hỏi. “Em đánh trống giỗ lắm đó. BJ có lẽ sẽ tìm em đó... em hãy cẩn thận mà Alex muốn gặp em đó”. “Mọi chuyện A Pink vẫn tốt chứ”_nó hỏi. “Vẫn tốt... sắp có buổi giới thiệu anh nghĩ em nên đi”_ I Zac nói. “Em sẽ đến đó... cũng nên xuất hiện thôi”_ nó cười.

29. Chương 29: Gặp Lại

“Ben Jamin William muốn gặp chủ tịch ạ”_ thư kí của nó bước vào với dáng vẻ thanh tú, thư kí Jan tốt nghiệp đại học Chicago của Mỹ và từng học thạc sĩ tại Los Angeles.

“Cho cậu ta vào”_ nó lạnh lùng nói. Một chàng thanh niên tuấn tú, anh mặc lịch sử đến gặp nó. Nó ngược lên nhìn “Chững chạc rất nhiều”

“Không ngờ lại được chủ tịch King Dom đến thăm, rất vinh hạnh được đón tiếp” nó nói lạnh nhạt, ngược lên nhìn hắn

“Chào em JJ”_ hắn ta cười

“Tôi là Angela Rivera, mong thiếu gia gọi đúng tên” nó nhìn thẳng vào mắt hắn

“Không... em lừa ai chứ đừng lừa anh. Em chính là JJ”_ hắn nói

Nó cười “Anh có bằng chứng không hay anh chưa đọc báo . Tôi là Angela Rivera chủ tịch của Livex”_ nó nhấn giọng từng chữ khiến ai cũng phải sợ nhưng hắn vẫn không sợ “Em chính là JJ đôi mắt đó, giọng nói này đều giống hệt em”_ hắn nói.

Nó đứng lên kề sát mặt vào hắn “Tôi nhắc lại: tôi là chủ tịch của Livex mong anh xưng hô cẩn thận”. “Được em không nhận cũng được. Anh sẽ khiến em phải thừa nhận em chính là JJ” hắn nói. “Tiền khách”_ nó nói lớn. Thư kí Jan lập tức đi vào “Mời thiếu gia”. Hắn đi ra ngoài. Còn nó thì ngồi xuống, nhắm mắt, sao nó lại đau thế này, nó đã quên rồi mà, hình bóng đó, dáng đó, tiếng nói và ánh mắt đó sao lại hiện vào đầu nó chứ “Đưa chuột muối... đưa chuột muối”. “Không.. không... không được nghĩ”_ nó nói nhỏ

“Chủ tịch, cô không sao chứ”_ thư kí Jan nhìn nó

“Không sao, chuẩn bị hợp đồng đối tác với A Pink xong chưa?”_ nó hỏi

“Dạ xong rồi”_ thư kí Jan nói. “Đem cho I Zac coi đi và mời I Zac qua gặp tôi”_ nó nói

....

“Bà à... cháu không ở nhà cô ta đâu”_ Kan nói

“Cháu phải qua ở với con bé còn không ta sẽ mua nhà cho 2 đứa sống”

“đính hôn thôi chứ đâu phải lấy nhau đâu mà sống chung chứ”_ hắn nhỏng nhẽo

“Cháu đừng con nít nữa được không. Cư xử giống người lớn tí đi. Cháu có biết để con bé đồng ý hôn sự này ta phải thuyết phục và bỏ ra 10% của Angel cháu có biết không”

“Cháu...”_ hắn áp úng

“Cháu hãy lo việc trong bang đi. Tí nữa con bé sẽ đến nhà ta ăn cơm đó. Và sau đính hôn cháu sẽ chính thức là chủ tịch của Angel”_ bà nhấn giọng

“Còn chim ưng” “Ta không cần biết cháu chỉ còn 2 ngày để sắp xếp thôi”

....

“Chủ tịch, có thiếu gia BJ tìm chủ tịch”_ thư kí bước vào

“Mời vào”

“Anh Jr... em có chuyện hỏi anh”_ BJ vội vàng bước vào

“Em muốn hỏi về Angela phải ko?” JR nói

“Đúng”_ Bj nói

“Cô ta không phải là JJ đâu”_ JR nói. “Anh nói dối cô ấy chính là JJ”_ hấn nói. “Anh đã nói không phải rồi mà. Em cũng đừng nghĩ đến JJ nữa. Em nên nhớ em sắp đính hôn rồi đó”_ JR nói.

30. Chương 30: Đi Chơi

“Không... em sẽ không đính hôn, em sẽ chứng minh cô ấy chính là JJ”_ hấn nói. “Chứng minh.. em nói giỡn sao, cho dù Angela Rivera có là JJ đi chăng nữa thì cô ta cũng sẽ đính hôn với thiếu gia của Angel trong 3 ngày nữa”_ JR nói. “Đính hôn...”_ hấn nói

“Đúng chính là đính hôn đó”_ Jr nói

Lúc này tại nhà của Kan, một cô gái bước xuống từ chiếc xe mui trần đỏ, mái tóc óng ả tung bay trong gió. Quần Jeans bó sát chân và chiếc áo thun tôn lên dáng vẻ thon thả. Đôi giày cao gót càng nhấn mạnh hơn vẻ đẹp của nó. Không ai không biết đó là vị chủ tịch tài ba, trẻ tuổi nhất trong giới kinh doanh “Angela Rivera”

“Cháu chào bà nội”_ nó nhỏ nhẹ chào bà rồi tặng cho bà một bó hoa. “Cháu đến rồi, vào đi. Gọi Kan xuống đi”

“Không cần gọi đâu... cháu xuống rồi, cháu phải đón tiếp vị tiểu thư đây cẩn thận chứ không cô ấy sẽ cho cháu bài học gì nữa đây”_ hấn chọc tức nó

“Vậy sao. Bà à chắc cháu không ăn cơm cùng bà được rồi. Cháu đang muốn dạy dỗ anh ấy nên bà có thể cho anh ấy đi cùng cháu không”_ nó cười

“Tất nhiên rồi cháu yêu. Cháu dẫn con bé đi chơi đi”_ bà quay sang Kan ra lệnh.

“Được, để tôi lái xe”_ hấn nói

“Không cần, tôi tự đi xe tới anh chở tôi đi”_ nó nhúng người rồi ném chìa khóa cho hấn. Hấn nhanh tay chụp lấy

Chiếc xe phóng nhanh trên đường khiến ai cũng phải sợ nhưng nó làm gì sợ. Hấn đang tức điên lên vì không khiến nó la hét được

“Em muốn đi đâu em êu” hấn chọc tức nó

“Thưa anh êu đi đâu cũng được” nó đâu có chịu thua

Hấn chở nó đến trung tâm mua sắm King Dom. Nó nhìn hấn “Sao anh lại trở tôi đến đây”

“Mua đồ cho em”. Hấn nắm tay nó bước vào khiến ai cũng phải ngưỡng mộ. Mới qua hấn nhận tát của nó mà hôm nay đã là người yêu rồi 3 ngày nữa họ sẽ kết hôn.

Chap tiếp theo: Gặp lại lần nữa

31. Chương 31: Gặp Lại Lần Nữa

“Anh đưa tôi đến đây làm gì” nó bị hấn kéo vô một cửa hàng giày dép. “Tôi đưa em đi mua giày” hấn nhìn nó nói. “Tại sao chứ! Không phải anh ghét tôi lắm sao” Hấn nhìn nó cười một nụ cười tà ác “Tôi thích em rồi”

Nó ngơ trước lời nói của hấn. Nó cảm thấy thật nực cười mà

“Lấy những mẫu mới nhất ủa xuân năm nay cho tôi” hấn nhìn cô nhân viên cười khiến ai cũng phải mê hoặc.

“Dạ...được ạ” cô nhân viên ấp úng trước nụ cười đầy còn nó thì có chút khó chịu

“Đều cả” nó nói nhỏ nhưng lại vô tình lọt vào tai của hấn

“Em ghen sao?” hấn nó vẻ rất muốn chọc tức nó

“Ai thèm ghen chứ. Tôi không yêu anh thì mắc thiết gì phải ghen”

“Vậy sao. Không yêu cũng được nhưng tôi sẽ khiến em yêu tôi còn bây giờ thì hãy thử giày nào”

“Thưa thiếu gia và tiểu thư đây là những mẫu cao gót mới nhất ủa xuân năm nay” nhân viên nói

“Không... tôi thích nó là hàng độc” nó nói lạnh lùng

“Nhưng...” cô nhân viên ấp úng

“Cứ lấy đi... cô ấy là Angela Rivera mà” một giọng nói ngang qua

Nó không biết là ai liền ngó lại, cả Kan cũng ngó theo nó. Nó nhìn mà bất ngờ

“Là anh?” nó nói

“Em bất ngờ lắm phải không JJ” người thanh niên đó nói

“Ai vậy?” hấn nói

“Xin tự giới thiệu tôi là Ben Jamin William” BJ giơ tay ra, Kan cũng nắm lấy tay BJ mà bắt

“Em vẫn như xưa, lúc nào cũng đeo giày cao gót” BJ quay sang nó nói

“Xin lỗi tôi không phải là JJ như anh nói” nó lạnh lùng nói nhưng tim nó lại cảm thấy đau mỗi khi gặp BJ, nó rất muốn nói sự thật nhưng không thể

“Không sao... mà đây là...” BJ quay sang Kan hỏi

“Tôi là Kan, vị hôn thê của Angela” _ Kan nói, trên miệng nở nụ cười với BJ

“Ồ rất vui gặp anh Kan... có lẽ tôi sẽ là đối thủ của anh đó” BJ cười nhưng trong lòng cảm thấy rất vui vì được gặp nó lại rất buồn khi nó có vị hôn thê.

“Chủ tịch... chúng ta phải đi rồi” thư kí của BJ đi lại nói

“Tạm biệt nha Angela... nhớ mang giày cao gót ít thôi, Alex không có bên cạnh để bóp hay rửa chân cho em đâu” BJ cười rồi quay lại đi

Nhưng có lẽ nhớ ra một chuyện quay lại “Lấy cho cô ấy mẫu mới nhập về đó” rồi quay lưng bước đi

Nó không nói gì chỉ nhìn Kan

“Anh thấy vui lắm hay sao mà cười dữ vậy” nó lạnh lùng nói

“I am crazy... Em nghĩ sao mà cậu ta đến nói là đối thủ của anh chứ... anh với em sắp đính hôn sao mà cậu ta dám cướp” hấn nói mà còn cười

Nó cười chế nhạo “Vậy anh hãy xem lại mình đi... cậu ta là chủ tịch của King Dom còn anh có là gì đâu chứ với lại BJ còn là...” nó nói tới đây ấp úng

“Còn là gì nữa chứ, là vị hôn phu trước đây của em phải không JJ” hấn nói nhỏ vào tai nó

“Sao anh?” nó đáp ứng

“Anh đã nghe bà kể hết mọi chuyện về em rồi Angela à mà không phải là JJ mới đúng” hấn nhìn nó cười

“thưa tiểu thư đây là mẫu mới nhất” nhân viên nói

“Gói lại đi cậu ta sẽ trả tiền” nó chỉ hấn rồi đi

Hấn trả tiền xong thì quay qua quay lại không thấy nó đâu cả. Chỉ nghe bảo vệ nói là “Tiểu thư ấy đã đến quầy trang sức rồi”

Hấn đến quầy trang sức thì nghe nhân viên nói “Tiểu thư ấy nói anh trả đồ ón hàng này rồi đến quầy quần áo”

“Hết nhiều vậy” hấn hỏi

“Dạ là 100 USD” nhân viên nói

“Cái gì?” hấn bất ngờ

“Cô ấy đã mua dây chuyền, nhẫn và đồng hồ dành cho nữ” nhân viên nói

“Thẻ của tôi đây” hấn đưa cho nhân viên cái thẻ rồi đến cửa hàng quần áo, trên tay thì xách quá trời đồ mà nó đã mua

“Thiếu gia, vị tiểu thư đó đã mua hết nhiều đây và nhờ thiếu gia cầm xuống dưới kia” nhân viên lại nói

“Hết nhiều tiền?” hấn hỏi

“À... hồ này chủ tịch chúng tôi đã trả cho tiểu thư ấy và nhờ nhắn lại thiếu gia là gặp nhau lúc 8h tối nay tại Loges” nhân viên nói rồi đi vô trong.

Hấn xách mớ đồ xuống dưới thì thấy nó đang nói chuyện tươi cười

“Nè... cô khùng chắc” hấn nhìn nó giận dữ nói

“Đây chỉ là khởi đầu thôi anh nên ga lăng tí đi... trả tiền có nhiều đó thôi mà than” nó nhìn hấn cười

Nụ cười đó làm hấn ngây người... nó cười thật đẹp còn ở góc nào đó có một chàng trai theo dõi “Anh sẽ khiến em là của anh mãi mãi”.

32. Chương 32: Đỉnh Hôn

Mới chớp mắt là cái ngày nó không muốn nhất cũng xảy ra. Hôm nay ngôi nhà nó được trang trí thật lộng lẫy, thường ngày chỉ là nơi u ám, lạnh lẽo còn hôm nay lại náo nhiệt khác thường

“Tiểu thư... cô thật đẹp” nhân viên trang điểm hết lời khen nó, nhìn nó mà ngỡ ngàng, dáng người nó, thân hình và cả chiều cao, gương mặt còn hơn hấn người mẫu hay ca sĩ hàn quốc.

“Cô chủ, xe đến rồi” quản gia Lay bước vào nhìn nó mà kinh ngạc “Cô thật đẹp nếu phu nhân và ông chủ thấy thì họ sẽ rất vui”

“Chúng ta đi thôi” nó lạnh lùng lên tiếng

Chiếc xe sang trọng, lịch lãm như người đàn ông dừng trước cửa nhà nó. Ai cũng nhìn vào chiếc xe đó “Nó là style mới nhất của năm nay mà”

Nó bước ra khỏi nhà, ai cũng choáng ngợp trước nét đẹp của nó

“Mời cô” tài xế mở cửa mời nó vào

Nó lặng lẽ bước vào, nhìn chiếc xe mà nó cười. Ngày hôm qua hấn nói cho nó một điều bất ngờ là thế này sao. Nhìn trong chiếc xe được trang trí bằng những dòng chữ con nít “Em đồng ý lấy anh chứ!” “Anh sẽ chiếm được trái tim của em “ “Em làm anh có hứng thú với em đó”

“Con nít” nó lạnh lùng lê tiếng rồi ngồi xuống. Chiếc xe từ từ chạy trên đường

Ngày hôm qua

“Em vẫn còn yêu BJ phải không?” hấn nhìn nó hỏi

Nó không lắc cũng không gật đầu, chỉ im lặng nhìn về phía trước

“Cho dù em không trả lời nhưng anh hiểu được trái tim em, anh I Zac cũng kể cho anh nghe hết mọi chuyện rồi, năm xưa vì gia đình em nên em mới qua Mỹ... không may trên chuyến bay có người hãm hại em và anh nói cho em biết người đó là... là..”

“Anh” nó lạnh lùng bật tiếng

“Em biết hết rồi sao?” hấn bất ngờ nhìn nó

Nó gật đầu “ Lần đó sau khi bà mời tôi đến anh cơm, tôi đã lên phòng anh vì muốn biết anh có phải người đã hãm hại tôi không nên đã mở áy tính của anh lên xem”

“Em là hacker?” hấn hỏi

“Đúng.. tôi đã tìm thấy nó như lời thuộc hạ tôi chỉ, chỉ có điều anh lại lưu hết những chuyện đó trong máy tính. Bố anh vì biết mọi chuyện mà anh làm với tôi nên đã cứu tôi”

“Em không giận tôi sao?”

Nó không trả lời

“Em vẫn còn muốn đính hôn với tôi chứ”

“Vì Livex tôi sẽ làm bất cứ giá nào”

Chiếc xe dừng trước khách sạn Mono, một khách sạn nổi tiếng nhất nước với resort lên tới 2 tỉ USD. Nó bước xuống xe trong sự ngỡ ngàng của mọi người, các nhà báo phóng viên nhanh tay chụp những bức hình của nó. Nó nhẹ nhàng bước đi trên thảm đỏ

“Cháu tới rồi” bà của hấn lên tiếng

“Chào mọi người” nó lạnh lùng nói

“Kan đang trên đường tới” I Zac bước lại gần nó nói

“Anh hôm nay đẹp lắm” nó nhìn I Zac

“Em cũng vậy”

“Cháu vô phòng chờ ngồi đi... I Zac con đưa em con vào trong nhé” bà I Zac lên tiếng

Nó nhìn I Zac

“Anh có muốn em lấy Kan không?” nó hỏi

“Thật sự là không muốn nhưng vì em đã quyết định rồi nên anh tôn trọng quyết định của em”

“Anh BJ có tìm anh không?” nó hỏi

“Có... Bj vẫn nói em là JJ và còn nói sẽ khiến em thừa nhận”

“Anh có cho người theo dõi chưa... em sợ BJ sẽ làm hại Kan” nó lo lắng

“Em lo lắng cho Kan sao?” I Zac nhìn nó

“Không... nếu buổi đính hôn mà không diễn ra thì sẽ...” nó ấp úng

“Em yên tâm đi, Kan là ông hoàng của thế giới bóng đêm khiến ai cũng phải sợ nên em cứ yên tâm không có chuyện gì xảy ra đâu”

“Kan đến chưa I Zac, sắp tới giờ rồi”_ ba I Zac bước vào

“Để con gọi cho em ấy”

I Zac ra ngoài gọi nhưng không thấy Kan trả lời liền gọi về nhà thì người làm trong nhà nói đã đi rồi. I Zac nghĩ không nên để nó lo lắng nên đã sai người đi tìm

“Sao vậy? giờ mà còn chưa cử hành”

“Không lẽ xảy ra chuyện gì rồi sao?”

“Cho hỏi, sao giờ chưa cử hành hôn lễ vậy?”

“Xin mọi người bình tĩnh... trên đường đang kẹt xe nên nhân viên trang điểm chưa kịp đến” MC nói theo lời dặn của I Zac

Trong phòng

“Anh nói đi Kan xảy ra chuyện gì rồi”

...

“Tiểu thư Angela, cô hãy trả lời đi có phải thiếu gia Kan đã có người khác rồi phải không?”

“Xin lỗi mọi người” nó đi xung quanh xin lỗi, nó không biết nói gì hơn. Xuất hiện trước mặt nó bây giờ là BJ

“Kan đâu?” Bj hỏi nó

“Có lẽ anh phải biết chứ” nó lạnh lùng nói

“Ý em là sao?” BJ không hiểu nó nói gì?

“Anh” nó tức giận

“Chú rể tới rồi kìa” mọi người chỉ tay nhau. Nó nhìn ra hướng cổng thì thấy một người thanh niên hốt hải chạy vào

“Xin lỗi... tôi bị kẹt xe”

Nó đi lại “Đã có chuyện gì?” nó lạnh lùng hỏi

“Không có gì? Buổi đính hôn sẽ xảy ra chứ?” Kan hỏi

“Không... chúng ta đã đính hôn xong rồi” nó giơ tay đang đeo chiếc nhẫn lên

“Cảm ơn mọi người đã đến dự buổi lễ ngày hôm nay” nó cúi đầu cảm ơn mọi người

33. Chương 33: Xung Đột

Show thời trang của A Pink hợp tác với Livex tối nay sẽ diễn ra với sự có mặt của các nhà thiết kế và quý ông nổi tiếng trong giới thượng lưu:

-Nữ hoàng thời trang Angela Rivera

-Ông hoàng thời trang Robert Anderson

-Ông hoàng khách sạn: Ben Jamin William

-Nhà thiết kế hàng đầu Paris: Linda Anfarod

...

Hi vọng các bạn sẽ theo dõi buổi truyền hình trực tiếp trên Star Movie

Trong căn biệt thự của nó, không khí từ khi có quần gia mà bà ngoại Kan cử đến cộng thêm quần gia Lay của nó luôn luôn có những cuộc cãi nhau: cô chủ/ cậu chủ tôi thích ăn cái này...

“Em đi đâu thế” Kan ôm nó hỏi

“Ra ngoài”

“Em không ở nhà được sao?” kan nhìn nó

“Tôi với anh không có quan hệ gì cả... chỉ có cái hộp đồng đính hôn mà anh định trói tôi bên anh sao. Anh lo mà nghỉ ngơi đi ngày mai đến Angel. Tôi đến King Dom dự tiệc” nó lạnh lùng nói

“Em giận anh vì ngày hôm qua không đến kịp sao?” Kan nhìn nó

“Anh thật là con nít, anh biết rõ tôi đến với anh chỉ vì lợi ích”

Kan cắt ngang lời nó “Cho dù anh có từng hãm hại em sao”

“Đúng” nó trả lời thẳng thắn

“ Em không có tình cảm với anh”

“Không” nó đứng dậy với cái túi xách bên cạnh đi ra khỏi phòng

“Cô chủ” quần gia Lay nhìn nó

“Chú ở nhà nấu cơm cho Kan ăn đi. Cháu ra ngoài dự tiệc tối cháu mới về” rồi nó ra ngoài có chiếc xe màu đỏ đang đợi sẵn ngoài đó

“Cô Angela cứ thế này thì sao có con như phu nhân mong đợi được. Cô ấy ngày hôm qua là buổi đính hôn mà tối còn đến công ty làm việc sáng sớm mới về để cậu Kan ở nhà một mình. Tội cậu ấy quá”- bà quần gia Lisa nói

“Cô chủ tôi không vì cuộc hôn nhân này mà bỏ công việc đâu. Huống gì đây chỉ là hôn ước... muốn cô ấy sinh con à đừng hòng” quần gia Lay nói

“Nhưng...”

“Bà nên đi nấu ăn cho cậu chủ yêu dấu của bà đi” quần gia Lay cười rồi đi ra ngoài

“Nè ông đi đâu thế”

“Làm một số việc”

P/S: cảm ơn các bạn đã theo mình tới đây. Mình sẽ cố gắng để post sớm nhất. Kịch tính của câu chuyện giờ mới bắt đầu... cùng chờ nhé ^^

34. Chương 34: Show Thời Trang

Trước khách sạn King Dom, chiếc xe đỏ đang hướng sự chú ý của mọi người và báo chí, những chiếc máy ảnh làm việc tích cực... không thể bỏ qua chi tiết nhỏ nhất nào cả

Chiếc xe mở cửa ra là một cô gái mà có lẽ rất được mọi người mong đợi. Chiếc váy đen tôn lên vẻ sang trọng và quý phái không ai khác chính là nữ hoàng thời trang Angela Rivera. Nó được mọi người chú ý từ rất lâu vì khi nó ở Mỹ nó không thể tham gia sự kiện nào (nó chỉ ở ngoài điều khiển) mà mới đây nhất là sự kiện đính hôn. Chiếc xe đen sau đó cũng được thu hút khá nhiều sự chú ý không ai khác là ông hoàng khách sạn Ben Jamin William mà mọi hay gọi là Eric. Eric thấy nó liền tươi cười đi lại

“Rất vui được gặp tiểu thư”_ Eric dơ tay ra mời nó nắm lấy

Vì đang có báo chí nên nó không thể nào từ chối. Nó đưa tay nắm lấy bàn tay đang chờ đợi nó. Hành động của nó khiến báo chí tò mò liền chạy lại phỏng vấn nó và Eric

“Cho hỏi tiểu thư. Cô vừa mới đính hôn với Kan tổng giám đốc của tập đoàn Angel sao hôm nay cô không đi cùng vị hôn phu của mình?”

“Tại sao Eric lại nắm tay cô vậy?”

Nó mỉm cười “Chúng tôi là đối tác làm ăn mà”

“Đúng vậy đó. Chắc tôi phải cảm ơn trời vì được đi bên một tiểu thư cao sang và đẹp trên thảm đỏ nữa đó” Eric tươi cười nhìn nó

Nó cùng BJ nắm tay nhau đi trên thảm đỏ. “Em thấy thề nào Angela” BJ nhìn nó

“Như anh thấy đó. Chắc giờ Kan đang tức tối ở góc nào đó” nó nhìn BJ cười đều

“Em rất giống JJ đó. Cô ấy có nụ cười khiến người khác phải tò mò”.

Nó không nói gì khác.

Bước vào phòng party nó gặp Alex và Izac

“BJ... sao anh lại đi cùng với...” Bj không để Alex nói hết lời liền nói “ Anh thấy cô ấy rất giống một người nên...”

“Chào tổng giám đốc A Pink rất vui hợp tác với anh” nó giơ tay ra bắt tay với Alex không để BJ nói tiếp

“Rất vui được hợp tác với người nổi tiếng như tiểu thư”

Nó mỉm cười quay sang I Zac... nó cũng gỡ tay khỏi người BJ “Chúng ta đi thôi anh. Chúng ta phải tiếp rất nhiều người đó”

“Vây tạm biệt hai người. Hẹn gặp lại ở buổi trình diễn” I Zac vẫy tay chào hai người rồi đi vào trong cùng nó. BJ và Alex nói chuyện

“Em nhìn cô ấy có giống JJ không? BJ nhìn Alex

“Giống nhưng rất tiếc không phải. Chị JJ hồi đó không như bây giờ” Alex cười rồi nắm tay bạn gái mình vào trong vì lúc này Daisy xuất hiện.

“Anh à... sao anh không đợi em đi cùng” Daisy nhõng nhẽo

“Em cũng tới rồi đó thôi”

.....

“Chắc mọi người trò chuyện cũng lâu rồi. Bây giờ xin mời các vị khách cùng vào chỗ ngồi để xem bộ sưu tập thời trang của chúng tôi.

Tất cả mọi người cùng nhau vào chỗ ngồi... ánh đèn được tắt

Xin chào các vị quan khách đã từ xa xôi đến với buổi trình diễn thời trang của A Pink và Livex ngày hôm nay. Chúng tôi rất cảm ơn các vị đã đồng hành cùng nhãn hiệu thời trang của chúng tôi ngày hôm nay. Xin trân trọng giới thiệu các vị khách mời của tối hôm nay. Cô Angela Rivera với 2 năm làm việc ở Mỹ và là nhà thiết kế tài năng được toàn thế giới công nhận là được mệnh danh là Nữ hoàng thời trang (nó đứng lên vỗ tay chào mọi người) Người thứ hai là Alex giám đốc A pink(mọi người vỗ tay nồng nhiệt) Và xin chào mừng ngài Eric và các nhà thiết kế thời trang hàng đầu cả nước và các vị quan khách có mặt ngày hôm nay. (Tất cả mọi người vỗ tay nồng nhiệt). Và bây giờ tôi xin mời giám đốc A Pink và Giám đốc Livex lên phát biểu để mở màn cho buổi thời trang ngày hôm nay.

“Xin cảm ơn vì mọi người đã bỏ thời gian đến show thời trang ngày hôm nay. Để cảm ơn mọi người chúng tôi đã chuẩn bị một buổi party nhỏ mong mọi người hài lòng. Không để mọi người chờ lâu tôi mời người bạn kế bên phát biểu”_ Alex nói

“Xin chào mọi người. Nhân show thời trang ngày hôm nay tôi xin công bố một tin quan trọng là Livex và A Pink chính thức hợp tác với nhau tung ra nhãn hiệu riêng cho ngành thời trang có tên là U&I. U là viết tắt của từ You có nghĩa là bạn và tôi sẽ cùng nhau tạo nên những gì mới nhất cho ngành thời trang và chúng tôi đã ký kết với các nhà thiết kế nổi tiếng trên Châu Âu và Châu Mỹ để tạo ra thương hiệu này Và bây giờ”

“Show thời trang chính thức bắt đầu” Alex và nó đồng thanh hô

Tiếng nhạc vang lên, mọi người đều chăm chú xem chúng. Những bộ đồ rất đẹp kết thúc là một cặp đôi mặc đồ của nó và Alex thiết kế. Họ đeo những mẫu trang sức mà nó chính tay thiết kế riêng cho bộ đồ này với hi vọng sẽ tạo ra sản phẩm tốt nhất khi nó quay lại Lon Don. Nhưng như không để nó thất vọng, bộ này rất được mọi người chú ý. Nó cùng Alex bước ra với cặp đôi đó. Trông thật đẹp. Mọi người vỗ tay chúc mừng

“Thank you very much”

Nó ở lại buổi party không lâu thì ra về. I Zac sợ nó say nên kêu nó để chính mình đưa về nhưng nó không đồng ý. Nó để I Zac ở lại tiếp khách cùng với Alex rồi nó tự đi về (tài xế đưa về nhà)

35. Chương 35:

“Cô chủ, chúng ta về nhà chứ” tài xế luôn theo nó hỏi

“Đến công ty đi” nó lạnh lùng ra lệnh

“Cô chủ... cô nên về nhà đi nếu để bà của cậu Kan biết sẽ không hay đâu” tài xế nhắc nhở nó

“Vậy về đi, gọi cho chú Lay nói sắp xếp phòng ở tầng trên” nó nói

“Dạ”

Chiếc xe chạy trên đường, màn đêm buông xuống, ánh trăng trên đường khiến nó cảm thấy cô đơn. Tất ngang cảm giác cô đơn là dòng tin nhắn

“Nè... sorry vì không đến show của cậu nha, mai mình sẽ đến lúc 4h sáng, đến đón mình nha” tin nhắn của người bạn thân của nó ở Mỹ

“OK”

Nó lại trở về tâm trạng ban đầu... nhìn ngắm phía phồn hoa... sự cạnh tranh đến lúc sống chết vẫn còn ở đó... nó phải làm sao khi người nó yêu luôn xuất hiện trước mặt nó... người quan tâm luôn bên nó và cái người mà nó lợi dụng lại là chồng chưa cưới của nó. Cuộc đời của nó sẽ tới đâu. Trong những suy nghĩ của nó... nó luôn có cảm giác ấm áp bên BJ, đưa chuột mới luôn trong đầu nó và cả tiếng cười bên ba mẹ của nó.

“Cô chủ đến nhà rồi” tài xế đánh thức nó từ giấc ngủ... nó đã ngủ thiếp đi từ lúc nào

“Chú đi ngủ đi, cũng trễ rồi” nó nói rồi bước vào nhà, ngôi nhà im lặng như mọi khi nhưng không có ai mà nó tin cậy chỉ có những người mà từ Mỹ về đây mới khiến nó tin tưởng hơn một chút

“Cô chủ, cô về rồi” quản gia Lay đến chào nó

“Phòng đã chuẩn bị chưa?” nó lạnh lùng nói

“Xin lỗi nãy chờ bà đó cứ đi theo tôi nên.... Nó cắt ngang “Được rồi” Lúc này có tin chạy lại

“Cô Angela về rồi à... hồi nãy bà chủ đến đưa cho cô cái này”

Nó nhìn tờ giấy đọc xong rồi xé nát nó. Lấy tờ giấy trong tệp ra lấy cây viết rồi ký lên, vứt cho bà ta rồi bước lên lầu

“Nè... ông thấy chưa... tôi nói cô chủ sẽ ký mà” bà ta giơ tờ giấy trước mặt Lay

“Bà....” Lay nín họng

“Vậy là bà chủ sắp thấy chết rồi”

“Bà nói gì thế?”

“Ông không thấy sao đây là giấy đăng kí kết hôn đó. Giấy kết hôn này chứng tỏ họ là vợ chồng thật sự thì có con cũng là sớm muộn thôi” bà ta cười

“Cô chủ của tôi... cô đang nghĩ gì vậy? Cô muốn vậy thật sao?” Lay xoa đầu... vò đầu bước đi “Trời đất ơi”

....

Nó bước vào phòng mình thì thấy Kan đang cầm chai rượu uống... nó nhìn xuống đáy lon bia... rượu... co ca.... anh ta muốn chết chắc

“Em về rồi sao? em biết tôi nhớ em thế nào không?”

“Anh khùng chắc... sao anh lại kí tờ giấy đó” nó tức giận

“Vậy chắc em kí rồi sao? Anh chỉ vì thế giới mà anh mong muốn thôi... chỉ cần anh kết hôn với em thì em sẽ là của anh... BJ sẽ không giành với anh nữa”

Nó tức giận cầm lấy ly nước bên cạnh bàn hất vào mặt hắn. Hắn lấy tay lau mặt rồi đứng lên

“Em nghỉ ngơi đi” Kan đứng dậy rồi dọn dẹp bãi chiến trường của mình. Nó không nói gì hết cất túi xách rồi vào phòng tắm.

Một lúc sau nó bước ra thấy Kan đã dọn dẹp hết nhưng thấy hắn ta nằm im dưới đất

“NÈ... tình dậy đi tôi có chuyện muốn nói” nó kêu hắn mãi mà không thấy hắn dậy liền lại gần... đụng người hắn nhưng không thấy nhúc nhích... nó thấy mặt hắn tím tái... sờ lên đầu thì thấy trán rất nóng. Nó cảm thấy rất sợ liền đỡ hắn lên giường... vừa lên tới giường đắp chăn cho hắn xong... đổ thuốc vào miệng hắn... định đi lấy khăn ướt thì bị bàn ta to lớn nắm lại

“Thả ra...” nó lớn giọng ra lệnh

“Anh yêu em JJ” hắn nói mất từ từ mở ra. Nó đứng im ở đó nhưng bị hắn kéo vào người. Áp đặt chiếc môi lên môi mỏng mềm mại của nó mà từ từ hôn... cắn mút và giày dò nó. Nó không nói gì chỉ thấy cảm giác này rất giống hồi đó... BJ với nó đã từng như vậy nhưng nó chợt nhớ ra đây không phải BJ với lại BJ sẽ không đối xử với mình như vậy liền đẩy hắn ra nhưng hắn lại kéo nó lại tiếp tục hôn...

Kan cuối cùng cũng buông tha cho nó nhưng vẫn ngồi mà ôm nó

“Cho anh cơ hội được không... hãy cho anh làm BJ của em một lần được chứ”

Nó không biết trả lời sao nên “Anh sốt để tôi đi lấy khăn” nó buông tay hắn ra định đi nhưng bị hắn nói

“Không cần... em trả lời câu hỏi của anh đi” đôi mắt nhìn nó trong sự chờ đợi

“Anh nói tôi phải làm sao đây? Anh mãi mãi là Kan chứ không thể nào thành BJ”

36. Chương Giới Thiệu Nhân Vật Mới Một Chút Nhak

-Nhân vật chính của chúng ta hiện giờ là Angela Rivera (JJ đó mọi người), Kan và BJ (E Ric) , I Zac và Jen
Giới thiệu nhân vật mà các bạn chưa biết thôi nhak

-Kan tên thật là Jason Jamizex là cháu trai của chủ tịch Angel... vì lập ra gia tộc riêng nên họ sẽ khác với lúc trước (anh này muốn tham gia thế giới mafia nên mới chịu cái họ này đó chứ lúc đầu anh ta theo họ cha). IQ khỏi nói cao lắm đó nhưng không ai biết thôi. Âm mưu thì tức nhiên phải có rồi.

Hồi trước thì yêu một cô gái (lúc sống với gia đình) nhưng bị cô ta bỏ vì cô gái đó vì thực hiện ước mơ nên nghe lời gia đình đính hôn. Kan đã từng đau khổ một thời gian.

Sau này rất yêu nó (nó giống hết tính cách cô gái đó nhưng chỉ là lầm tưởng thôi , nó rất ác đó nhak).

- Jen bạn thân của nó ở Mĩ... người mẫu và diễn viên khá nổi tiếng đó (là một nhà sáng tác nhạc tài ba nhưng sau này mới phát hiện khi yêu ai đó) IQ khỏi chê.

Rất yêu quý nó và luôn luôn xảy ra tranh chấp xung đột với I Zac nhak nhưng cô nàng lại bị Kan hớp hồn từ ánh mắt đầu tiên nhưng chỉ là Jen muốn đùa với nó coi nó có yêu Kan thiệt ko mà thôi?

Một nhân vật cũng sẽ xuất hiện trong các chap tiếp theo

Bạn gái cũ của Kan

-Ana Swon là nhà thiết kế trang sức hàng đầu Thụy Sĩ và Pháp nhưng chưa chắc bằng nó đâu nha. Từ nhỏ cô này muốn được làm trong Angel nên đã đính hôn và đi du học với vị hôn thê (nhưng sau này thì không biết xảy ra chuyện gì mà trở về một mình và làm trong Angel. Kan cũng không biết đâu nha vì ngày Kan đi làm là ngày cô ta đến Angel nhận việc).

Chúc các bạn đọc chuyện vui vẻ

Cho mik ý kiến nhak

37. Chương 36: Tính Cách Thật Sự

Nó bước lên lầu trên, căn phòng này là nơi bí mật chỉ có mặt khẩu mới vào được. Nó nhìn xung quanh chỉ toàn màu u ám, heo vắng làm tăng thêm nỗi sầu cho nó. Nó đã từng như thế này, khi bị tai nạn và khi mẹ nó bị tai nạn vì cứu con gái mình. Cũng chính vì thế mà nó quyết tâm phải đứng đầu thế giới này, có thể bảo vệ người thân của mình. Tiếng chuông điện thoại reo. Mặt nó trở nên biến sắc khi nghe tiếng từ bên kia nói chuyện “Ngày mai 6h tắt cả mọi người phải tập chung lại hết cho tôi”

“Nhưng giờ đó...” bên kia ập ứng

“Ai không có mặt đuổi việc” nó nói giọng lớn, hét vào bên kia

“Dạ tôi biết rồi thưa chủ tịch” bên kia sợ hãi cúp máy vội, nó lắc đầu rồi bước vào phòng làm việc chuẩn bị tài liệu cho ngày mai, rồi thức cả đêm coi camera.

Nó cũng không quên gọi cho ai đó :” tao đã nhờ người đến đón mày rồi. Tao có việc bận”

...

Buổi sáng thức dậy tất cả mọi người đều bắt tay vào công việc mới, tiếng chim ngoài vườn hót líu lo đánh thức người đang ngủ như chết dậy. Hắn từ từ mở mắt ra nhìn xung quanh đây là phòng của nó, hằng ngày nó vẫn thức dậy trong tiếng chim hót sao? Đó là câu hỏi mà hắn tò mò lúc này.

“Cậu chủ... tiểu thư đâu” bà quản gia đi lại

“Cô ấy đâu? Tới qua... tới qua” hắn nhớ lại trong kí ức của mình thì biết nó đã bỏ đi khi mình say và....

“Cô ấy kí rồi phải không?” hắn hỏi bà ta

“Dạ... cô ấy sẽ tham gia cuộc họp vào 8h sáng nay, cổ phần bà chủ cũng đã chuyển sang tên cho cô ấy rồi”

“Được rồi”

“Cậu thay đồ đi, tôi đã chuẩn bị canh giải rước cho cậu rồi đó. Cậu cũng kêu cô chủ xuống ăn sáng đi”

“Tôi biết rồi” hấn nói rồi nhìn xung quanh “JJ đã đi đâu. Tối qua em ấy đã ở đây mà”

Hấn thay đồ xong rồi xuống nhưng vẫn không thấy nó. Hỏi quản gia Lay thì lắc đầu

Hấn ngồi xuống ăn sáng rồi bước ra ngoài thì thấy bà của mình đến

“Chào cháu... cháu dâu ta đâu rồi” bà nhìn hấn

“À... cô ấy có việc ở Livex nên đến đó giải quyết rồi”

“Thôi được rồi... hai đứa cũng nên tổ chức hôn lễ đi nhưng chuyện quan trọng là sinh cháu cho ta” bà nhìn hấn mà cười

“Cháu...”

“Thôi được rồi, ta có món quà tặng cháu đây?” bà chỉ tay vào chiếc xe thể thao màu trắng đang thành hành.

“Món quà này cháu không thể nhận” hấn từ chối cho dù rất thích nó

“Cháu phải nhận, coi như đây là món quà mừng cháu đi làm ở Angel và kết hôn đi” bà vỗ vào cánh tay Kan

“Cháu cảm ơn”

“Thôi được rồi, cháu đi đi”

.... Quay lại lúc 4 h nhé

“Kìa... cô ấy là Jen đó” đám phóng viên từ đâu bay tới chụp hình Jen

“Cô về đây chắc có dự định hay kế hoạch cho sự trở lại của mình chứ”

“Jen, cô đã làm gì trong khoảng thời gian cô nghỉ ngơi vậy”

“Cô sẽ vẫn là đại diện và giám đốc truyền thông cho Livex phải không?”

Tất cả câu hỏi cứ thế mà bay đi chứ không vào đầu Jen tí nào vì Jen đang tìm người nó cử đến. Và tự hỏi “Sao đám phóng viên này nhanh thế, mình đã ngồi ở khoang vip và đi cửa vip mà họ vẫn lan nhanh vậy sao”. Jen nghĩ “Mình phải giải quyết đám phóng viên này rồi, quay sang nhìn quản lý thì thấy cô ta đang cản họ lại.

“Được rồi”_ một tiếng từ đâu đó hét lên, tất cả chú ý về hướng đó vì thấy chàng thanh niên đang đứng đó, không ai là không biết đó là Bác sĩ nổi tiếng nhất ở Mỹ và là người thừa kế của bệnh viện đứng đầu thế giới _IZac.

I Zac đi về phía Jen “Chào em”

“Là anh sao?” Jen bất ngờ khi nhìn thấy kẻ thù không dợi trời chung với mình

“Chứ em nghĩ là ai nào ?” I Zac cười nhún vai khiến đám phóng viên nữ ngơ ngác còn đám phóng viên nam thì đang chụp hình Jen

“Dù gì em cũng đến nơi an toàn rồi. Chúng ta về nhà anh anh thôi” I Zac nói nhỏ bên tai Jen rồi cười đều

“Anh nằm mơ à” Jen hét lên khiến ai đó trở về bình thường

“Cô ấy kết hôn rồi hay là em muốn đến sống với họ” I Zac lại đứng sát bên Jen

Jen nghĩ đi nghĩ lại, quay sang nói quản lý gì đó rồi cùng I Zac bước ra khỏi sân bay. Lúc này đám phóng viên lại đặt câu hỏi lớn : ‘quan hệ của họ là gì ?’ rồi chạy theo Jen, mặc kệ tên quản lý ngăn lại « Cô với thiếu gia I Zac quan hệ là gì vậy”

....

Nó đã đến công ty từ rất sớm, chỉ cần những ai đến muộn 1 giây thôi là đã bị đuổi ngay kể cả giám đốc bộ phận hay phó giám đốc.

Trong phòng họp lúc này im ắng như không một ai ở

‘Tại sao ? Mọi người đã làm gì để bộ phận bị mất bản thiết kế chứ’ nó nói

“Tôi xin lỗi” giám đốc thiết kế đứng lên

“Còn bộ phận camera” nó hỏi

“ Chúng tôi xin lỗi”

“ Tôi dạy mọi người xin lỗi hay sao... mọi người chỉ biết nói xin lỗi khi sai sót sao ? Mọi người có xứng đáng là người lãnh đạo hay tốt nghiệp những trường đại học hàng đầu không.” Nó tức giận

Tất cả không dám nói câu nào

“ Tôi ọi người 2 ngày nhất định phải có mẫu thiết kế mới cho tôi, nhất định ý tưởng phải hay hơn cho tôi nghe rõ chưa” nó nhấn mạnh

“ Hai ngày... xin lỗi cô chúng tôi không thể”

‘ Vậy thì nghỉ việc hết đi” nó tức giận

‘Chúng tôi sẽ cố gắng”

“ Trong tay tôi là bản thiết kế chính cho thương hiệu mới ở Châu Á, mọi người hãy gửi qua cho bộ phận may vá đi. Tôi muốn có buổi khai trương đúng ngày” nó nhẹ giọng xuống

‘Chúng tôi biết rồi”

‘Còn bộ phận giám sát, tôi đã cài bức tường chắn rồi, mọi người cứ yên tâm hãy nhớ làm việc cho nghiêm túc”

‘Vâng, thưa chủ tịch”

‘Từ nay công ty sẽ do phó giám đốc quản và báo lên cho thư kí tôi. Cô ấy sẽ báo cáo lại cho tôi”

‘Vâng”

‘Và còn điều quan trọng, công ty chúng ta sẽ làm việc ngày đêm trong 1 tuần để kịp thời hạn ra mắt, mọi người không cần phải thức khuya mà hãy thay phiên nhau mà làm”

‘Vâng”

... Lúc này tại Angel

‘Cây ấy không đủ tư cách để ngồi vào ghế chủ tịch”

‘Cậu biết gì mà làm chứ”

‘Mong mọi người trật tự. Cậu ấy là người nắm giữ 40% cổ phần của Angel, cao hơn tất cả mọi người

‘Chúng tôi có 60%, hay chúng ta bỏ phiếu đi”

“Được, vậy bỏ phiếu đi” hân hét lớn

Ai cũng đã ghi phiếu bầu ình

“Cậu Kan chỉ được 10% còn 90% kia thì....”

“Kết quả đã rõ rồi còn gì, chúng ta nên họp vào lần sau để bổ nhiệm chức chủ tịch mới”

“Không cần đâu người đứng thứ hai là ông James- phó chủ tịch angel với 20% trong công ty. Tôi nghĩ để PGĐ làm đi”

“Đúng đó, để PGĐ làm đi”

38. Chương 37: Mất Tích (1)

Suốt mấy ngày không thấy nó đâu hần sốt ruột hỏi ai cũng không biết, tìm nó thì không thấy ngay cả I Zac cũng chỉ có câu trả lời là no. Thật ra nó đã đi đâu từ ngày mà nó xuất hiện ở công ty hần

“Vậy không có ai có ý kiến khác chúng tôi xin tuyên bố chủ tịch của Angel là...” tiếng công bố chưa nói xong là một giọng quyền lực khiến ai cũng sợ hãi

“Khoan đã” một cô gái với mái tóc đen dài, hàm mi cong vuốt đang đi về phía chỗ hần, xing quanh có rất nhiều vệ sĩ

“Mọi người có tôn trọng tôi không mà dám cho cuộc bỏ phiếu bắt đầu khi chưa có cổ đông lớn thứ hai tham dự chứ” từng lời từng lời vang lên khiến ai cũng sợ và lo lắng

“Cô có bao nhiêu cổ phần mà nói chứ” ông ta đứng lên hỏi

“ Bao nhiêu? Ông chưa coi email à, tốt nhất thì ngày nào ông cũng phải mở mail lên đi lỡ may có ai quan trọng gửi thư cho ông thì sao?”

“Cô?”

Sao? Ông muốn làm gì tôi à?” cô gái ấy khiêu khích khiến ông ta tức giận muốn ới máu

“À tôi bị kẹt xe nên đến trễ. Xin giới thiệu với mọi người tôi là đại diện cho bà Jamizex , bà Jamizex đã chuyển cho cô Angela Rivera số cổ phần của bà nên hiện giờ cô Rivera là người đứng thứ hai trong công ty. Và còn một điều quan trọng nữa số cổ phần của cô Rivera và cậu Kan cộng lại lớn hơn tất cả mọi người trong công ty nên họ có thể làm chủ tịch của Angel.” Luật sư vừa nói xong mọi người ngạc nhiên nhìn nhau rồi vỗ tay nhưng giọng nói cắt ngang tất cả mọi người.

“Đừng vội mừng tôi đến đây không phải bỏ nhiệm cho Kan là chức chủ tịch?”

Mọi người bàn tán ,ai cũng bắt ngờ nhìn nó còn nó vẫn thản nhiên

“Chức chủ tịch vẫn là của bà Jamizex còn Kan chỉ là tổng giám đốc của công ty” nó nói, mọi người đều ngạc nhiên trước quyết định của nó

30p sau cuộc họp cũng kết thúc, nó không chào ai mà đã ra về rồi cũng từ giây phút đó không ai thấy nó đâu.

.....

Kan từ sáng giờ vừa đi họp vừa phải giải quyết công việc nên tối mới về. Căn nhà vẫn im lặng không hề có nó. Kan đã sai hiệu thuộc hạ đi tìm nno1 nhưng không có. Hần chỉ biết chờ đợi nó trở lại mà thôi. Nhìn trên chiếc giường quen thuộc vẫn không hề thấy nó.

I really wanna stop

But I just gotta taste for it

I feel like I could fly with the ball on the moon

So honey hold my hand you like making me wait for it

I feel I could die walking up to the room, oh yeah

Late night watching television

But how we get in this position?

It's way too soon, I know this isn't love

But I need to tell you something

(I REALLY LIKE YOU)

Tiếng chuông điện thoại hần vang lên

“Cô gọi tôi có việc gì?”

“Anh có thể đến không?”

“Cô đừng quên tôi đã có vợ rồi đó”

“Anh đến đi em có chuyện muốn nói”

“Cô muốn gì nói qua đây đi”

“Không! 9h tại Last Night”

tiếng điện thoại bên kia tắt

“nè....nè... cô có nghe máy không” Kan quát rồi ném điện thoại vào góc tường.

THÔNG BÁO

VÌ CÓ BẠN NÓI NHÂN VẬT NHIỀU TÊN QUÁ NÊN MÌNH XIN TÓM GỌN LẠI CHO CÁC BẠN DỄ HIỂU NHAK

Nhân vật chính của chúng ta nè

-Angel Rivera là JJ đó mọi người, sau khi bị tai nạn nên JJ đổi tên là Angela nhak

-I Zac thì tên vẫn như cũ rồi

-Còn đối với BJ từ khi anh quản lí sự nghiệp của gia đình nên mọi người và báo chí đặt cho anh tên là Eric

-Kan tên thật là Jason Ramizex nhak

-Alex thì vẫn như cũ

-Jen là bạn thân của Angela (JJ)

Chap sau sẽ xuất hiện nhân vật mới là Ana Swon nhak mọi người. Chap sau kịch tính lắm đó

NHÂN VẬT PHỤ

-Bà Jamizex là bà nội của Kan

-Quản gia Lay là người mà nó đem từ Mỹ về , rất trung thành với nó và giải quyết mọi việc rất nhanh

-LISA là quản gia từ nhà Kan qua do bà Ramizex kêu nó để chăm sóc cho Kan và cũng như làm công việc nấu thuốc cho nó uống để sớm có baby.

39. Chương 38: Mất Tích (2)

Để cảm nhận hết yêu thương trong trái tim này

.....

Yêu yêu là bình minh mỗi sáng anh có bên mình

....

Nơi náo nhiệt nhất ở trung tâm thành phố Lon Don, nơi tụ tập của các dân chơi, xã hội đen và các tầng lớp sang chảnh, tất cả cùng hòa vào nhiệt DJ nhảy múa, hò hét và uống rượu. Rượu ở đây là độc nhất chỉ có những loại sang và mới. hấn bước xuống một chiếc siêu xe khiến ai cũng phải ngưỡng mộ, nói cách khác ai cũng biết hấn là một trong những bộ tứ quyền lực của thế giới bóng đêm. Trong ánh sáng nhấp nhèo như lúc ẩn lúc hiện hấn tìm kiếm hình bóng thân quen... hấn hay nôn nóng hay chỉ muốn gặp, thật ra hấn có muốn gặp lại cô ấy không hay là hấn vẫn còn yêu cô ấy.

“Thả tôi ra các anh muốn gì?”

“Em đẹp gái đi với anh đi?”

Hắn nhìn những gì diễn ra trước mặt mà vẫn làm ngơ, kiếm một óc khuất để nhìn sự việc đang diễn ra

“Nè... các anh có biết tôi là ai không?” “Là ai chứ cô em”

“Tôi là..?”

“Thôi bỏ đi chúng tôi chỉ định giỡn với cô em thôi” đám thanh niên đó đi xa thì một phục vụ đi lại gọi cô ta đến bàn hắn

“cô đến rồi sao?” hắn nâng ly rượu trên tay nói, ánh mắt nhìn sang hướng khác

“Rất vui được gặp lại anh Kan” cô ta đưa tay ra nhưng hắn không bắt tay, cô ta không nói gì liền ngồi xuống gọi một ly cocktail.

“Cô muốn nói gì với tôi” hắn lạnh nhạt nói nhưng không thèm nhìn

“Vợ anh đâu?” cô ta hỏi

“Vợ tôi ở đâu là chuyện của vợ chồng tôi” hắn trừng mắt nhìn cô ta

“Anh đừng nhìn em bằng ánh mắt đó. Em chỉ muốn hỏi coi cô ấy có ở nhà không thôi” cô ta nhìn hắn mỉm cười

“Cô muốn nói gì thì nói đi”

“Em muốn chúng ta quay lại được không” cô ta nhìn Kan với ánh mắt mong đợi

“Cô mơ à. Cô có biết tôi đã có vợ rồi không Ana Swon?”

“Cuối cùng anh cũng chịu gọi tên em rồi” Ana nhìn hắn nâng ly rượu trên tay uống

“Em xin lỗi vì đã bỏ anh nhưng em đã sai rồi anh tha thứ cho em đi” Ana nói

“Tôi không giận cũng không còn yêu cô” hắn lạnh lùng nói

“Vậy sao, mà đúng rồi vợ anh là một người tốt lại còn xinh đẹp có thể giúp anh trong việc của Angel”

“Sao cô biết”

“không giấu gì anh em đã gặp cô ấy sáng nay tại Angel, mà quên không nói với anh em đã là nhân viên của Angel rồi đó” Ana nói

“Cô gặp cô ấy ở đâu” Kan nhìn Ana

“ Tại phòng thiết kế. Cô ấy đến đưa em một kế hoạch nói em phải điều khiển mọi người gấp để đưa ra mẫu trang sức mới giúp anh nắm vững chức giám đốc hơn với lại cô ấy còn đưa em một bản thiết kế vòng cổ nói hãy lấy bộ đó làm chính”

“Rồi sao nữa” Kan hỏi

“ Cô ấy không hổ danh là nữ hoàng thời trang không chỉ trang phục đẹp mà trang sức cũng rất đẹp. Cô ấy đang nói thì cô ấy có một cuộc gọi đến, em thấy cô ấy rất hết hoảng rồi ra ngoài”

“Cô có biết ôc ấy đã đi đâu không?” Kan hỏi

“Không phải vợ anh nên ở bên anh sao?” Ana nói

“Ừ thì...” kan áp úng

“Em nghe nói cô ấy sẽ đến liền hình như là đi đâu đó ...mà em có nghe là cô ấy nói gì à.. hình như là Paris thì phải” Ana nói xong

“Kan liền suy nghĩ tại sao cô ấy lại đi đến đó”

“Có khi nào cô ấy ngoại tình không ta”

Kan nghe được câu đó liền tát Ana đồng thời cũng hất ly rượu vào mặt cô ta khiến ai cũng phải nhìn”

“Cô đừng có xúc phạm vợ tôi. Cô ấy đang ở nhà chờ tôi về đó” Kan nói rồi đi thẳng ra ngoài

“Em không nói dối thật ra BJ cũng mất tích rồi đó” Kan mặt kệ những lời cô ta nói tiếp tục đi

Ana cảm thấy ánh mắt mọi người đang nhìn mình nên đi ra chạy đuổi theo Kan nhưng Kan đã lấy xe đi rồi.

.....

Tại nơi lãng mạn Paris nước Pháp, trong căn phòng ấy cô gái hết mực chăm sóc cho người mà mình yêu.
Tiếng chuông điện thoại vang lên

“I used to cry

I used to cry...”

“Em nghe nè anh” cô ấy nói

“Anh ấy đã đỡ hơn rồi”

Bên kia trả lời

“Anh nhất định đừng để anh ta qua đây”

“Cảm ơn anh JR”

Cô gái cúp máy rồi nhìn người thanh niên trước mặt

“Em xin lỗi” cô lấy tay đặt lên trán “Bác sĩ nói anh ấy hôm nay sẽ tỉnh nhưng đến giờ sao vẫn chưa?”

Nó nhìn anh ta một hồi định bước đi nhưng một bàn tay nắm nó lại “Em đừng rời bỏ anh được không JJ”
nó quay lại

“Anh không sao chứ BJ” nó nhìn hấn

“Anh khỏe rồi sao em lại ở đây?”

“Em nghe nói anh phản đối cuộc hôn nhân với Daisy nên anh đã bỏ đi. Mà tại sao anh ngốc quá vậy. Anh có biết là mình đang sốt rất nặng không? Nếu anh JR mà không gọi cho em thì không biết anh đã xảy ra chuyện gì nữa rồi”

“Em là JJ... đúng là em rồi” BJ ôm nó

Quay lại bên Anh tí nha

“ Anh nói cho em biết đi có phải JJ đang ở bên Pháp không?”

“Anh đã nói với em rồi là anh không biết” JR nhìn hấn

“Anh nói dối... em đã điều tra rồi cô ấy đã bay sang Paris vào ngày hôm trước”

“Anh.. anh không giấu em nữa. JJ qua đó để giải quyết một số công việc rồi qua Mĩ để giúp ba nuôi một số công việc cần thiết”

“Mĩ sao... vậy sao I Zac lại ở đây?”“LÀ vì... vì Jen qua” Jr sợ Kan nghi ngờ

“Jen à ai?” Kan tò mò

-Jen là bạn thân của JJ, cô ấy qua đây nhưng không biết đường nên em ấy đã bắt I Aac ở lại chăm sóc cho cô bạn thân của nó với lại cũng hi vọng I Zac sẽ quên em đi và đừng đau khổ. Em ấy chỉ không muốn I Zac đau khổ thôi” JR nói và hi vọng rằng Kan sẽ tin

-Vậy sao BJ lại mất tích”

“Em không biết sao! BJ sẽ kết hôn với Daisy nên chắc đã đi đâu chuẩn bị quà cưới và rượu... em cũng biết là BJ là chủ tịch mà đã đám cưới sẽ được rất nhiều người quan tâm” JR nhìn thẳng vào Kan nói

“Vậy sao ?”

“Đến lúc em với JJ kết hôn thì cũng sẽ như vậy thôi” JR nói

“Thôi được rồi khi nào JJ về anh gọi em ra sân bay đón cô ấy” Kan nói xong bỏ đi nhưng Kan vẫn không tin nên cho người điều tra thêm thì biết JR nói là sự thật.

Y.Ê.U là cùng nhau trong tay đi dưới con đường, / Là cùng trao cho nhau ngọt môi hôn / Là vòng tay yêu thương ôm mãi không rời / Từng phút giây tuyệt vời.

JJ à.. vì em và BJ nên anh đã nói dối.. anh hi vọng rằng em sẽ tìm kiếm hạnh phúc thật sự thuộc về mình. Anh chúc phúc cho em JJ” JR mỉm cười rồi bước vào nhà

=>Chap này kịch tính thì chap sau sẽ rất lãng mạn cùng chờ đón nhé mọi người. Mình sẽ up chap tiếp theo vào cuối tuần. Cảm ơn các bạn đã theo dõi và mình cũng mong các bạn sẽ bình luận ình để mình rút kinh nghiệm nha.

40. Chương 39: Những Ngày Ngọt Ngào (1)

Trong căn phòng ấm áp là hình ảnh hai người nhìn nhau với ánh mắt chứa đầy niềm vui và hạnh phúc

“Em chưa ngủ mấy ngày rồi” BJ nhìn nó với ánh mắt thương xót

“Đâu có đâu em mới ngủ cả đêm qua” nó nhìn BJ mà cười ngây thơ

“Em nói dối, mắt em sưng rồi kia” BJ sờ tay lên mặt nó, nhìn gương mặt nó yếu ớt mà chính bản thân mình đau. Nó cười khiến cho BJ càng thêm đau nữa “Em không sao đâu. Anh mới tỉnh để em xuống nấu cháo cho anh ăn, anh đã không ăn gì suốt mấy ngày rồi” nó sờ lên mặt BJ nhìn thấy BJ như thế này nó cảm thấy tim mình tan nát. Nó buông tay BJ ra rồi đứng lên nhưng BJ đã nắm lấy tay nó “Anh yêu em” Nó không ngờ BJ lại nói những lời nó. Nó hi vọng sau khi BJ tỉnh lại biết chính mình là JJ anh phải nổi giận và trách mắng nhưng lại không hề chính anh lại nó câu yêu mình nhưng nó không thể nó không thể làm khổ BJ thêm lần nữa nó và Kan đã đăng kí kết hôn rồi “Em xin lỗi. Em đi nấu cháo cho anh” Nó rút tay thật mạnh ra khỏi bàn tay đang mềm yếu đó rồi bước đi không hề quay lại. BJ nhìn nó mà thương tiếc, tự mình trách nó “Em đã không muốn vì sao còn xuất hiện. Sao em phải khiến tôi đau thế này”.

Nó ở dưới nhà nấu cháo cho hần, căn nhà này đã lâu không nhìn lại nó cảm thấy nhớ cái cảm giác hồi ấy. Nó nhớ như in cái ngày mà nó cùng hần cãi nhau, cùng nhau ăn nhưng giờ tất cả chỉ là quá khứ, những kí ức đó sẽ mãi trong tim một nơi sâu nhất của trái tim nó để những kí ức là những kỉ niệm đẹp và hạnh phúc. Nó nhìn tô cháo mà hi vọng. Hi vọng BJ ăn vào sẽ khen ngon... ăn vào sẽ biết được tình cảm của nó và cũng chính là nỗi đau mà nó đang chịu đựng.

BJ thấy nó vào liền ngồi dậy nhìn tô cháo mà nó đang bưng “Thơm quá. Em bây giờ nấu ăn chắc sẽ ngon hơn rất nhiều” Nó chỉ mỉm cười rồi bưng bát cháo ngồi xuống giường “Em đúc cho anh ăn. Anh vẫn chưa khỏe đâu” Nó lấy thìa múc từng chút một cho BJ ăn. Nhìn người mình yêu ăn nó cũng đã vui và no cho dù mấy ngày nó chưa ăn nhưng có lẽ BJ biết nó đã chăm sóc ình như thế nào trong những ngày qua “Em cũng ăn đi”. Nó nhìn BJ mà nở nụ cười “Em ăn no trước lúc anh tỉnh rồi” Nhưng có lẽ câu nói đó không khiến ai tin được

“Em đừng như thế nữa được không?” hần lấy chiếc thìa từ tay nó múc cháo dâng tới miệng “Nếu em muốn tôi khỏe thì hãy anh cùng tôi”. Nó nhìn hần mà há miệng cho hần đúc “Em giỏi lắm” Cứ thế mà hai người đúc nhau ăn hết tô cháo.

Nó đi cắt tô rồi lấy một ly nước ấm cho hần uống thuốc. Hần uống xong liền nằm tay nó để nó không trốn tránh nữa

“JJ em vẫn còn yêu anh phải không” hần nhìn nó mà mong đợi câu trả lời từ nó là câu mà hần muốn nghe nhất

“Em đã có chồng rồi” nó thẳng thắn nói

“Em có thể hủy hôn ước”

“Em đã đăng kí kết hôn với anh ấy” nó nhìn BJ

“Vì Livex ssao?” BJ nhìn vào mắt nó “Đúng” nó không chần chờ trả lời

“Anh yêu em” BJ không biết nói gì hơn nhìn nó kể cho nó nghe những ngày hần sống mà không có nó

Em thấy sao. Lúc anh biết tin em chết anh đã không tin nhưng anh phải bắt buộc mình tin vì họ đã xét nghiệm AND. Anh đau khổ khi mất em, mỗi ngày anh đều đến mộ thăm em, tới ngày sinh nhật em anh đều dành thời gian ở bên em trò chuyện cùng em, một mình mua chiếc bánh sinh nhật đến hát cho em nghe, cùng em thổi nến và uống rượu cùng em. Ai cũng nói anh điên. Đúng anh điên thật rồi, chỉ có kẻ điên mới làm như vậy đúng không? Anh rất đau khổ em có biết không. Khi thấy em xuất hiện ở Anh anh đã rất vui vì em vẫn còn sống nhưng em lại chứng tỏ cho anh là em đã chết rồi. Em đính hôn với Kan mà tìm anh đau nhói. Em làm ngơ khi thấy anh càng khiến anh đau gấp gàn lần.

“Anh” nó áp úng nhưng BJ không để nó nói liền lấy tay che miệng nó lại

“Em có biết anh yêu em đến chừng nào không? Nếu anh mà không yêu em sâu đậm thì anh đã kết hôn với Daisy từ lâu rồi” BJ hét lên “Em yêu anh BJ” BJ bất ngờ trước lời nói của nó, nó lặp lại lần nữa nhưng không hét như hồi nãy “Em yêu anh BJ” nó đưa tay lên mà sờ mặt hần. Hần ngơ ngác trước hành động của nó, hai ánh mắt nhìn nhau. Hần từ từ nhận ra, gương mặt hần gần gần mặt nó “Anh yêu em” hần đặt môi mình lên môi nó hôn một cách ngọt ngào nhưng cũng có một chút tà ác, cái hôn đó như một sự trừng phạt nhưng cũng là tình yêu. Nó không hề chống đối mà đáp lại nụ hôn đó. BJ đặt nó nằm dưới người mình, hai tay anh chống xuống chần “Anh yêu em” rồi anh lại đặt nụ hôn mình xuống môi nó. Nó có cảm giác lạ nhưng nó không thể nào xô BJ ra vì hần đang bệnh mà. Nụ hôn càng lúc càng mạnh ác hơn, càng lúc càng tàn bạo hơn.

41. Chương 40: Những Ngày Ngọt Ngào (2)

Buổi sáng ánh nắng ban mai chiếu qua khe cửa, những giọt sương đọng trên lá cùng với tuyết pháp phơ trong gió tất cả tạo nên bức tranh mùa đông thơ mộng. Trên chiếc giường là cô gái đang ngủ ngon giấc nhưng có lẽ cô ấy đang tỉnh dậy vì tiếng chim hót líu lo.

Nó từ từ mở mắt ra nhưng hình bóng nó muốn thấy không có ở đây nhưng nó lại nghe được mùi rất thơm đang từ từ tới gần

“Em dậy rồi à?” hần nhìn nó trên môi nở nụ cười khiến trái tim nó đập nhanh. “Ừm” nó nhẹ nhàng đáp lại

“Anh nấu gì dậy?” nó nhớ ra điều gì đó

“À... anh muốn nấu đồ ăn sáng cho em ấy mà” hần cười (anh chị này ngọt ngào quá)

“Vậy để em nếm thử xem nào” nó nhảy xuống giường bay lại chỗ hần đứng. Cầm lấy thìa mút ăn

“Ngon đó. Em sẽ mập lên mất” nó ôm lấy tô cháo từ tay hần lại bàn ăn không thèm để ý đến hần. Hần nhìn nó vui vẻ nên cũng vui lây “Đây mới đúng là em JJ à” hần nói nhỏ nhưng nó không hề nghe thấy vì nó đang ăn tô cháo một cách ngon lành.

“Anh nấu ăn ngon quá mà sao anh không ăn” nó nhìn hần nhưng hần lại chỉ vào 2 tô cháo. Nó nhìn hướng hần chỉ thì mới phát hiện, nó ngại ngần “Em xin lỗi, nó ngon quá” nó gãi đầu

“Không sao đâu, em thấy ngon là OK rồi. Lâu rồi chúng ta mới trở lại Paris, chúng ta đi chơi nha”

“OK anh luôn. Chúng ta đi thắp đi” nó nhìn hần

“OK, em thay đồ đi rồi chúng ta đi” nó chưa nghe hết câu đã chạy thẳng vào phòng tắm khiến hần bất ngờ

“Em bây giờ mới đúng là JJ” hần bưng hai chén nó vừa ăn hết xong đi xuống. Cứ tưởng sẽ cùng nó ăn nhưng không như hần suy nghĩ. Đáng tiếc thật!!!

Hắn chờ nó ở dưới xe, phải công nhận nó sỗ nhanh thiệt đó. Hắn nhìn nó mà bất ngờ.

“Đồ?” hắn đặt dấu chấm hỏi lớn

“À! Em qua đây vội nên không có mang theo hành lí nên em mượn tạp đồ của chị anh đó mà” nó mỉm cười

Hắn nhớ lại hồi đó vì cho nó mượn đồ mà hắn bị chị la suốt 1 tuần. Hắn phải mua một bộ đồ khác cho chị mới hết bị la đó

“À chỉ tại anh thấy em hôm nay mặc giản dị quá mà” hắn nhìn nó mà không chớp mắt

Nó cười “Em thấy chỉ có mặc bộ này mới không bị chú ý thôi”. Nó mặc một cái quần thun dài và áo thun. Quá giản dị nhưng bộ này bao nhiêu vẻ đẹp của nó đều lộ ra ngoài, từ vóc dáng chuẩn đến vòng eo thon nhưng cũng may là nó mang giày bata chứ mang giày cao gót thì thôi rồi. Nó chạy lại hắn

“Đừng nhìn em nhiều vậy, đi thôi” Nó kéo hắn lên chiếc xe mui trần màu xanh chuối. Hắn vẫn còn ngơ ngác lắm.

42. Chương 41

Chợ đêm là một nơi không ai có thể vào được vì nơi đây toàn là những người có máu mủ. Các vụ cá cược lớn đều xuất phát từ đây. Nó nhìn xung quanh rồi bước vào nhưng bị ai chặn lại “Thể” giọng nói đầy lạnh lùng vang lên, nó chùng mắt một cái rồi tên đó như có ma quỷ ám vậy cả người ngã xuống. Thật ra nó đã hạ thuốc mê trong lúc anh ta không để ý. Nó tiếp tục đi theo con đường đó thì đi ra một nơi đầy rộng lớn. Đây là tầng hầm nhưng cực kì rộng, không hổ danh là đấu trường sinh tử. Nó tìm kiếm ánh mắt thân thuộc. “Kan nó đến chợ đêm rồi, cháu là sát thủ mà hãy giúp ta bảo vệ nó được chứ” lúc nó đi chơi với JB thì điện thoại vang lên tiếng chuông, đó chính là bà Kan, nó không nghe thì không được. Nhân lúc JB đi vệ sinh thì nó bỏ đi vì nó sợ khi đối mặt với JB thì nó sẽ không đi được. Nó nhìn xung quanh, đâu đâu cũng là bảo vệ, những đấu sĩ từ khắp nơi trên thế giới đều tụ tập tại đây. Nó kiếm một người phục vụ hỏi gì đó rồi lên lầu hai tìm kiếm. Trên đó đang diễn ra lễ hội. Nó nhìn khắp nơi thì ánh mắt nó dừng tại một nơi khiến nó cũng phải rung cả người. Tuy nó có thể là một sát thủ nhưng nó chưa từng ác đến mức đó. Nó thấy thương họ nhưng trước mắt, giờ phút này đang là cảnh đánh nhau, nó định lại nhưng nó nghĩ “Thân phận của mình” nên nó chỉ đứng xem không hề lại. Ánh mắt nó nhìn khắp xung quanh đến khi sắp hết trận chiến thì nó dừng lại một nơi. Nó lo lắng chạy lại “Anh không sao chứ” nó nhìn người đó lo lắng. Người đó cứ như nửa tỉnh nửa mơ hỏi “Em quay lại rồi sao?” Lúc này một giọng nói vang tới “Đại ca, anh ở đây sao” một cậu thanh niên chạy tới “Cậu là ai?” nó nhìn người thanh niên vừa chạy đến “Chị dâu có phải không. Em thật có phúc mà” người thanh niên hơn hờ nói, quên cả đại ca luôn “Chị dâu sao?” nó nhìn anh ta “Em là John, em họ của đại ca. Lúc chị đính hôn em có đến nhưng đại ca không cho tụi em gặp chị” John tươi cười nói, lúc này bên kia, có ai đó khó chịu “Nóng quá” “John, anh không sao chứ” nó lo lắng nhìn John “Không xong rồi, anh ấy bị trúng được” John lo lắng “anh tỉnh lại đi đại ca” John lo lắng “Được là gì?” nó nhìn John, hồi trước nó từng tham gia vào thể này nên cũng biết chút ít nhưng khi nó sống với Iac, một thân phận mới nên nó cũng ít tham gia, chỉ chỉ đạo ngầm sau lưng của Alex “Đây là Yêu Cốt. Ai đã trúng nó thì cả người nóng, tâm thức vẫn còn tỉnh táo nhưng rất có hại đến tính mạng” chưa đợi John nói hết câu thì nó “Trong vòng 1 giờ nếu không giải được thì anh ta sẽ die” nó nói khiến John bất ngờ. Nó là sát thủ nên cũng biết ít, nếu trúng loại yêu cốt này thì chỉ có con đường chết nhưng nó hông biết cách giải được này thôi vì độc tính quá mạnh, nó phát tác rất nhanh, có thể nói đây là một loại giết người không dao. “Cậu biết cách giải được chứ” nó nhìn John “Biết nhưng phải có sự giúp đỡ của chị dâu” John nhìn nó “Nói” nó lạnh lùng quét ánh mắt đánh thếp nhìn John John sợ hãi nói “Chỉ có cách là lên- giường”

“Lên-giường” nó ngạc nhiên nhìn John

43. Chương 42: Nhấn Tâm

Thật sao, như lời của John nói thì chỉ có cách duy nhất là phải làm chuyện đó sao. Nó vò đầu bứt tóc “JJ à... mày phải làm sao đây?” nó lo lắng suy nghĩ đi nghĩ lại. Đã 10 phút rồi, John thấy nó suy nghĩ đi suy nghĩ lại nên quyết định mạo hiểm hỏi nó

“Chị dâu... không còn nhiều thời gian nữa đâu?” John nhìn nó mong nhận được lời hay từ nó

“Được rồi, cậu về đi. Tôi sẽ tự có cách” nó nhìn John một lát rồi đi vào phòng, đóng cửa phòng cái rầm

Nó nhìn hình bóng Kan trên giường mà nó có chút đau khổ. Nhìn Kan khó chịu, giày vò bạn thân, những vết cắn trên tay do cố chịu đựng cũng sắp đổ thành máu. Nó đau đớn đi lại, nhìn người Kan mà nó động lòng thương xót, tim nó có chút đập nhộn nhịp. Nó ngồi xuống nhìn Kan. Nắm lấy tay hần

“Anh không sao chứ?” nó sờ lên mặt Kan, nhìn khuôn mặt hần đỏ... đang cố chịu đựng

“Em vào đây làm gì? Đi ra mau” Kan lớn tiếng quát nó khiến nó phải sợ hãi

“Anh không sao chứ. Anh vẫn còn tỉnh táo sao” nó hỏi

“Đi ra đi. Tôi cầu xin em” Kan lo lắng cho nó nói. Mặc dù trúng được những ưu điểm của nhược này là tâm trí vẫn còn tỉnh táo chứ không nãy giờ nó bị ăn rồi

“Anh yêu tôi” trong giờ phút này nó chỉ biết hỏi câu đó. Hần chỉ cố gắng gạt đầu

“Anh muốn tôi trở thành vợ anh không?” nó hỏi một cách nhẹ nhàng

“Nhưng lúc này thì không phải” do được càng lúc càng mạnh hơn nên hần phải cố gắng nói từng chữ

“Anh không muốn nhưng em muốn. Chúng ta đã đăng kí kết hôn rồi. Cũng đến lúc em cần phải làm tròn trách nhiệm của người vợ” nó đau khổ nói, hai tay vòng qua cổ Kan, đặt đôi môi trên môi hần. Kan chịu không được nữa nên bắt đầu hôn nó.

Nó lấy Kan cũng chỉ vì muốn báo thù. Muốn người nó yêu không phải vì nó mà đau khổ. Nó đã bỏ I Zac và người nó yêu trong suốt năm qua để kết hôn với một người chỉ vì muốn biến giấc mơ của mẹ thành hiện thực. Nó chỉ vì muốn Livex đứng vững trên thế giới mới đồng ý điều kiện của bà Kan. Nó tưởng lúc đầu chỉ là giao dịch bình thường. Chỉ cần nó giúp đỡ Kan trên chiếc ghế đó và sau khi xong chuyện thì nó sẽ ra đi nhưng không ngờ bà Kan lại lợi hại hơn nó tưởng... bắt nó phải đính hôn rồi đăng kí kết hôn chỉ vì muốn nó phải ở bên Kan. Chỉ vì muốn giúp cháu của mình mà bà ta lấy Livex ra uy hiếp... ngày ngày ép nó phải có con. Nhưng dù gì đây cũng là cơ hội tốt, có con với Kan cũng không tồi mà. Dù gì Kan cũng yêu nó.

Nụ hôn đó đã khiến nó có chút mềm yếu. Trong lúc Kan định ăn sạch nó thì hần lại ép nó nhìn mình, ép nó phải nói

“Em sẽ không hối hận chứ?” Kan yêu nó nhưng không muốn lợi dụng lúc này biến nó làm phụ nữ của mình. Cho dù biết nó có cùng BJ đi chơi hay làm những gì thì hần vẫn rất tin nó. Cho dù Ana có xảo nguyệt tới đâu thì hần vẫn tin nó vì hần tin rằng nó sẽ không giống như Ana. Trước câu hỏi của hần nó hơi bối rối nhưng đã quyết định thì không thay đổi được. Phương châm của nó trước nay chỉ có một người chồng mà thôi trừ khi chồng mình die thì mình không được tiến thêm nên chính vì thế khi đã quyết định lấy hần thì nó cũng đã không có quyết định ly hôn cho dù nó yêu BJ đến đâu

“Ừ” nó lạnh nhạt lên tiếng

....

Sáng hôm sau... cũng không phải sáng nữa mà là tối mới phải. Nó cảm thấy đau nhức người, mặc dù có chuẩn bị tâm lý sau khi nghe John nói nhưng nó vẫn cảm thấy đau dữ dội, tay chân nó mềm nhũn

“Em dậy rồi sao?” Kan đang gác đầu lên tay, nhìn chăm chú nó

Nó mở mắt ra thì đã mặt đối mặt

“Anh dậy rồi sao?” nó lạnh nhạt hỏi

“Em thấy rồi còn hỏi” hấn nhìn nó cười

“Anh cười vậy không sao thì tốt rồi. Tôi sẽ không phải tìm cách ứng xử với bà của anh” nó lạnh lùng và nhấn tâm nói

“Cảm ơn em” Kan nhìn nó

“Anh là chồng tôi mà” nó cười. Nó không biết tại sao mình lại cười

“Em cười kìa. Đừng nói em thích tôi rồi nha” hấn trêu nó

“Ai nói chứ. Tôi chỉ thấy anh quá trẻ con mà thôi” nó nhìn hấn

“Tôi yêu em” hấn bất ngờ ôm lấy nó khiến nó không kịp trở tay. Lúc đầu chống cự lại nhưng lúc sau thì để im, mặc cho hấn ôm

“Anh sẽ khiến em yêu anh. Chúng ta hẹn hò được chứ” hấn nói nhưng nó không hề trả lời

“Em không nói là đồng ý rồi nha”

...

“Ba mẹ, con sẽ kết hôn với em ấy” BJ đang gọi điện

“Con quyết định đúng rồi đó”

“JJ... em mãi mãi ở sâu thẳm trong tim anh. Cho dù em có bỏ anh đi nữa thì anh mãi yêu em... mãi coi em là người mà anh yêu say đắm. Em sẽ mãi trong tim anh” sau khi nhận được tin nhắn của nó thì BJ đã thay đổi.

“Em biết anh yêu em nhưng anh cũng đừng vì em mà từ bỏ vợ của mình. Nếu anh yêu em thì hãy lấy cô ấy. Cô ấy xứng đáng với anh hơn em. Yêu em thì hãy sống cho tốt. Quên em đi. –JJ”

“Em thật nhấn tâm đó JJ- em biết anh yêu em mà em còn nói những lời đó. Em thật sự muốn vậy sao?” BJ đau khổ

“Alo”

“JR- em gái cậu thật quá đáng đó” BJ khóc

“Sao vậy?”

“Em gái cậu kêu mình từ bỏ. Nếu yêu em ấy thì phải kết hôn với cô ta” BJ nói tới đây cúp máy

..

“Em muốn BJ đau khổ sao? JJ em thật là người nhấn tâm đó”

44. Chương 43: Có Chút Tình Cảm (1)

Nó ở trong phòng tắm tắm rửa, cảm giác khó chịu khắp người khiến nó phát tức, đêm qua chẳng phải nó đã rất vui sao? Nghĩ lại cảnh ngày hôm qua mà nó nổi khắp da gà. Trong đầu không muốn nghĩ đến cũng phải nghĩ

“Nè... em xong chưa xuống ăn tối đi. Cả ngày đã không ăn gì rồi?” Kan từ dưới bếp cố gắng nói lớn nhưng không thấy nó trả lời chỉ lắc đầu rồi tiếp tục với công việc nấu nướng

“Anh nấu gì vậy?” nó bước xuống bếp, do nó qua không mang theo hành lí nên mượn tạm cái áo sơ mi mặc tạm

“Em hấp dẫn tôi đấy à?” Kan nhếch miệng cười có vẻ trêu chọc nó

Nó mỉm cười “Tôi không nghĩ anh lại đi nấu ăn cho tôi đó nha. Tôi nghĩ là anh chỉ biết đánh nhau thôi chứ” nó nói những câu trêu trọc hần nhưng Kan không vì thế mà tức giận ngược lại con:

“Em sống với tôi sẽ còn biết nhiều thứ nữa” Kan để mặt mình sát mặt nó, hai ánh mắt chạm nhau nhưng nó lại quay lưng đi

“Vậy để tôi coi tay nghề của anh tới đâu” nó xoay người lại bàn anh, nhìn những món trên đó mà nó phải ngưỡng mộ hần

“Không thật... không cá chỉ toàn là rau thôi sao?” nó nói

“Em chưa ăn mà sao vội kết luận vậy?” hần cười

“Vậy để coi” nó lấy thìa múc canh ăn thử. Trong miệng nó giờ là vị ngọt của thịt, mùi thơm của rau và cả hương vị đậm đà của nước sốt. Nó im lặng hồi lâu

“Không tệ” biết rằng nó rất ngon nhưng nó không muốn khen

“Em chỉ nói nhiều đó thôi sao. Mà thôi ăn xong rồi anh dẫn em đi chơi. Một nơi rất thú vị” Kan nhìn nó cười rồi ngồi xuống bàn ăn ăn.

.....

“Ba mẹ à con muốn cử hành hôn lễ trong 2 tháng tới. Con muốn có thời gian chuẩn bị” BJ nhìn ba mẹ của mình

“Con trai...mẹ không ép con đâu. Nếu con vẫn còn yêu JJ thì hãy giành con bé” mẹ BJ nhìn con trai mình mà xót xa, đau đớn

“Con yêu em đó nên mới kết hôn với cô ấy”

....

“Wendy em biết gì chưa BJ sắp kết hôn đó” Kun từ đâu xuất hiện đi lại chỗ vợ mình

“Đúng rồi... JJ đã ra đi được một thời gian rồi” Wendy không có gì bất ngờ lắm

“Có thông tin nói JJ vẫn còn sống đó” Kun nhìn Wendy

“Con yêu ngoan ẹ nói chuyện với cha nha”

“Anh nói thật sao ?” Wendy nhìn Kun, đã lâu lắm rồi Wendu không liên lạc với BJ và JR nên không biết thông tin gì vì bận chăm sóc cho đứa con mới chào đời

“Chúng ta về Anh đi ?” Kun nhìn Wendy

“Tất nhiên rồi. em muốn biết tất cả” Wendy ôm lấy con trai mình cười đùa nhưng trong lòng vẫn có chút bất an

(tg : lâu rồi mới gặp lại cặp đôi này nha)

.....

“Jen... em làm gì vậy ?” I Zac chạy đến bên Jen

“Angela nói là có chuyện muốn nhờ em mà lại không thấy đâu. Em gọi cho bạn ấy suốt cả ngày mà không nghe máy. Em lo quá” Jen nhìn I Zac, gương mặt đầy sự lo lắng

“Em ấy không sao đâu. Đây là công việc của em” I Zac đưa cho Jen một sắp giấy

“Anh là sếp của em khi nào vậy” Jen đá vào đùi I Zac

“Angela nhờ anh đưa cho em đây. Em ấy muốn anh cùng em qua Hàn Quốc và Việt Nam để làm việc. Em ấy muốn em làm người mẫu cho bộ sưu tập đầu tiên tại Châu Á” I Zac mỉm cười

“Đúng như sở thích của em nhưng mà lại đi chung với anh sao ? Em không thích chút nào ?” Jen nhìn I Zac chu mỏ khiến I Zac bật cười

“Em còn con nít vậy sao ? Chúng ta đi thôi em không đi thì anh khiêng em đi” I Zac đi lại chỗ Jen, ôm lấy cô đi ra ngoài

“Anh thả em ra. Em mách Angela nè” hu hu.....

...

“Sao rồi... em vui chứ” Kan quay sang nhìn nó

“Anh không làm gì sao tôi vui. Này chờ chỉ cho tôi chơi mấy trò này anh không chán sao. Hay chúng ta chơi trò đó đi”

“Tàu lượn siêu tốc sao ?” Kan nhìn nó

“Thôi. Đừng nói với tôi là anh sợ nha” nó nắm tay Kan đi lại phòng bán vé

“Ai nói là anh sợ chứ” Kan nhìn nó rồi quay sang NV

“Cho tôi 2 vé” Kan mua xong thì nó dắt Kan lên

Ừ Ừ.....

“Anh sao thế ?” nó quay sang Kan vì thấy anh ta bất thường

“Không sao ?” Kan nhìn nó

“Anh sợ trò này sao ?” nó nói to để Kan có thể nghe thấy

45. Chương 44: Có Chút Tình Cảm (2)

“Không hẳn”

Sau khi xuống thì Kan sắc mặt xanh xao như người sắp chết.

“Nè... không chơi trò này thì anh phải nói tôi biết chứ” nó chạy đi mua khăn giấy từ khi kết thúc trò chơi. Đi lại thì thấy Kan chỉ ôm bụng khiến nó phát cười. Nó rút khăn giấy ra lau cho Kan

“Anh muốn mạo hiểm tính mạng vì tôi sao ?” nó vừa lau vừa trách móc

“Vì em tôi có thể làm mọi thứ” Kan nhìn nó

“Anh đúng là... muốn tôi yêu anh cũng không cần đến biện pháp này đâu” nó nhìn Kan mà muốn đánh anh ta một cái thật đau

“Cám ơn em” Kan đột nhiên ôm chầm lấy nó. Nó không cự quây mặc kệ Kan ôm. Trong tâm trí này nó rất lo cho Kan. Không phải nó quên BJ rồi sao?

“Tôi sẽ yêu anh như anh đã yêu tôi” nó bất ngờ nói lên câu đó

“Thiệt sao ?”

“Ừ” Hai người họ trao cho nhau nụ hôn thật lâu đến khi BV đi lại, nhắc nhở

“Quý khách đã đến giờ chúng tôi đóng cửa rồi”

“Sorry” nói xong nó kéo tay Kan ra khỏi khu trò chơi. Kan trở nó về nhà

“Em không định ngủ sao?” Kan đang nằm trên giường nhìn nó

“Em gọi cho anh hai có chuyện muốn nói” nó nhìn Kan rồi nhấn số gọi

Đợi nó lâu khiến Kan không chịu nổi đi lại chỗ nó, vòng tay qua eo nó

“Anh muốn em”

Nó đang nghe điện thoại, giật mình quay lại

“Xin lỗi anh nha. Ngày mai em sẽ về” nó nói xong rồi cúp máy. Nó quay sang trách móc Kan

“Anh nói gì vậy ?” nó nhìn Kan

“Anh muốn em” nói xong Kan không kiềm nổi hôn nó. Nó có chút phản đối nhưng lúc sau thì chấp nhận, dần dần đáp lại nụ hôn đó

“Anh muốn em gọi là ông xã được không ?” Kan đang làm loạn trên người nó

Nó không nói gì nhưng lúc sau lại

“Ông xã” một giọng nhỏ yếu đuối vang lên

“Em muốn không” Kan vẫn trêu chọc nó. Nó không làm gì chỉ quay mặt đi để tránh ánh mắt của Kan

“Em không muốn sao ?” Kan nhìn nó lại tiếp tục hôn lên cổ nó

“Không” nó nhún mạnh

“Nhưng cơ thể em thì không như vậy đâu” Kan cười

“Đau... nó rất đau” nó nói

“Vậy em đang muốn đó sao. Chúng ta đã là vợ chồng rồi mà. Không phải hôm qua em rất hưởng thụ sao?” Kan lưu manh chọc nó

“Anh dám” anh không dám chọc em đâu

Kan cười đùa nhìn nó

“Em yêu anh...” nó cảm thấy câu nói này thốt lên từ miệng nó rất dễ dàng. Chẳng lẽ nó yêu Kan rồi sao.

“Sáng hôm sau nó xuất hiện tại sân bay cùng với Kan để trở về nước. Mấy ngày ở cùng Kan nó có chút cảm giác và đã thích Kan hơn lúc trước

“Em có chuyện phải làm. Anh về trước đi” nó nói xong lên chiếc xe đợi sẵn

Một lúc sau chiếc xe dừng lại ở một quán bar sang trọng. Là bữa sáng nên có rất ít người

“Chị tới rồi” Alex đi lại bên nó

“Vào trong rồi nó” nó cùng với Alex bước vào một phòng VIP

“Em đã điều tra được gì?” nó nhìn Alex

“Em đã biết người đứng sau đó là ai. Chính là cổ đông thứ hai của tập đoàn Angel”

“Là ông ta”

“Chị biết sao?” Alex nhìn nó bất ngờ

“Ừ”

“Em đã cho người tiêu diệt hắn nhưng trong khoảng thời gian này chị phải cẩn thận đó” Alex nhắc nhở

“Chị sẽ không sao đâu. Em giúp chị bảo vệ một người được không ?” nó nhìn alex

“Là ai ?”

“Gia đình của chị. Chị sợ ông ta sẽ đụng tới họ”

“Em sẽ cho người bảo vệ nhưng còn BJ thì sao ? Em nghe nói anh ấy sắp kết hôn” Alex nhìn nó buồn bã nói

“Sẽ không sao đâu. Chị tin BJ sẽ chấp nhận được thôi” nó nói xong câu đó rồi biến mất chỉ để lại Alex một mình

“Anh BJ à... em không giúp gì được cho anh rồi, chỉ mong anh sống thật tốt mà thôi” Alex lắc đầu rồi cũng ra đi

46. Chương 45: Sự Trả Thù

SỰ TRẢ THÙ

“Anh Kan, mấy hôm nay anh đi đâu vậy ?” Ana bước lại

“Cô đến đây làm gì ?” Kan nhìn Ana mà kinh hãi

“Chúng ta bắt đầu lại được không ?” Ana nắm lấy tay của Kan

“Không. Tôi đã có vợ rồi. Cô cũng nên xin nghỉ việc là được rồi đó. Đừng có xuất hiện trước mặt tôi” Kan bỏ tay Ana ra rồi bỏ đi để lại cô ta

“Anh đừng trách tôi” nói xong thì điện thoại của cô ta vang lên

“Tôi sẽ làm”

....

Nó trở về nhà thì đã thấy Kan đang vô bếp nấu cơm, mùi thơm lan tỏa khắp căn phòng

“Em về rồi sao ? Tắm rửa rồi xuống ăn cơm” Kan nhìn nó cười. Bà quản gia bên cạnh cũng thế mà vui vẻ
“Cô chủ với cậu chủ làm hòa rồi sao”

“Tiểu thư cô về rồi” giọng của quản gia mà nó tín nhiệm vang lên

“Mọi chuyện vẫn ổn chứ” nó nhìn ông quản gia hỏi

“Tất nhiên rồi thưa tiểu thư”

Sau khi ăn cơm xong thì nhận được cuộc điện thoại. Nó bỏ Kan ở nhà rồi đi ra ngoài

“Cô là Ana Swon sao?” nó nhìn cô ta tỏ vẻ kinh hãi

“Chào cô. Không ngờ cô lại đồng ý gặp tôi” Ana giơ tay bắt tay với nó nhưng nó lạnh lùng kinh hãi rồi ngồi xuống

“Nói” giọng nó lạnh lùng vang lên

“Cô uống nước trước đi đã” Ana nói, nó có chút nghi ngờ nhưng cũng mặc kệ

Nó cầm ly nước uống xong rồi nhìn cô ta

“Chuyện gì?” nó hỏi

“Kan” Ana đáp ứng

“Kan sao?” nó hỏi một cách vô cảm

“Anh ấy lợi dụng cô đó” Ana nói

“Vậy sao? Chứ không phải cô là tình địch của tôi” nó nhếch miện cười

“Sao cô biết” Ana bắt ngờ nhìn nó

“Cô quên tôi là ai rồi sao?” nó nhìn Ana

“Vậy được rồi vào thẳng vấn đề luôn. Tôi muốn cô trả lại Kan cho tôi” Ana trừng mắt nhìn nó

“Được thôi. Nếu cô muốn thì giành lại anh ấy đi” nó nói xong cảm thấy chóng mặt

“Cô bỏ gì vào nước” nó nhìn Ana

“Xin lỗi cô nha” Ana cười

“Cô được lắm”

....

Kan ngồi ở nhà lo lắng cho nó. Cả đêm không ngủ được. Sáng dậy đã có khách không mời mà đến

“Anh có thấy JJ ở đâu không?” BJ chạy vào nhà

“Anh đến nhà tôi có chuyện gì” Kan nhìn BJ

“Anh BJ. Chị ấy có trong đó không?” Alex hỏi

“Sao sáng sớm hai người tới nhà tôi” Kan hỏi

“Tôi hỏi BJ có nhà không?” BJ nắm lấy cổ áo của Kan nhưng muốn giết chết anh ta nếu anh ta không trả lời

“Cô ấy ra ngoài từ tối hôm qua rồi” Kan nhìn hai người mà nói chưa kịp hỏi thêm gì thì thấy hai người họ chạy mất dép

“Đã có chuyện gì với em ấy sao?” Kan sốt ruột lo lắng, sai người đi tìm kiếm nó

Cũng không quên tìm kiếm trong phòng coi có thứ gì không?. Hắn chợt nhớ ra chính cuộc điện thoại ngày hôm qua mà nó đã bỏ đi nên không chần chờ gì nữa hắn mở máy tính ra lập tức hắc cục viễn thông thì tra ra được là do Ana gọi đến

“Anh gọi em có gì không ?” Ana nhỏ nhẹ hỏi

“Cô ấy đâu ?” Kan lớn tiếng hỏi

“Cô ấy à... là ai chứ” Ana vẫn ngậm miệng

“Angela vợ tôi đâu” Kan nói

“Anh nhớ vợ anh rồi sao ?VẬY anh tự tìm đi nha” Ana nói xong thì cúp máy

Kan tức giận ném cả điện thoại , ngay lập tức có người bước vào

“Mau kiểm xem Ana Swon đang ở đâu ?” Kan nói xong câu đó thì thuộc hạ lập tức chạy đi vì đang thấy sát khí của chủ nhân mình đang nổi lên

...

“Cho cô ta tỉnh dậy” người đàn ông đang ngồi trên chiếc ghế bên cạnh là Ana

“Mấy người muốn gì” nó bị trói khắp người

“Cô tỉnh rồi sao ?” giọng của Ana đồng đánh vang lên

“Là cô sao ?” nó tức giận nói

“Chào Royal Frances. Lâu ngày không gặp cô, tiểu thư của gia tộc Frances à” giọng nam vang lên

“Ông là người đã hãm hại mẹ tôi sao ?” nó nhìn thẳng vào ông ta

“Không hổ danh là Royal mà người ta từng đồn đại mà. Đúng vậy mẹ cô là do tôi làm và cả tai nạn của cô nữa” hắn ta khoác lác nói

“Ông muốn giết tôi thì giết đi” nó nói

“Đâu có được. Cô đã giết bao nhiêu thuộc hạ của tôi lại khiến tôi tới bước đường cùng. Cũng chính cô cướp Angel khỏi tay tôi” hắn ta tức giận nói

“Tại ông quá ngốc thôi” nó nhếch miệng cười khiến ông ta tức giận, lập tức nổ súng vào cánh tay của nó

“A” tiếng đau đớn vang lên nhưng không vì thế mà nó sợ hãi. Chị có Ana bên cạnh là lo lắng

“Tôi chỉ muốn dạy dỗ cô ta thôi mà” Ana nói

“Cô im đi Ana. Đây là chuyện của tôi còn cô đã xong nhiệm vụ rồi. Tốt nhất cô nên im đi chứ không tôi cho cô đi trầu diêm vương đó” hấn ta giận dữ vang lên

“Ông quả thật là con chó mà. Ông quá hèn hạ” nó kinh bỉ nói

“Tôi hèn hạ sao ? Nhưng chỉ có như thế mới giết cô được thôi” hấn ta nói

“Tôi muốn hỏi anh một chuyện” từ trước đến giờ nó có một thắc mắc muốn hỏi

“Chuyện gì ? Nói đi” hấn ta cũng chấp nhận điều kiện của nó

“Tại sao ông lại hãm hại mẹ tôi” nó nhìn ông ta

“Tại sao à. Vì chính ba của cô đã giết chết mẹ tôi nên tôi muốn trả thù thôi và ngay cả cô cũng vậy. Cô cũng đã từng hành hạ con gái tôi ra sao ?”

“Không lẽ cô ta là con ông” nó hỏi

“Tất nhiên”

Sau khi nghe ông ta nói thì nó cười đều

“Vậy là con ông cần phải chết chứ không phải là đi không được. Ông không biết gì sao chính con ông đã giết mẹ của mình chứ không phải là ba tôi” nó nói

“Cô nói gì chứ” ông ta tức giận. Bên cạnh ông ta không hề có ai chỉ có mình ông ta đối diện với nó. Có Ana nhưng Ana đã biến mất rồi. Vệ sĩ thì ra ngoài căn chùng

“Ông không biết sao. Vợ ông đã hẹn gặp ba tôi ở ngoài biển để xin ba tôi giúp ông nhưng lúc đó chính con gái ông đã xuất hiện. Con gái ông không biết nghe từ đâu được là ba tôi cướp vợ ông nên đã định lấy ô tô đâm chết ba tôi nhưng chính con bé đã đâm mẹ của chính mình” nó nói tới đây thì một tiếng súng nổ lên, bắn vào người nó

“Không thể nào ? Cô nói dối” ông ta hét lên

“Đó chính là sự thật. Con ông đã đổ tội cho cha tôi khiến ông phải chịu đau khổ. Ba tôi luôn day dứt về chuyện đó nếu như ông không vì cứu vợ ông sẽ không gây ra hiểu lầm cho con gái ông. Cũng không khiến ra nông nổi ngày hôm nay. Cũng tại cha tôi quá mềm lòng nên sau khi ông khiến mẹ tôi đi không được, ba tôi cũng bằng lòng bỏ qua không muốn điều cha”

“Cô nói dối” ông ta la lên tiếng súng sắp bắn tới tìm nó nhưng đã có người đỡ cho nó

“Anh không sao chứ” nó hét lên

“Mau lên... bắt lấy ông ta” lúc này tất cả đều là người của Kan, BJ và JR

“Em không sao chứ JJ” JR chạy đến bên em gái mình

Nó bị bắn hai phát nên mất máu quá nhiều.

“Đừng giết ông ta” nó cố gắng nói

“Ông là... ?” JR ngược lên nhìn người đàn ông đang bị bao vây

“Là tôi sai sao ? Mọi chuyện là vì con bé sao. Không thể nào ?” ông ta rút súng ra bắn vào tim mình

“Ba ơi con xin lỗi” con gái ông ta được đám người mang tới

“Ba con xin lỗi đã nói dối ba” con gái ông ta khóc

“Con nhất định phải sống tốt nghe chưa ? Hãy vì ta và mẹ con mà sống cho tốt” ông ta nói

“Con xin lỗi”

“Đó là cái giá mà cô đã làm. Cô hãy sống cho tốt”

P/S: Còn 5 chap nữa là hết rồi. Mình đang viết một chuyện có tên là Waking Love Up nên mong mọi người tiếp tục ủng hộ nha

47. Chương 46: Mang Thai

“Anh ấy không sao chứ” nó nhìn mọi người mà lo lắng, nhìn xung quanh ai cũng đều mang nỗi buồn bã. Viên đạn trong người nó đã được lấy ra nhưng vẫn còn một người vì nó mà trúng đạn

“Em hãy bình tĩnh nghe anh nói JJ” JR đi lại ôm em của mình vào lòng

“Có thể cậu ta sẽ không tỉnh lại được nữa” JR nói đến đây thì nước mắt ứa ra, nó đánh vào lưng anh mình

“Anh nói dối em phải không?” nó khóc

“Phẫu thuật rất thành công nhưng việc tỉnh lại phải xem tình trạng của cậu ấy” JR đau lòng nhìn em gái mình

“Không thể nào. Anh ấy hứa sẽ không bỏ em mà. Em còn chưa nói là em yêu anh ấy mà” nó khóc trong đau đớn

“Mọi người đâu hết rồi” nó nhìn xung quanh không thấy ai, tò mò hỏi

“Anh đã kêu họ về nhà nghỉ ngơi rồi. Mai họ sẽ đến” JR nói

“Cho em đi thăm anh ấy được không?” nó nhìn anh hai mà hỏi

“Không... em phải đợi sức khỏe hồi phục đã” JR nhìn nó

“Em muốn thăm anh ấy mà. Anh giúp em đi. Xin anh đó” nó ôm lấy anh mình mà cầu xin

“Em hiện giờ là có hai chứ không phải một đâu” JR nói

“Anh nói vậy là sao? Hai không phải một ý anh là...” nó chưa nói hết câu thì

“Em đã có thai” anh hai nhìn nó nói

“Em không vì em hãy vì đứa bé. Em đã có thai 3 tuần rồi” anh hai nhìn nó có chút vui nhưng có chút buồn. Nó không nói gì chỉ im lặng

“Con gái... mẹ nhớ con lắm” mẹ nó được ba nó đẩy vào

“Ba mẹ” nó bắt ngờ la lên, ôm chặt lấy ba và mẹ mình

“Con không sao chứ” mẹ nó lo lắng, vuốt ve mặt nó

“Con không sao? Ba mẹ vẫn khỏe chứ” nó nhìn ba mẹ của mình, có thể do tuổi tác mà đã có tóc bạc

“Ba à... ba vẫn đẹp trai đấy, mẹ cũng thế” nó trêu chọc

“Con này... vẫn như xưa” ba vỗ vào tay nó

“A! Ba không nhẹ nhàng chút nào cả” nó nhìn ba có vẻ trách móc

“Xin lỗi con gái tiêu được chưa” papa nhìn nó cười

“Ba mẹ con xin lỗi đã nói dối mọi người” nó cúi mặt xuống

“Không sao đâu... JR đã kể hết cho ba mẹ nghe rồi” mẹ nó nhìn nó cười

“Mà ta nghe nói con mang thai sao?” ba nó nhìn nó. Nó chỉ gật đầu

“Vậy con về ta đâu rồi?” mẹ nó không biết nên hỏi nó. Nước mắt nó chảy ra càng nhiều, tiếng nói cũng tiếng có tiếng không

“Anh ấy vì cứu con mà đang trong tình trạng hôn mê” nó khóc một lúc càng lớn. Mẹ nó cố gắng đứng dậy ôm lấy nó... cả ba và anh hai nó nữa

“Con gái sẽ không sao đâu. Mọi chuyện sẽ qua thôi mà” mẹ nó an ủi

“JJ của ba là người mạnh mẽ phải không nào?” papa nó cũng cố gắng an ủi nó, cả anh hai cũng

“Em đã vượt qua bao nhiêu sóng gió. Anh tin rằng chồng em sẽ tỉnh lại thôi mà” JJ cũng ôm chặt lấy ba mẹ và em gái mình. Thật ra lúc đầu JR cũng không thích Kan cho lắm nhưng khi thấy Kan vì JJ mà đỡ viên đạn đó thì anh đã có cách suy nghĩ khác. Lúc này anh chỉ muốn cầu nguyện cho Kan sớm tỉnh lại mà thôi.

..... 3 tháng sau.....

“Anh à... đã 3 tháng rồi đấy. Anh cũng nên tỉnh lại đi” nó nắm tay hấn, những giọt nước mắt lăn trên má

“Anh biết không. Con chúng ta đang lớn lên từng ngày đó. Anh phải tỉnh để thấy con chúng ta chào đời chứ. Mà con nữa em rất muốn làm cô dâu đó. Anh tỉnh dậy đi chúng ta kết hôn” nó vừa nói vừa nhớ lại những khoảng thời gian bên hấn

“Anh đưa tôi đi đâu vậy?” nó nhìn hấn bằng đôi mắt đầy sát khí

“Em bình tĩnh đi. Anh dẫn em đi nơi này chắc chắn em sẽ rất ngạc nhiên” hấn kéo nó đến một tiệm váy cưới nổi tiếng mà ai cũng muốn đến

“Đến đây làm gì?” nó lạnh nhạt nói

“Chụp hình cưới” hấn không chần chừ gì nữa kéo nó vào trong

“Kính chào quý khách” NV cúi đầu chào hỏi

“Tôi muốn chụp hình cưới. Lấy tôi những bộ mới nhất và cả bộ tôi đã đặt” hấn nhìn NV xong quay sang nhìn nó

“Đây là ngạc nhiên sao?” nó nhìn hấn mong đợi câu trả lời

“Đúng vậy! Anh muốn chúng ta chụp hình cưới sau này không cần chụp nữa”

...

“Anh nhìn xem họ đã gửi hình cho chúng ta rồi nè. Anh nhìn xem nó rất đẹp đó” nó muốn kể cho hấn nghe tất cả mọi chuyện

“Em đừng khóc nữa. Phải biết giữ gìn sức khỏe chứ” JR bước vào, đặt tay trên vai nó an ủi

“Anh BJ khi nào kết hôn vậy?” nó hỏi

48. Chương 47: Kết Hôn

“Ngày mai. Em muốn đến không?” JR nhìn nó

“Tức nhiên phải đến rồi. Em nhất định sẽ đến để chứng kiến người em yêu trong suốt những năm qua và là người giữ vị trí quan trọng trong tim em được hạnh phúc chứ” nó cười nhưng trong trái tim nó như bị vỡ tan, đau đớn. Nó biết nó sẽ đau khổ khi từ bỏ BJ nhưng nó không thể nào bỏ rơi Kan. Kan rất yêu nó lại còn bảo vệ nó. Nó sẽ giống như mẹ của mình phải biết hi sinh tất cả.

“Vậy mai anh sẽ qua đón em” JR nói xong thì có tiếng gõ cửa

“Vào đi” JR vang lên, người đó rụt rè bước vào

“Chào cô JJ” người đó nói

“Là cô đã hại em gái tôi và chồng con bé ra nông nỗi này biết không” JR định đến dạy dỗ cho cô ta bài học nhưng nó đã kéo tay JR lại

“Anh hai để cô ta nói” nó nhẹ nhàng nói

“Tôi thành thật xin lỗi. Tôi biết cho dù thời gian có quay lại thì mọi việc cũng đã xảy ra. Tôi cũng không ngờ mọi việc sẽ như thế”

“Ana. Cô không có lỗi chỉ tại tôi quá kiêu ngạo với lại cô cũng chỉ bị lợi dụng thôi. Tôi hi vọng chúng ta có thể trở thành bạn tốt” nó đang rộng cánh tay mình ra

Ana cũng ôm lấy nó

“Cảm ơn cô đã tha thứ cho tôi”

“Người cô cần xin lỗi là anh ấy. Anh ấy rất đau khổ khi cô bỏ đi đó” nó nhìn Kan mà đau lòng...

Ngày hôn sau

“Chúc mừng cháu nha BJ” mẹ nó cũng đến dự hôn lễ

“Ta chúc mừng cháu Daisy” ba nó cũng chúc mừng

“Cảm ơn hai bác”

....

“Cô thật đẹp đó” nó bước vào phòng chờ cô dâu, lúc này chỉ có nó và Daisy

“Cảm ơn cô JJ” Daisy nhìn nó cười

“Cô hãy chăm sóc tốt BJ nếu không tôi sẽ cướp anh ấy đó” nó trêu BJ

“Cảm ơn tôi đã nhường anh ấy cho tôi” Daisy nói

“Ai nói tôi nhường anh ấy cho cô chứ” nó nhìn Daisy tức giận nói

“Ý cô là sao?” Daisy nhìn nó khó hiểu

Nó nhìn thấy bộ dạng Daisy lúc này mà buồn cười “Tôi chỉ cho cô cơ hội chứng tỏ tình yêu của cô với BJ mà thôi. Tôi biết trong khoảng thời gian tôi không có đây cô đã đối xử và yêu BJ như thế nào. Cô có thể vì anh ấy mà làm tất cả mọi chuyện. Tôi hi vọng cô sẽ thay tôi chăm sóc tốt cho anh ấy” nó nói tới đây thì

“Tôi hi vọng chúng ta có thể trở thành bạn” Daisy nhìn nó

“Tất nhiên rồi. Chúng ta là bạn mà” nó ôm lấy Daisy mỉm cười

“Bạn tốt” lúc này BJ bước vào

“BJ...” nó nhìn BJ nói

“Em nghĩ hai người có chuyện muốn nói. Em đi ra ngoài trước đây” Daisy định đi ra ngoài nhưng nó đã ngăn cản

“Không cần đâu. Mình sẽ đi... chúc hai người hạnh phúc nha” nó đi ra ngoài (định chạy rồi đó nhưng nghĩ đến là đang có thai nên đi từ từ)

“Anh làm gì vậy. Đuổi theo đi chứ” Daisy nhìn BJ

BJ ôm Daisy một cái rồi đuổi theo nó Cảm ơn em”

BJ nắm tay nó lại dắt nó ra sau vườn

“Anh muốn nói chuyện với em” BJ nhìn nó

“Những gì muốn nói em đã nhắn tin cho anh hết rồi” nó nói

“Anh muốn hỏi em là em có yêu anh không?” BJ nhìn nó, chờ đợi câu nói từ nó

Nó cười khiến BJ phát tức

“Anh buồn cười thật đó. Nếu tôi nói yêu anh anh sẽ bỏ Daisy mà theo tôi sao?” nó nói

“Anh sẽ không làm thế. Em nói nếu anh yêu em thì hãy lấy Daisy nên anh sẽ lấy cô ấy. BJ từ trước giờ nói thì phải làm được”

“Vậy được rồi anh phải sống cho tốt đó nha” nó nắm lấy cánh tay của BJ rồi quay sang chỗ khác lau nước mắt

“Em khóc sao?” BJ rất rõ tính cách của nó, mặc dù nó rất đau khổ nhưng vẫn cố tỏ ra vui vẻ

“Đâu có đâu chứ” nó lấy tay gạt nước mắt quay lại nhìn BJ

“Anh biết em vẫn như lúc trước mà. Đau khổ nhưng không chịu nói ra. Em hãy vui lên thì con em mới vui chứ” BJ nhìn nó cười

“Em ôm anh lần cúi được chứ” nó nhìn BJ dang rộng tay mình. Nhìn thấy BJ đứng im mà nó rất sợ

“Tất nhiên rồi” BJ đi lại ôm nó rất chặt

“Anh làm con em đau đó” nó nghĩ tới con mà nói

“Anh xin lỗi” BJ thả lỏng cơ thể để không làm nó đau

“Em mãi ở trong tim anh JJ” BJ nói vào tai nó

“Em yêu anh” nó nói

“Em vẫn yêu anh sao?” BJ nhìn nó

“Em nói đùa đó” nó cười

“Anh nhất định phải sống tốt đó nha. Hãy chăm sóc cho Daisy thật tốt. Cô ấy rất yêu anh đó” nó ôm BJ lần cúi rồi bỏ đi

“Em cũng vậy đó” BJ nhìn nó vẫy tay chào

Nó vừa đi vừa nghĩ “BJ em xin lỗi anh. Em biết anh đã rất đau khổ vì em nhưng trái tim em đã tan nát rồi. Em sẽ mãi yêu anh. Kết thúc sẽ là khởi đầu cho chúng ta”

49. Chương 48: Đau Khổ

Nó với anh hai ngồi cùng một chỗ, đang vỗ tay để chào cô dâu và chú rể bước vào

“BJ đã đợi em... đã yêu em suốt những năm qua và là người có rất nhiều hi vọng rằng em vẫn còn sống” JR nói với em gái mình

“Cũng chính vì thế em sẽ không làm đau anh ấy thêm lần nào nữa” JJ nói

“Em gái anh thật là ngốc” JR nói

“Em biết anh đã kết hôn rồi đó nha. Nghe nói khi qua Hàn anh đã gặp chị hai. Anh nên giới thiệu cho em biết đi chứ” JJ vừa nói tới đây thì

“Xin lỗi anh nha em tới muộn”

“Em là JJ sao?”

“Chị hai xinh đẹp quá nha” nó nhìn vợ Kan mà cười

“Cảm ơn em”

Nó quay sang nói nhỏ với BJ nhưng cô ấy cũng nghe thấy “Anh hai khi nào mới có baby cho em đây” nó chu môi

“Ờo”

“Ồ linh nghiệm thật nha. Chị có thai mấy tháng rồi” nó cười

“Em có thai sao?” JR nhìn vợ mình mà bất ngờ

“Em định nói cho anh nghe nhưng thấy anh đang chăm sóc cho em gái nên em không nói. Em có thai 7 tháng rồi”

“Anh không gặp chị 7 tháng sao?” nó trách anh hai mình

“Anh... Xin lỗi vợ nha” JR quay sang vợ ôm vợ mình

“Anh coi chừng em bé đau đó nha” nó trêu anh hai mình tiếp

“Bụng chị lớn hơn em rồi đó nha nhưng nếu không nhìn rõ em cứ tưởng chị không có bầu được 7 tháng đó nha. Nhìn dáng chị chỉ tưởng chị ăn nó thôi”

“Không phải vì chị biết mặc đồ hay sao” vợ JR nói đùa

.....

Nó ngày nào cũng ở trong bệnh viện với Kan

“Khi nào anh mới tỉnh dậy vậy. Anh phải tỉnh dậy đi chứ em sắp sinh baby rồi nè” nó nắm tay chồng mình, tay còn lại để lên bụng

“Anh xem con chúng ta lớn thật rồi. Mà anh này anh hai có em bé rồi đó là một cặp sinh đôi

Con trai tên là John Kun Francess đó. Thằng bé là anh hai còn cô nhóc tên là Ella Andera Frances đó.

“Anh à chúng ta cũng là cặp sinh đôi đó nha nhưng không biết là gái hay trai thôi. Nếu là con gái em muốn nó sẽ theo họ em tên là gì nhỉ

“Eliza Ambert Cristina được không. Thật ra em theo họ mẹ trong giấy khai sinh đó” nó xoa bụng mà nói

“Con trai tên gì nhỉ. Em cho anh đặt đó. Anh tỉnh dậy đi ?” nó nắm tay chồng mình

“A đau quá” nó la lên lúc này Ana bước vào nhìn nó

“Chị không sao chứ” Ana ôm lấy nó

“Đau” nó hét lên

“Chị sắp sinh rồi. Bác sĩ à”

.....

“Em ấy đâu rồi” JR, BJ, Daisy, I Zac, Jen, Wendy và Kun đều có mặt

“Chị ấy đang trong phòng cấp cứu” Ana lo lắng nói

“Cô phải cố gắng lên sắp ra rồi”

Nó đang cố gắng... sức của nó dần mất đi hơi thở cũng yếu dần

“Tốt rồi.... thật đẹp mà là anh em sinh đôi” bác sĩ đưa đứa bé cho nó nhìn

“Đẹp quá. Con của mẹ” nó nói xong rồi ngất đi

“Nhanh lên, cứu mẹ nhanh lên”

Lúc này tại phòng của Kan, ngón tay đã bắt đầu nhúc nhích

“Anh tỉnh dậy rồi sao” y tá đang trong phòng thấy hần tỉnh dậy thì mừng rỡ

“Vợ tôi đâu” Kan không nhớ gì hết

“Cô ấy đang sinh con” y tá nhìn Kan nói

“Con... sinh con sao?” Kan bất ngờ

“Anh đã ngủ gần một năm rồi đó. Cô ấy đã có thai. Chúc mừng anh” y tá nhìn Kan nói

“Tôi muốn đến đó” Kan nói

“Được” y tá đỡ Kan ngồi xe lăn đi, do mới tỉnh dậy nên không được đi lại nhiều

.....

“Ai là người nhà của bệnh nhân” một y tá ra ngoài

“Là tôi” tiếng nói từ đâu vọng lại

“Kan... cậu tỉnh dậy rồi sao” mọi người chạy lại hỏi thăm

“Ừ. Cô ấy à vợ tôi sao rồi?” Kan hỏi

“Chúc mừng anh cô ấy đã sinh ra một cặp sinh đôi rất đẹp nhưng tôi khuyên người nhà nên chuẩn bị tâm lí” y tá nói

“Cô ấy làm sao chứ” Kan tức giận hỏi

“Cô ấy mất máu quá nhiều với lại sốt huyết có thể cô ấy không thể qua được”

Lúc này bác sĩ bước ra

“Xin lỗi. Mọi người nói chuyện với cô ấy lần cuối đi”

Trong phòng hiện giờ có mặt của rất nhiều người và cả ba mẹ nó nữa

“Mọi người đông đủ quá” nó nói

“Em còn đùa được sao JJ” JR trách nó nhưng đang rất đau trong tim

“Anh hai anh phải chăm sóc cho hai đứa con em tốt đó” nó mỉm cười

“Em không được đi đâu” Kan đến bên nó

“Em luôn ở bên anh mà” nó cõng sợi dây chuyền từ cổ mình xuống

“Em muốn anh đeo cái này. Có cái này như có em bên cạnh. Anh hãy chăm sóc tốt cho con chúng ta nha” nó đau đớn nói

“Đây rồi. Hai đứa trẻ tới rồi” Ana cùng với Wendy ẵm con của nó vào

“Con của mẹ phải biết nghe lời cha nghe chưa” nó đặt nịt hôn lên hai đứa con mình, Jen đưa nó sợi dây chuyền và chiếc đồng hồ

“Con gái... mẹ tặng con sợi dây chuyền này có khắc tên con đó nha. Mẹ sẽ luôn bên con” nó khóc, tay đeo sợi dây chuyền cho con mình

“Còn con trai nè. Con đừng như cha con nghe chưa phải sống tốt đó. Chiếc đồng hồ này sẽ giúp con biết quý trọng thời gian” tay còn nhò nên nó chỉ để đồng hồ lên tay con mình

Những cái đó là do nó thiết kế đó nha chỉ có một cái

“Anh đưa tay cho em” nó giơ bàn tay mình ra nắm lấy tay Kan, một tay khác cầm tay của Ana

“Hai người phải thay em chăm sóc hai đứa con thật tốt vào đó. Anh cũng nên tha thứ cho Ana đi. Em hi vọng vì em hai người phải sống tốt đó” nó đặt tay Ana lên tay Kan

“Ana, em hãy coi chúng là con mình mà chăm sóc chúng tốt nha, Livex chị giao cho em quản lí có gì khó khăn cứ kiếm anh I Zac” nó nói xong quay sang Wendy, Jen

“Hai người là bạn thân nhất của mình. Hãy sống cho tốt nha. Jen chăm sóc tốt cho anh I Zac đó. Wendy mình biết cậu kết hôn rồi khi nào cậu rảnh ỉnh gặp baby đó ha” nó cười ôm lấy bạn mình rồi quay sang ba mẹ

“Ba mẹ con yêu ba mẹ nhiều lắm” nó ôm ba mẹ rồi ôm anh hai mình dừng ánh mắt ở BJ

“Anh phải sống tốt đó nha BJ”

Nó ôm Kan xong thì ngất trong vòng tay của Kan

“Em yêu anh nhiều lắm”

Kan và mọi người khóc, họ ôm lấy nhau mà đau lòng cho nó. Hai đứa trẻ có thể cảm nhận được mà cũng khóc theo.

50. Chương 49:kết Thúc Ngọt Ngào (ngoại Truyện)

“JJ” Wendy chạy lại ôm chầm lấy nó

“Wendy lâu ngày không gặp mình sắp quên luôn rồi nè” nó ôm lấy Wendy

“Mình nghĩ cậu quên mình đó” Wendy nói

“Kun... chào anh”

“Chào em JJ. Cô ấy nhớ em lắm đó” Kun cười

“Hai người là vợ chồng rồi sao. Lúc đầu em nhớ Wendy còn không muốn kết hôn nữa chứ tìm đủ mọi cách để trốn nữa cơ mà” nó nói

“Cậu này” Wendy xấu hổ úp mặt vào Kun

“Hai người tình tứ quá ha”

...

“Cậu có nhớ lúc chúng ta gặp nhau không JJ. Mình nhớ cậu lắm đó. Cục cưng của mình nè nó tên là White đó... dễ thương không? À mình quên mình đang mang thai đó nha là bé trai đó, cậu sắp có thêm một baby rồi” Wendy nói rồi thả bông xuống cho nó

“Em sống tốt nha JJ” Kun cũng thả bông xuống rồi ôm em Wendy bước ra

“Anh mãi yêu em BJ à” “Chị ra đi thanh thản nha” BJ và Daisy cũng tới

.....

5 năm sau

“Các con à. Mau lên hôm nay là đám cưới của chú I Zac với cô Jen đó” Kan đang tất bật chuẩn bị đồ cho hai đứa con của mình

“Đi đến rồi nè. Hai đứa đẹp quá nha” Ana bước vào

“Em tới rồi sao?”

“Ừ! nhanh lên không trễ đó Eliza và Eric” Ana nhìn hai đứa trẻ đang mang giày

“Các con giống hệt mẹ và cha đó” Ana nhìn hai đứa trẻ cười

....

“Nào chụp hoa nè” Jen vui vẻ ném hoa

“A! Anh cũng nên cưới Ana đi chứ Kan. Ana chăm sóc tụi nhỏ rất tốt mà” Jen đùa

“Em đồng ý lấy anh chứ” Kan quay sang cầu hôn Ana

“Em đồng ý”

“Đi đồng ý rồi kìa anh hai vậy chúng ta sẽ có hai mẹ đó” Eliza vui vẻ nói

“Chúc mừng dì” Eric lạnh lùng nói

“Con không muốn sao” Ana nhìn Eric

“Con nghĩ là con sẽ vui nếu có thêm người mẹ đó” Eric nói

Họ cười đùa vui vẻ với nhau, BJ đi ra một góc khác

“JJ à, con em đã 5 tuổi rồi đó, chúng lớn nhanh quá phải không?” BJ đang nghĩ thì Daisy đi tới

“Anh nghĩ tới JJ sao?” Daisy nắm tay chồng mình nhưng BJ không trả lời

“Em biết anh yêu JJ rất nhiều. Em nghĩ hai người là một đôi sẽ rất đẹp đó. Em biết em sẽ không có chỗ trong tim anh nhưng em muốn được chăm sóc anh và chăm sóc con chúng ta nữa. Anh nghĩ xem chúng đã lớn rồi và em không muốn gì hơn nếu anh yêu thương con của mình” Daisy nói

“Anh rất yêu con của chúng ta và anh sẽ yêu thương em như JJ vậy đó. Cũng 5 năm rồi anh cũng đã xem JJ là quá khứ. Em ấy sẽ trong tim anh nhưng em sẽ là người mà anh sống suốt đời này. Anh biết em không giận mỗi khi anh nghĩ đến JJ” Daisy bịt miệng không cho BJ nói nữa

“Anh biết tại sao không bởi vì anh yêu em và anh yêu cô ấy. Em chỉ hi vọng con của chúng ta sẽ không như chúng ta vậy thôi. Em ước gì tình cảm của chúng sẽ đẹp hơn chúng ta rất nhiều” hai người ôm lấy nhau nhìn bầu trời xanh thẳm

...

“Anh nhớ chị ấy sao” Ana đi đến bên Kan

“Ừ... cô ấy đã ra đi 5 năm rồi” Kan nói

“Chị ấy là người tốt nhưng anh hãy cố gắng lên. Em từng hứa với chị ấy sẽ chăm sóc những đứa con của chị như con của em và em sẽ thay chị ấy chăm sóc anh. Và em cũng muốn xin lỗi anh chuyện lúc trước” Ana buồn bã nói

“Không sao đâu” Kan ôm lấy Ana

“Ba à... khi nào chúng ta đi thăm mẹ đi” “Đúng đó mẹ Ana đi thăm mẹ cùng chúng con đi” hai đứa nhỏ chạy lại nói

“Chúng gọi em là mẹ kìa” Ana vui vẻ

“Tức nhiên rồi chúng ta sẽ đi thăm mẹ của các con chứ” Ana bế Eliza còn Kan bế Eric

“Các con phải như mẹ con đó, kiên cường và nhẫn nại”

.....

Ánh hoàng hôn thật đẹp mới đây đã 20 năm rồi. Con cái cũng đã lớn, họ luôn cố gắng nỗ lực để xây dựng cuộc sống đẹp cho riêng mình

“Mẹ à. Chúng con mãi yêu mẹ”

51. Chương 50: Ngoại Truyện: Đám Cưới Sao? (the End)

“Anh hai, anh định kết hôn với Louise sao?” Eliza chạy lại

“Eliza Ambert Cristina. Anh sẽ kết hôn với Louise đó ?” Eric nói

“Eric Ambert . Anh phải sinh baby cho em đó” Eliza cười

“Dạ tuân lệnh mà em đang làm gì với Livex vậy” Eric tò mò

“Em sẽ như mẹ cố gắng xây dựng Livex thành tập đoàn thời trang hàng đầu thế giới và cũng sắp thành công rồi. Còn anh nên giúp ba đi”

“Anh biết rồi”

“Chị Lousie đến rồi kìa. Cả ba mẹ của chị nữa” Eliza chỉ những người đang đi lại

“Chào hai cháu”

“Cháu chào bác ạ”

“Lousie!” Nick đi lại

“Anh Nick chào anh” Eliza mừng rỡ nói

“Chào em Eliza. Em xinh đẹp hơn đấy. Mấy năm rồi không gặp em” Nick nói

“Em nhớ anh lắm đó” Eliza ôm lấy Nick

“Anh cũng thế”

“Chào anh Eric”

“Chào em Lousie”

“Chào BJ và Daisy” Kan đi lại

“Oh! Đừng nói chúng ta là thông gia đó nhà!” cả hai gia đình đồng thanh

“Đúng đấy!” Eliza, Kan và Lousie cười

“Có gì vậy?” Ana đang đi lại thấy mọi người đang đứng im chỉ có đám nhóc cười

“Ana cậu biết gì không? Đám nhóc con đang yêu nhau đó chúng ta phải bào cho JJ mới được” Daisy nói tới đây

“Ba mẹ con muốn kết hôn trước”

“Không anh phải để em cưới trước”

“Anh cưới trước chứ”

“Là em mà”

“Trật tự! Không cho ai cưới cả” BJ lớn tiếng

Tất cả đều im lặng, gương mặt mếu máo

“Các con sẽ cùng nhau đám cưới”

“Hoan hôn papa”

...

“Mẹ à cuối cùng chúng con cũng đã kết hôn rồi”

“Mẹ ơi sợi dây chuyền của mẹ làm cho con nè. Con sẽ giao nó cho con của con sau này” Eliza nói

“Cả đồng hồ nữa. Con của con sẽ giống như mẹ vậy”

“Chúng con yêu mẹ

HAPPY WEEDING NHAK

“Cảm ơn mọi người”

“Anh hai anh nhường em đi đó đi”

“Anh thích đi đó mà”

“Em muốn đi đó cơ”

“Không! Anh sẽ đi nó”

“Mấy đứa trật tự đi là người lớn hết rồi mà” Kan đi lại

Daisy, BJ và Ana thấy ồn ào cũng đi lại

“Các con cứ đi Pháp cho lãng mạn còn ba mẹ sẽ đi Thụy Sĩ. Ba mẹ có hẹn đi chơi với chú Izac, Kun và những người khác ở đó”

“Ồ Thì ra họ sắp xếp hết rồi. Đúng là ba mẹ có khác”

“Mấy đứa nói gì đó. Đúng lại mau”

Cuộc sống là thế đó Phải biết đứng lên và đừng lấy quá khứ mà sống. Hãy coi quá khứ là kinh nghiệm để bắt đầu cuộc sống mới. Hãy vui vẻ và sống thật với chính mình khi đó bạn sẽ cảm nhận nhiều điều mới mẻ.

*****THE END*****

Xong chuyện rồi các bạn ơi. Mình cảm ơn các bạn đã ủng hộ mình trong suốt thời gian qua. Thank you very much <>

P/s : bạn nào thích truyện của mình thì hãy ủng hộ mình nha. Mình đang viết một chuyện là Waking Love Up nên hi vọng các bạn sẽ tiếp ủng hộ mình. Thanks all !!!!!!!!b

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/devils-love-tinh-yeu-cua-ac-quy-2>